

Em ji bo pêkanîna xeyala sedsalî dimeşin

CIWANÊN Netewî yên Kurdistanê(CNK) biryar wergirtin ku ji bo referandûma serxwebûna Kurdistanê ji Bakûr ber bi Hewlêra paytext ve bimeşin. Endamên Ciwanên Netewî yên Kurdistanê ji Heftenameya Basê re axivîn. **RÛPEL 04**

MORÎ dê bo perwerdeya zarokan bixebite

EDEBIYATA Zarokan û materyalên perwerdeya zarokan, di tégêhiştin û pêşveçûna zarokan de girîng û taybet e. Ji bo edebiyata zarokan û materyalên perwerdeya zarokên Kurd ji hin xebat tén meşandin ku yek ji van xebatan ji Morî dimeşîne. **RÛPEL 12**

Zebeşên Diyarbekirê li ber bi tunebûnê ne

HIN mexsûl, ji bo hin bajaran bûne nasname. Dema dibêjin zebeş hema Diyarbekirê tê bîra mirov. Bi salan e cotkariya zebeşan li Diyarbekirê tê kirin û cotkariya zebeşan di folklor û aboriya vî bajarî de çî girtiye. **RÛPEL 13**

HEFTENAMEYA NÛÇEYÎ
Û ŞIROVEYÎ
HEJMAR: 30
07-13 TEBAX 2017
www.basnews.com

3 SAL DERBAS BÛN: JENOSÎDA ŞINGALÊ

R2

JENOSÎDA ŞINGALÊ WÊ WERE NASKIRIN?

> BI HEZARAN JIN, KAL, PÎR, ZAROK HATIN QETILKIRIN

Şingal 3ê Tebaxa 2014an rastî komkujiyê mezîn hat. Di encama êrişên DAIŞê ku xwedî çekên giran bû, jin, kal, pîr, zarok, mêr bi hezaran Kurdên Êzidî hatin qetilkirin û revandin. Bajarê Şingalê di 13ê Mijdara 2015an de ji aliyê Pêşmergeyên Kurdistanê ve ji DAIŞê hat paqijkirin. Hewldan û xebatên avadankirina bajêr berdewam dikin.

> NYÊ BANG LI CÎHANÊ KIR: JENOSÎDÊ NAS BIKIN

Komîsyona Lêkolînê ya Netewên Yekgirtî (NY) jî di salvegera komkujiya Şingalê de bi Kurdî û Îngilîzî daxuyaniyek belav kir û bang li civaka navdewletî kir ku ev komkuji weke jenosîd were naskirin. Berdevka Wezareta Derve ya DYAyê ragihand: "DYA ji ber karesata bi serê Kurdên Êzidî de hat, gelek dilgiran e û qet jî jibîr nakin.

MUHAMMED SADETTIN:

Divê xeletiya sedsalî bidawî bê û nexşeya Iraqê ji nû ve bê çêkirin

Serokê Partiya Geşepêdanê ya Tirkmen û Endamê Komîsyona Referandûmê Muhammed Sadettin biryara pêkanîna referandûma serxwebûna Kurdistanê, helwesta Tirkmenan a derbarê serxwebûna Kurdistanê, rêveberiya Bexdayê û cudahiyên Kurdistanê ji Heftenameya Basê re nixrandin. Muhammed

Muhammed Sadettinê di nav şandeya ku bi serpereştiya Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî serdana Brûkselê kiribû de bû, ragihand ku Ewropayê jî ji wan re gotiye ew piştgiriya didin û got, "Ne pêkan e ku em êdî behsa Iraqê yekgirtî bikin. Dewleta Kurdistanê wê ji Iraqê re bibe cîranekî baş."

ABDULMENAF KIRAN:

R04

Neheqiyêke dîrokî wê ji holê rabe

■ Cîgirê Serokê Giştî yê Hak-Parê Abdulmenaf Kiran di derbarê helwest û xebatên partiya wan ên ji bo referandûma serxwebûnê de ji Heftenameya Basê re axivî. Kiran dibêje, "Miletê Kurd xwedî mafê diyarkirina çarenivîsa xwe ye. Îro derfet ji bo serxwebûna Herêma Kurdistanê çêbûye."

BEREVAN HEMDÎ:

R05

Serxwebûn wê rê li ber jenosîdên nû bigire

■ Rêveberê Giştî yê Wezareta Şehîd û Enfalkiriyên Bervan Hemdî li ser jenosîda Enfala Barzaniyan bersiva pirsên Heftenameya Basê da. Bervan Hemdî dibêje rabirdûya Kurdan bi jenosîdan derbas bûye û dewletbûna Kurdan wê rê li ber jenosîdên nû bigire.

CÎHAN

R08

Endamên LGBTÎ ji bo mafên xwe li kolanan e

■ Serokê DYAyê Trump di 26ê Tirmehê de li dijî transan di hesabê xwe yê twitterê de çend twît parvekirin. Trump di wan parvekirinan de daxwaza qedexekirina beşdarbûna Transan bo nav artêşê dike û piştî vê yekê protestoyan destpê kir. Endamên Sîwana Sor Serkan û Belgim re axivîn ji Heftenameya Basê re axivîn.

EKREM ÖNEN >02

Referandûm û Medya

HOŞENG OSÊ >03

Salveger û rojên PKKê yên ku dawî li wan nayê!

FIRAT CEWERÎ >09

Bîranînek min û Mehmed Uzun

EKREM ÖNEN

Referandûm û Medya III

Informasyon – Desinformasyon, Propaganda - Kontrpropaganda, Manipulasyon û Şerê Psikolojîk

Ev demeke bîrbara referandûmê hatiye girtin û em dikarin bêjin ji bo referandûmê demeke pir kin maye. Lê heta niha medya kurdî nikare civata kurd mobilize bike. Medya kurdî nikare bi propagandayek rêk û pêk raya giştî a Kurdistanê saz bike û bi civata kurd bide fam kirin ji bo çî referandûm di berjewendiyê kurdan de ye. Di warê aborî, siyasî, kultûrî, civakî û ewlekariyê de çî berjewendiyê her ferdekî kurd di serkeftina referandûmê de heye, heta niha mirov nikare programek weha bi rêk û pêk bibîne. Bes bi gotina referandûm “başê û qence” tenê têrê nake. Ji ber medya xêrnexwazê kurda bi metodên profesyonel ku ji merkezekê bi kadroyên profesyonel propaganda dijberîya referandûmê dîke û raya giştî ya kurd ew saz dikin li hember vîya medya kurd bê çareye û nikare bi kontrpropagandayê civata kurd li hember propaganda xêrnexwazê kurda biparêze, hişyar bike û mobilize bike. Heger rêjeya erê ji referandûmê weke kurd dixwazin dernekeve, divê em kumê xwe deynin ber xwe û bifikirin, me di ku de şaşî kir. Ji niha de pir vekirî dibêjin sebebê esasi Medya Kurdî ye her weha wezaretê Hikûmeta Herêma Kurdistanê a karê komunikasyonê û komîsyona bilind a referandûmê ye ku nikare dezgehê medya profesyonel bi rêk û pêk ava bikin ku referandûmê ê serkeftî derbas bikin, “gazîni di dijîmin nabe”. Weke ez dizanim komîsyona bilind a referandûmê niha komîteyek bilind a bi karê “Referandûm û Medya” re eleqedar dibe ava kirine. Wek prensîp tiştêkî baş, rast û lazîm e, bes me di gelek bûyerên derbasbûyî de di ku gelek komîtê weha hatine ava kirin û encam hûn tev zanin çawa medya kurdî li hember medya xêrnexwazê kurda çawa bê çarebûye. Wek di bûyerên Şîngalê de, bûyerên Mûsilê de û gelek bûyerên din de. Ji ber çî weha ye? Ji ber hemû komîteyên beriya demê berê hatine ava kirin ne ji pispore medya profesyonel hatine ava kirin, ji kesên amator û heta kesên ku haya wan ji medya qet niye. Ji kesê teknokrat, burokrat û xal û xwarzetî tîn ava kirin, Gelek caran mirov his dîke ku kesên li van dezgehên kar dikin haya wan ji sistema medya çawa li welatên din kar dîke hiç niye, tevî ku informasyon di vî warî de bi dest xistin gelek hesane. Çima nakin? Ji ber informasyon hebe ji lazîme tu bi xwe ji medya fam bike, esasek li cem te hebe ku tu bi karîbe fam bike li welatên din sistema medya çîhanê çawa kar dîke. Ji xwe ew nikare fam bike ku ew ji karê medya fam nake, tu çîqas bêje ji bê fêde ye. Gotinekê kurda a pêşîya heye dibêjin; “Nezan ji zalîma xerabtir in.” Çare ewe kesen weha neynin dezgehên medya ye. Ji ber medya ilmeke û bes kesên ji vî karî fam dikin dikarin vî karî bikin. Medya bi teknokrat û burokrata nameşe.

Propaganda û kontrpropaganda du formên teorîk ye medya ye. Propaganda, belav kirina informasyonê ye, ew informasyon dikare bi formên cuda be, ew dimîne li ser dezgeh û kesê propagandê dîke bê ka armanca wî/wan ji propaganda dîke çî ye? Wek mînak di demê berê de di nava kurda de, propaganda li şûna Ala Kurdistanê ya rasteqîn, alek din, li şûna navê pêşmerge, navêkî din. Li şûna neşîda (marşa) millî Ey Raqîb neşîdek din. Qehremanên Kurdistanê ên dirokî yên wek Şêx Ubeydullah, Şêx Mehmed, Şêx Seîd, Simko, Seyîd Rîza, Dr. Nuri Dersîmî, Qadî Muhammed, Mîstefa Barzanî û gelekî din, “paşverû û nokerên welatên biyani” hate propaganda kirin niha ji Birêz Mesûd Barzanî weke “Cihû û hevalê dewleta Tirkîyê” propaganda dikin, bi hezaran mirov bûn qurbanê propaganda vî şerê psikolojîk û weha bawer dikin. Her weha niha nobeta “Demokrasi û Edelat” manipulasîyona civata kurde ku girîngiya referandûmê ji ortê rakin. HDP vîya çîqas bi zanetî an nezantî dîke ew karê wan e. Ji ber ne wext û ne çîh, ne dema karêkî weha ye dema kurd lazîm e mobilîzeyî referandûmê bibin. Medya kurd ji cihêkî mezîni dîde nûçeyên nobeta “Edalet û Demokrasi” ye. Ji bo çî?

Di rastiya xwe de propaganda û kontrpropaganda du tiştên bi heve girêdayîne, weke îstixbarat û kontrîstixbaratê. Dîkare weke du sistemên cuda bîn diyar kirin ji lê di rastiya xwe de sistemêk komunikasyonê ya siyasî ye. Kontrpropaganda sistema li hember sekn û neutral kirina propaganda dijîmin an openetê ku dixwaze tesîra psikolojîk li millet an civata te bike, ji bo karîbe wê kontrol bike û weke dixwaze vî rê ve bibe, ev di eynî wextî de propaganda ye.

Kontrpropaganda êrîşker li ser esase derew, dezgeh û şexsên dizî e nav û adresên derew li xwe dikin, bikaranîna metodên cuda ji bo bêşexsiyet kirin, piçûkxistin û reşkirina dezgeh û şexsan belav kirina nûçeyên bîfakt û argument bi rêve diçe. Armanca wê di mala muxalîfê xwe de şerê wî bike. Medya kurdî li gor qayîda heye tev negere kurdê destkeftiyên mezîni wenda bikin.

3 sal derbas bûn

Jenosîda Şîngalê wê were naskirin?

DAIŞê bi alîkariya Eşîrên Erebb ên li derdora Şîngalê êrîşî Şîngalê kir û ew komkujiyên mezîni pêkanîn. Piştî salek û niv dagirkeriya DAIŞê, Pêşmergeyên Kurdistanê di bin fermandariya Serokê Herêma Kurdistanê, Barzanî de di 13ê Mijdara 2015an de Şîngalê paqîj kirin.

MURAT ÖZDEMİR

Bajarê Şîngalê warê Kurdên Êzîdî sê sal berê di sala 2014an de rastî karesateke mezîni hat. Di 3ê Tebaxa 2014an de rêxistina DAIŞê bi çekên giran ku ji Artêşa Iraqê jê re mabûn, bi hemû hêza xwe êrîşî Şîngalê kir ku bi awayekî fermî ne girêdayî Herêma Kurdistanê ye. Di encama vî êrîşê de bi hezaran keç, xort, jin, kal û pîrên Kurdên Êzîdî hatin qetilkirin û bi hezaran hatin revandin û çarenivîsa bi hezaran jî ne diyar e. Şîngal, piştî heyameke dagirkeriyê, ji aliyê Pêşmergeyên di bin fermandariya Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî ve hat rizgarkirin.

Êrîşê çawa destpê kir?

Rêxistina DAIŞê ku beşeke mezîni ji xaka Sûriyê û Iraqê dagir kiribû, 10ê Hezîrana 2014an duyemîn bajarê mezîni yê Iraqê Mûsil dagir kir. Di pevçûnên li vî bajarî de Artêşa Iraqê bîyî kuli ber xwe bide, hemû çekên xwe ku DYAyê jê re dabîn kiribûn, li paş xwe hiştin û bajar ket destê rêxistina tundrew. Piştî ku Mûsil ket bi kontrola rêxistinê, talûke û metrsiyên li ser herêmên Kurdî jî zêde bûn ku yek ji van herêmên jî Şîngal bû. Ne tenê navenda Mûsilê, herêmên li ser sînorê Şîngalê jî ketin destê DAIŞê û Artêşa Iraqê ew dever jî terikan-dibûn û Şîngal ku bajarê Kurdistanê yê Kurdên Êzîdî ye, di nav herêmên binakok de ye û statûya wê bi awayekî fermî nehatiye diyarkirin, ji êrîşan re vekirî mabû. Ji ber wê yekê jî hêzêke mezîni a Pêşmergeyên Kurdistanê li wê derê tune bû. DAIŞê piştî ku çekên giran bidest xistin, bi alîkariya hin eşîr û hozên Erebb êrîşek bir ser nahîyeya Zumarê. DAIŞê ku xwedî çekên dewletekê bû, 3ê Tebaxa 2014an gihişt bajarê Şîngalê û di encama êrîşên vî

rêxistina hov de komkujî û karesateke mezîni bi serê Kurdên Êzîdî de hat.

Li gor daneyên Berpîrsên Herêma Kurdistanê di encama êrîşên DAIŞê de 360 hezar kes ji Şîngalê belavî çîhanê bûn. Zêdetirî hezar û 500 Kurdên Êzîdî hatin qetilkirin û piraniya wan jin û zarok 6 hezar û 500 Kurdên Êzîdî jî ji aliyê DAIŞê ve hatin revandin. Bi operasyonên Pêşmerge û hevpeymananav dewletî jî zêdetirî 3 hezar Kurdên Êzîdî jî destên DAIŞê hatin rizgarkirin.

Şîngal bi fermandariya Serok Barzanî hat rizgarkirin

Hikûmeta navendî her tim di nav hewldanên veqetandina Şîngalê ji Herêma Kurdistanê de bû. Tê ragihandin ku bi çekirina bendava Mûsilê zêdetirî 100 gundên Kurdên Êzîdî di bin avê de man û beriya wê jî bi polîtîka û listikên qirêj bi demografiya herêmê dihat listin. Di êrîşa DAIŞê û pêşveçûna wê ya bi lez de jî bandora van kiriyaran hebû. DAIŞê bi alîkariya Eşîrên Erebb ên li derdora Şîngalê êrîşî Şîngalê kir û ew komkujiyên mezîni pêkanîn. Piştî salek û niv dagirkeriya DAIŞê Pêşmergeyên Kurdistanê di bin fermandariya Serokê Herêma Kurdistanê Barzanî de di 13ê Mijdara 2015an de Şîngalê paqîj kir.

“Dema avadankirin û pêkvejiyanê ye li Kurdistan û Şîngalê”

Li Duhokê heftiya derbasbûyî bi boneya 3. Salvegera komkujîya Şîngalê merasîmeke bîranînê hat lidarxistin û Serokwezîrê Hikûmeta Herêma Kurdistanê Nêçîrvan Barzanî jî gotarek pêşkeş kir. Serokwezîr Barzanî di vî gotarê xwe de eşkere kir ku wan hikûmeta navendî ya Iraqê di derbarê metirsiya DAIŞê ya li Şîngal û derdorê de agahdar dikir lêbelê tiştêk nehat kirin. Barzanî wiha axivî: “Dema ku DAIŞê êrîşî Şîngalê kir, Hêzên Pêşmerge ne xwedî çekên giran û pêşketî bûn. Artêşa Iraqê tevî çekên giran jî nikarî êrîşan rawestîne û bi hezaran leşkerên Artêşa Iraqê çekên giran ji DAIŞê re hiştin û revîn. Ne mimkûn bû ku Pêşmerge bi çekên di destê xwe de Şîngalê biparêze. Şîngal serperîştîya Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî bi destê Pêşmergeyên qehreman, ji DAIŞê hat rizgarkirin. Dema wê hatiye ku em pîrên baweriyê ava bikin û rûpela reş a DAIŞê rakin û rûpeleke spî ya avadankirinê û pêkvejiyanê vekin li Kurdistanê û Şîngalê.”

“974 malbatên Êzîdî vejeriyana Şîngalê”

Qayîmeqamê Şîngalê Mehma Xelîl di axaftina xwe ya salvegera komkujîya Şîngalê de eşkere kir ku 974 malbat ku di encama êrîşên DAIŞê de ji cih û warên xwe çûbûn, vejeriyane Şîngalê. Xelîl wiha axivî: “Ji 6 hezar û 400 Kurdên Êzîdî yên hatine revandin, 3 hezar û 50 kes jî destê DAIŞê hatin rizgarkirin. Piraniya wan jin û zarok 3 hezar û 367 Kurdên Êzîdî hê jî dîl girtî ne, di destê DAIŞê de.” Xelîl herwiha diyar kir ku Êzîdî edî dixwazn di welatekî serbixwe de bijîni û got, “Kurdên Êzîdî wê bi dirûşma ‘Duh jenosîd, îro referandûm, sibê serxwebûn’ di 25ê Îlonê de biçin ser sîndoqan.”

Ji NYê bang: Jenosîda Şîngalê nas bikin

Komîsyona Lêkolînê ya Netewên Yekgirtî (NY) a Sûriyê, di salvegera komkujîya Şîngalê de bi zîmanên Kurdî û Îngîlîzî daxuyaniyek belav kir.

Êrîşî Weqfa Alîkariyê ya Barzanî kirin

Heftiya borî di rojên salvegera komkujîya Şîngalê de hat ragihandin ku hêzên ser bi PKKê ve êrîş birin ser Weqfa Alîkariyê ya Barzanî ku alîkariya mirovî li xelkê herêmê û yê di kampan de belav dikir. Weqfa alîkariyê ya Barzanî ku heta niha ji aliyê gelek rêxistinên navdewletî ve jî hatiye xelatkirin, bîyî rawestan ji bo mexdûr û koçberên şer alîkariyan dabîn dîke û roleke sereke di başkirina rewşa mexdûr û koçberan de dilîze. Hat zanin dema ku dîsa xeбатkarên weqfê alîkarî li xelkê belav dikirin rastî êrîşa hêzên ser bi PKKê ve hatin. Berpîrsekî Weqfê jî K24ê re eşkere kir ku ew ne êrîşa yekem e û diyar kir ku ew ne nûnerên tu aliyan siyasî ne û armanca wan tenê belavkirina alîkariyan li xelkê ye.

Di daxuyaniya ku ji aliyê endamên komîsyonê Paulo Sérgio, Karen Koning Abu Zayd û Carla Del Ponte ve hat kirin de komkujî hat şermazarkirin û bang li civaka navdewletî kirin ku ew komkujî weke jenosîd were naskirin. Di daxuyaniyê de hat ragihandin ku divê hewldanên ji bo dîtina Êzîdîyên di destê DAIŞê de zêde bibin û bîn rizgarkirin. Komkujîya Şîngalê ji aliyê Kongre, Wezaretê Derve ya DYAyê, Yekitiya Ewropayê û Hikûmeta Navendî ve weke jenosîd hatiye qebûlkirin.

“Em karesata Şîngalê tu caran jîbîr nakin”

Berdeвка Wezaretê Derve ya DYAyê Heather Nauert ragihand ku welatê wê jî ber karesata Şîngalê pir dilgirane û ti caran jî jîbîr nakin. Berdeverka Wezaretê Derve ya Amerîkayê Heather Nauert di daxuyaniyêkê çapemeniyê de ragihand, DYA jî ber karesata bi serê Kurdên Êzîdî de hat, gelek dilgirane û ti caran jî jîbîr nakin. Nauert diyar kir ku DYAyê jî bo mexdûrên karesatê 1.4 milyar dolar alîkariyên mirovî pêşkêşî Iraqê kirine.

Şîngalê wê ji nû ve were avakirin

Ji bo ji nû ve avakirina bajarê Şîngalê, Hikûmeta Herêma Kurdis-

tanê dinava xeбат û hewldanan de ye. Şîngalê ku beriya êrîşên DAIŞê bi gundewarên xwe ve zêdetirî 450 hezar xelk lê dijîyan, di wê heyama di bin dagirkeriya DAIŞê de, zîrareke mezîni dît. Qeyimûqamê Şîngalê Mehma Xelîl beriya niha ragihandibû ku bi pêşniyaza Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî, Şîngalê ku wêran bûye wê bibe muze û ji bo Kurdên Êzîdî li nêzî Şîngalê wê bajarekî nû bê avakirin û diyar kiribû ku hebûna hêzên leşkerî yên ser bi PKKê ve li navenda bajêr asteng in li pêşîya avadankirina bajêr.

“Şîngalê axa Kurdistanê ye û divê bi ser Kurdistanê ve be”

Li Herêma Kurdistanê di 25ê Îlonê de referandûma serxwebûnê dê pêk were. Kurdên Êzîdî yên ku rastî karesatên mezîni hatine dibêjin “Eger miletek ne serbixwe be, ola wî miletî jî dê ne azad be û em bi hemû hêza xwe li gel serxwebûna Kurdistanê ne ku wê bidewletbûna Kurdan rê li ber karesatan jî bigire. Nûnerên Kurdên Êzîdî li Herêma Kurdistanê jî ji Basê re ragihandin ku ew edî naxwazin Şîngalê bi Bexdayê ve girêdayî bimîne û divê demîdest bi awayekî fermî bi Herêma Kurdistanê ve were girêdan.

“Em dev ji netewa xwe bernadin û bi hemû hêza xwe li gel Kurdistanê ne”

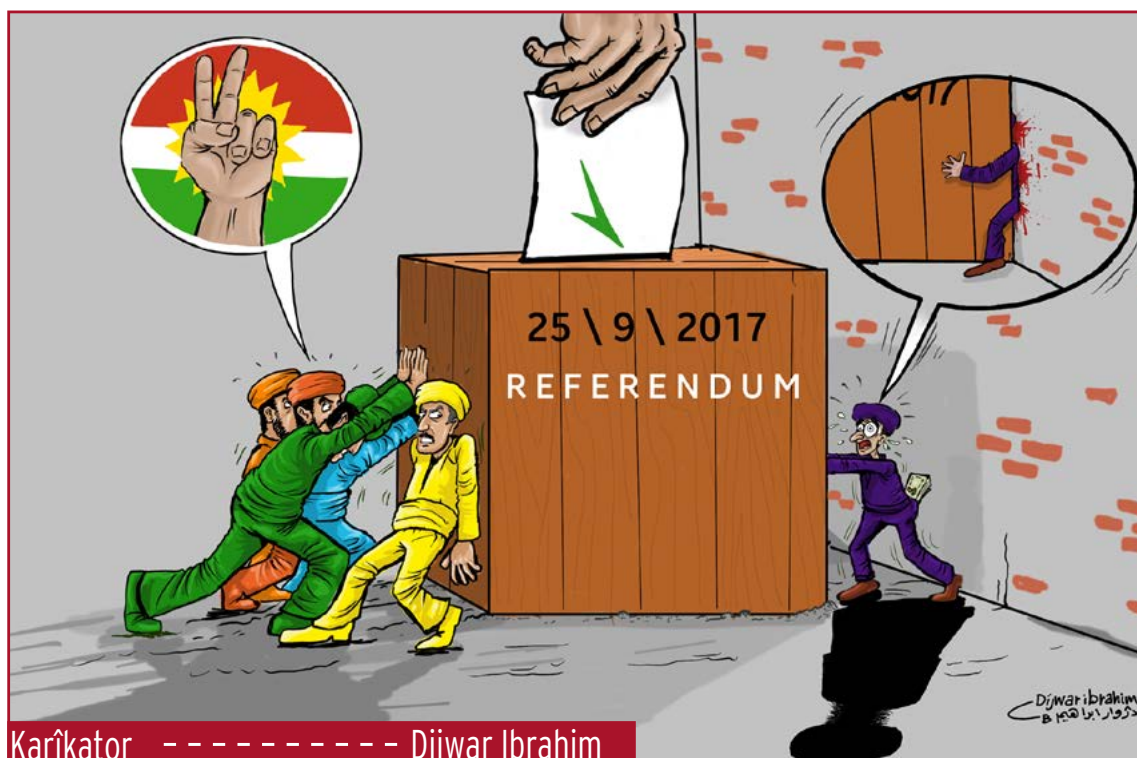
Berpîrsê Êzîdîyan di Wezaretê Ewqafê de Xelîrî Buzanî jî Basê re diyar kir ku li tevahiya Herêma Kurdistanê û Iraqê di navbera 550 û 600 hezarî de Kurdên Êzîdî hene û wiha pê de diçe, “Piraniya wê gelhe yê di ser temenê 18an re ye û wê ji bo azadî û serxwebûnê biçin ser sîndoqan. Mixabin hin afî dixwazin Kurdan ji nasnameya netewî dûr bixin. Lê belê her kes dizane ku çawa Kurdên Êzîdî dev ji baweriyaya xwe bernedan, wê dev ji nasnameya xwe jî bernedin. Eger civatek ne serbixwe be, ola wê jî ne azad e. Em bi hemû hêza xwe li gel Herêma Kurdistanê ne û hêza tu kesî têrê nake ku me ji welat û nasnameya me veqetîne. Serxwebûn bo Kurdên misilman carekê baş be, ji bo me du caran baş e ji ber ku em him jî ber netewa xwe û him jî ber ola xwe rastî zext û zordariyan hatine. Em li benda serxwebûna Kurdistanê ne.”

“Em dixwazin Şîngalê bi fermî bi Kurdistanê ve were girêdan”

Berpîrsyarê Şaxa Sînûnê yê Saziya Civakî ya Lalesê Silêman Fano, ji Basê re eşkere kir ku xelkê Kurdên Êzîdî dixwazin edî ji Bexdayê veqetîni û got ku riya wê jî dengê “Erê” di referandûmê re derbas dibe. Fano ragihand ku ew qet naxwazin li ser çarenivîsa Şîngalê bi Bexdayê re gotûbêj bîn kirin û wiha pê de çû: “Bi çî awayî be jî em dixwazin Şîngalê ser bi Herêma Kurdistanê ve be. Ji ber ku me tu xêr jî Bexdayê nedît.”

“Li Iraqê em gelek caran rastî karesatan hatin”

Berpîrsyarê Şaxa Şîngalê yê Saziya Civakî ya Lalesê Xeso Mîrza jî ragihand ku nabe edî Şîngalê girêdayî Mûsilê herwiha Iraqê bimîne. Li Iraqê gelek caran em rastî komkujî û karesatan hatin. Di referandûmê de bi dengê “Erê” em ê jî Bexdayê xilas bibin.

Karîkator ----- Dijwar Ibrahim

Serokê Partiya Geşepêdanê ya Tirkmen û Endamê Komîsyona Referandumê: Divê xeletiya sedsalî bidawî bê û nexşeya Iraqê ji nû ve bê çêkirin

Dema ku mirov li rewşa Iraqê dinêre mirov dibîne ku hê di serî de li ser bingehê şaş hatiye avakirin. Ji ber ku wê demê weke 3 wîlayetên dewleta Osmanî bû. Tu têkiliya van her sê wîlayetan a siyasî, çandî û olî çênebûye. Lêbelê dema ku Îngîlîz û rojavayîyan nexşeya Rohhilata Navîn çêdikirin, ev her sê wîlayet kirine dewleteke bi navê 'Iraq'.

RÊZAN KARWAN

Tirkmen û pêkhateyên ku dixwazin li gel Iraqê bimînin gelo daxwaza dewleteke serbixwe dikin?

Ez him weke welatîyekî Iraqê û him ji weke aliyekî netewî dema ku mirov li rewşa Iraqê dinêre mirov dibîne ku hê di serî de li ser bingehê şaş hatiye avakirin. Ji ber ku wê demê weke 3 wîlayetên dewleta Osmanî bû. Tu têkiliya van her sê wîlayetan a siyasî, çandî û olî çênebûye. Lêbelê dema ku Îngîlîz û rojavayîyan nexşeya Rohhilata Navîn çêdikirin, ev her sê wîlayet kirine dewleteke bi navê 'Iraq'. Nêzîkahî û fikrên xelk û pêkhateyan ji bo vê yekê nebûn yek û ji damezirandina wê heta niha tim kêşe derketine. Kurdistan û Iraq gelek ji hev cuda ne. Li Kurdistanê pêkvejiyan heye, aramî heye, geşepêdan heye, xizmetgûzarî heye. Ev tişt hemû, Kurdistanê ji Iraqê cihê dikin. Li Kurdistanê qey-raneke aborî ji heye lê dîsa ji yek-girtina wan ji ya Iraqê bihêztir e. Li Kurdistanê Tirkmen mafên xwe bidest dixin, bikar tînin û nêrîn û fikrên xwe bi hêsanî tînin ziman. Li Iraqê rewş berovajî vê yekê ye. Bexda, Tirkmenan bo berjewendiyên xwe yê hikûmranîyê bikar tîne.

Divê nexşeya Iraqê ji nû ve bê çêkirin?

Erê, divê ji nû ve bê çêkirin. Ji ber ku ev şaşîyeke sedsalî ye. Her sê herêm nehatin ba hev û nebûn yek. Ji ber wê yekê di rastîyê de Iraqê yekgirtî nîn e. Iraq bi awayekî fiilî di navbera sê hereman de dabêş bûye. Tenê Iraqê ku Şîe lî zêde ne û Sunne tî de kêim in maye. Ji nivê zêdetirê herêmên Sunneyan di destê terorîstên DAÎŞê de ne û hizûr û aramî tune ye. Beşek ji di bin desthilata Şeyan de ye. Beşa din ji Kurdistan e ku xwedî sistemeke taybet, parlamento, hikûmeta xwe ye. Deriyên wê yê sînorî hene û aboriya xwe birêve dibe. Ji ber hindê divê nexşeya ji nû ve bê xêzkirin û vegere rewşa berê. Bî nexşeya rastîn wê serxwebûna siyasî û erdnigarî ya Kurdistanê pêk were.

MUHAMMED SADETTIN

Serokê Partiya Geşepêdanê ya Tirkmen û Endamê Komîsyona Referandumê Muhammed Sadettin biryara pêkanîna referandûma serxwebûna Kurdistanê, helwesta Tirkmenan a derbarê serxwebûna Kurdistanê, rêveberiya Bexdayê û cudahiya Kurdistanê ji Heftenameya Basê re nirxand. Muhammed Sadettinê di nav şandeya ku bi serpereştiya Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî serdana Brûkselê kiribû de bû, ragihand ku Ewropayê ji wan re gotiye ew piştigiriyê didin û got, "Ne pêkan e ku em êdî behsa Iraqê yekgirtî bikin. Dewleta Kurdistanê wê ji Iraqê re bibe cîranekî baş."

Li herêmê dema dewleteke nû hatiye?

Belê. Ji ber ku partiyên siyasî û pêkhateyên Kurdistanê li ser vî mijarê biryar dane. Ev biryar di heman demê de biryara miletê Kurdistanê ye û poşmanî ji vî biryarê çênabe. Mafê me heye ku em xwe birêve bibin û ev yek ji dî bi beşdariya pêkhateyên li herêmê pêk were. Herêma Kurdistanê di qada navdewletî de piştigiriyê xurt distîne. Divê dewleteke demokratîk, medenî û rêzgirtî ji mafên pêkhateyên cuda û yasayên navdewletî were avakirin. Ji bo pêkvejiyana xelkê Kurdistanê divê dewleteke demokratîk û medenî bê avakirin ku ev dewlet mafên hemû pêkhate û mirovan biparêze.

Tê gotin ku 'Dema Kurdistan ava bibe, herêmeke bi navê Sunneyan namîne. Ji ber ku li hemû aliyên Şîe wê bibin desthilat.' Gelo dewleta Kurdistanê ava bibe, metirsiyeke wiha heye?

Divê Sunne bi xwe biryara xwe bidin. Eger vî yekê bikin, li Iraqê wê kêşeya Sunneyan çareser bikin. Nexwe me dît ka piştî 2003an çî hat serê Iraqê û çawa wêran bû. Ji bo rizgariya xwe divê xwedî projeyeke netewî û yekgirtî bin. Divê eniyêke siyasî ya hevbeş ava bikin û bi vî awayî wê serbikvevin. Niha tenê Şîe ji Bexdayê memnun in. Iraq bi vî awayî nayê birêvebirin. Xelk ji Bexdayê direve û xwe dispêre Herêma Kurdistanê. Ji ber ku Iraqê ew neparastin û nikarî welêt birêve bibe. Piraniya herêmên Sunneyan ketin destê DAÎŞê û wêran bûn. Xelkê wan herêman ji bûn koçber...

Deştê Ninowa wêran kirin, bajêrêkî bi navê Mûsilê nehiştin. Çareserîya rasteqîn û baş ew e ku referandûm li Kerkûk, Diyala û Mûsilê ji pêk were. Kurdistan wê bibe dewleteke navenda aramî û ewlehiyê. Divê Sunne ji ji bo guhertinekê di herêmên xwe de pêk bînin, divê bi xebitîn û divê Şîe ji li başûrê Iraqê ji bo xwe herêmeke taybet ava bikin û xwe birêve bibin. Dewleta Kurdistanê wê ji bo Iraqê bibe cîranekî baş. Herêma Kurdistanê niha tevî ku ne dewlet e ji pêwendiyên baş li gel Tirkiye, Iraq û Îranê

ava kirine û herwiha xwedî hêzeke dîplomatîk a mezine ji. Kurdistan di bin serpereştiya Barzanî de di pêşerojê de wê ji bo hemû pêkhateyan bibe mînaeke baş û serkeftî. Ez piştrast im ku welatên Ewropî ji wê maf bidin me û wê bibêjin xwezîya hê zûtir me ji bo damezirandina dewleta Kurdî kar bikira.

Hûn di şandeya ligel Barzanî ya ku çûyî Brûkselê de bûn. Ditin û boçûnên we li ser vî serdanê çî ne, çî biryar hatin girtin û çî hat kirin?

Armanca me pêkhateyên li Kurdistanê ew e ku em bibêjin em dixwazin li referandûmê biryarê li ser çarenivîsa xwe bidin. Me xwast em bêjin em ji bo pêşeroja herêmê ne talûke ne û berovajî wê em li ser başkirina herêmê dixebitîn. Mafê me ye ku em bi awayekî medenî biryarê li ser çarenivîsa xwe bidin. Wan ji ji me re got, 'Em di referandûmê de piştigiriyê didin we'. Çigirê Parlamentoya Ewropayê, parlamenter û nûnerên berrpîrsên Yekitiya Ewropayê (YE) hemûyan di vî meseleyê de piştigirî dan me. Diyar kirin ku ew ê rêzê ji îradeya miletê Kurdistanê re bigirin. Lêbelê mixabin hin dezgehên ragihandinê yê Kurdistanê li ser vî mijarê agahiyên xelet belav kirin. Em hê ji nîzanin ka çavkaniyên van nûçeyan ku der e. Van dezgehên îddiakirin ku YE piştigiriyê nade referandûmê. Lêbelê berovajî wan îddiayan YEyê ji me re ragihand ku ew piştigiriyê didin û ew amade ne ku nûnerên xwe ji bo referandûmê bişînin. Li Belçikayê partiya damezirîner a hikûmetê, piştigirîya xwe bi awayekî zelal eşkere kir. Gotin, "Mafê miletan ê diyarkirina çarenivîsa xwe di bernamêya me de heye û em weke partî ji piştigiriyê didin we." Almaniya, Polonya û Awusturyayê piştigiriyên xwe ragihandin û miletê Kurdistanê pîroz kirin.

Li gorî we çima Iraqî naxwazin Kurdistan bibe dewleteke serbixwe?

Iraq kar li ser projeyêke netewî nake û karîgeriya welatên cîran li ser Iraqê heye. Em bibêjin û nebêjin Iraq nikare birayêke stratejîk li ser pêşeroja xwe bide. Eger Iraqê bixwasta ku yekgirtî bimîne, diviyabû yekrêzî û tifaqek di navbera hemû pêkhateyan de ava bikira. Iraqê, ji bo Pêşmerge, xelkê Kurdistanê û aboriya Kurdistanê kêşeyên mezin ava kirin. Ger ku Bexdayê Iraqêke baş bixwasta ew kiryar nedikirin. Asayî ye ku hin welat nexwezîyan dewletên mezin û di her warî de bihêz, ava bibin. Ji ber ku ne dixwazin Iraq bihêz bibe û ne ji dixwazin dewleteke bihêz ji nava Iraqê derkeve. Tenê dixwazin Iraq wiha bimîne. Lêbelê biryara me bi xwe heye û miletê Kurdistanê biryara xwe daye.

Iraq wê wiha bimîne an wê pêşeroja wê çawa be? Biryara we heye ku hûn ji bo gûftûgokirinê şandeyekê bişînin Bexdayê?

Ji bo çareserîkirina kêşeyan beriya referandûmê û piştî referandûmê wê li gel Bexdayê gotûbêj werin kirin. Bexdayê hemû kozên di destê xwe de bikar anîn. Astengiyek nema ku li hemberî Pêşmerge, îdareya Kurdistanê û aboriya Kurdistanê dernexist. Iraqê para Kurdistanê a ji sedî 17 di bûdçeyê de bîrî. Lê Kurdistanê dîsa ji karî aboriya xwe ya xweser ava bike. Ji Mûsilê leşkerên xwe paş ve kişandin û Pêşmergeyên Kurdistanê ev herêm hemû parastin û heta ku hin deverên ne axa Kurdistanê ne ji ji aliyê Pêşmerge ve hatin parastin. Tiştêkî Iraqê li gel me nemaye. Ji ber vî yekê divê bi hemû hêza xwe em Iraq, Îran û Tirkiyeyê qanîh bikin û dewleta xwe ava bikin. Bi tecrûbeyên siyasî ya piştî rûxandina rejîma Sedam, ketina Mûsilê û hêza Pêşmergeyên Kurdistanê ku dikare welatê xwe biparêze, em gihîştin wê baweriyê ku divê em çarenivîsa xwe diyar bikin. Divê tiştên hatine jiyîn neyên jibîrkirin û dîsa bi Iraqê re ranebin. Du tecrûbeyên Kurdistanê çêbûn: Yek heyama 1992-2003 û ya din ji heyama 2013-2017an e. Di van qonaxan de çî hat guhertin em dizanin. Ji ber hindê divê di qonaxa sêyem de em bibin dewlet û divê hemû hewldanên me di vî çarçoveyê de bin. Em dixwazin çarenivîsa xwe bi awayekî siyasî, dîplomatîk û aştiyane diyar bikin.

Gotegotên paşxistina referandûmê hene. Gelo ihtîmala paşxistinê heye û ji bo pêşerojê di ajandaya Kurdistanê de çî heye?

Miletê Kurdistanê dikare di mijara paşxistina referandûmê de biryar bide. Û herwiha karesateke xwezayî ku xeberên komîsyona hilbijartinan asteng bike dikare referandûmê bi paş bixe. Miletê Kurdistanê û aliyên siyasî yê Kurdistanê biryar dane ku di 25ê Îlonê de referandûma serxwebûnê pêk bînin. Tu kes nikare li pêşîya vî îradeyê raweste û referandûmê bi paş bixe. Tenê dimînin kêşeyên di navbera PKK û Goranê de û ji bo çareserîkirina van kêşeyan ji hewldan hene. Jixwe ev kêşe nabin sedema paşxistina referandûmê ku meseleyeke gelek girîng e.

Çavdêrên navdewletî wê kengî werin Kurdistanê?

Komîsyon wê welatên ku piştigirîya xwe eşkere kirine bi awayekî fermî vexwîne. Du şeweyên çavdêriyê hene. Hinek tenê ji bo çavdêrîkirinê û hinek ji ji bo piştigirîkirinê tî û dişopînin. Beşdarbûn û şopandina çavdêrên navdewletî di vî referandûmê de gelek girîng e. Ji ber ku ev tî wê wateyê ku ew welatên şandeyên xwe dişînin, di heman demê de piştigiriyê ji didin.

HOŞENG OSÊ

Salveger û rojên PKKê yê ku dawî li wan nayê!

Tiştêkî gelek nebaş li cem hemû partiyên Kurdan: PDK, YNK, PKK... hwd heye ku salveger û rojên xwe yê partîti, dikin roj û cejnên netewî û li ser Kurd û Kurdistanê ferz dikin!. Ev diyarde, rêjeya wê, li cem PKKê ji hemû partiyên din yê Kurdan bêtir e, lê hemû partî, di nexweşiyê de, hevbeş û şirik in. Dibe ku kesek bipirse: çima ev diyarde li cem PKKê bêhtir e?! Ji ber ku PKKê dibîne ku vejina gelê Kurd û vejina xeber û têkoşina azadiya Kurd û Kurdistanê ji PKKê dest pê dibe û berî PKK; Kurd mirî bûn, kole û wînda bûn, ne Kurd bûn, newêrek û xizmetkarê dijminên xwe bûn. Û piştî çêbûn û sazûna PKKê, ji nû ve Kurd bûn Kurd!.

Birastî, hingî cejn û salvegerên PKKê pir in, mirov di nav wan de wînda dibe. carinan ji, dema PKKê van roj û salvegeran pîroz dike, ev rêxistin dikeve nava nako-kîyan. Mînak; PKKê roja 15ê tebaxê weke cejna vejîne bi nav dibe û ev roja ku PKKê tî de dest bi şerê çekdarî ya sala 1984an kiriyê, salane bi gelek şeweyan pîroz dike. Di gel vî jî, PKKê roja 1ê (septemberê) eylûlê ku roja aşti ya cihanê ye, pîroz dike û çalakîyan li dar dixelê. Ango PKKê roj û salvegerên şer û salvegera roja aşti ya cihanê, herduyan pîroz dike!.

Roja 15ê sebata ku Öcalan tî de hatiye revadin û dilgirtin, PKKê weke "roja reş" û "komploya navnetewî" bi nav dibe û salane vî rojê bi gelek şeweyan bibir tîne. Her sal di vî rojê de PKKê di daxwîyana xwe de dibêje û dubare dike: "me komploya navnetewî tîk bir". Lê carinan, dema rewş piçek li PKKê tengav dibe, PKKê di media û daxwîyanîyên xwe de dibêje: "komploya navnetewî berdewam e". vîja em nema zanin bê ev "kompilo" tîk çûye? yan berdewam e?!

Ta niha, camêrek yan ji xanîmeke ji nav derûdora PKKê derneketiye û hejmarek ji van roj û salvegerên taybet yê PKKê çênekirine!?. Di van çend xêzên mayî yê vî nivîsê de, ezê hewl bidim hindê salvegerên PKKê bihijmêrim:

1- rojbûna PKKê di 27/11/1978an de. 2- roja şehîbûna M. Doğan 21/3/1982. 3- roja rojiya birçîbûnê ya girtiyên PKKê di 14/7/1982. 4- roja şehîdbûna Hakî Karer 18/5/1977 ku weke cejna şehîdan tî bi nav kirin û pîroz kirin. 5- roja 15/8/1984 ku şerê çekdarî dest pê kir. 6- 27/3/1986 roja şehîdbûna Mahsum Korkmaz - Egîd. 7- şerê başûr 1992an û şehîdbûna Berîtan (GÜLNAZ KARATAŞ). 8- xweşewitandina Ronahî û Berivan li Almaniya, di sala 1994an de. 9- çalakiya Zilan (Zeyneb Kinacı) di dawîya hezîrana 1996an de. 10/10/1998an derketina Öcalan ji Suriye û destpêka "kompilo". 9- 15 sebata 1999an girtin û revandina Öcalan. 10- rawestandîna şer û şandina girûbên aştiyê di sala 2000î de. 11- şikandina êrişê li ser herêma Zapê di 29/3/2008an de. 12- şandina girûbên aştiyê di sala 2010an de. 13- 4ê Nîsanê rojbûna Öcalan û serdana gundê wî. 14- salvegera koçkirina dayika Öcalan, Uweş Öcalan di 10/4/1995an. 15- "şoreşa rojavayê" di 19/7/2013an de. 14- Berxwedana Kobani...hwd.

Di nava van roj û salvegeran de, du qatên wan ku min jibîr kirine, hene. PKK-PYD wan rojan weke rojên giring û netewî dibîne û dixwaze wan li ser Kurdên di binê desthilatdariya xwe de ferz bike. Ji bilî vî jî, PKKê û belkî hin partiyên din jî, hin roj û salvegerên xwe yê partiyê, ji roj û salvegerên netewî bêtir bibir tînin!.

Nîfşên nû û zarokên Kurdan êdî li ser roj û salvegerên PKK perwerde û mezin dibin û van roj û salvegeran weke rojên netewî di mejî û giyanên wan de tînin çandin. Bi vî şeweyî, civak û mirovên Kurd, li gorî rê û rêbaz û birdozîya PKK, tîn "kedi" û "keri" kirin.

Desthilatiya PKK-PYDê li rojavayê Kurdistanê van biranîn û salvegerên xwe yê hizbî - partîti û îdyolojîk li ser civak û milet ferz kiriyê û di roja 15 sibata, yan di 15 tebaxê, yan di 4ê nîsanê de... jiyana rojavayê Kurdistanê radiweste. Pîrbûna wan roj û salvegeran êdî milet "gêjomêjo" kirine û kesek newêre bêje: ev çî ye?! ev çî hal û rewş e?! ev çî dogmatîzîma hişk e?! û ta kengî ev pîrozkirina wan salvegeran dê li gelê Kurd were ferzkirin!?

Mixabin, bi navê azadiyê û rizgariyê û demorasîyê hwd, komkujiyêke civakî, giyanî, hişmendî, derûnî..., ji aliyê PKKê ve li ser gelê Kurd tî meşandin. Di vî rewşê de jî, hela nivîskar û rojnamevan û rewşbirên derdora PKK çav, dev û guhê xwe ji vî komkujiyê bigirin, mirov dikare bihaneyan ji wan re bibîne. Lê ew kesên ku ji PKKê veqetiyane û van tiştan bi hûrbîni û detayan dizanin, ev kes çima dev, duh û çavên xwe ji vî rewşa kambax digirin!?. ji çî ditirsîn!?.

Cîgirê Serokê Giştî yê Hak-Parê Abdulmenaf Kiran:

Bi avabûna Kurdistanê neheqiyeyeke dîrokî wê ji holê rabe

JÎN MAZÎ

Li Herêma Kurdistanê amadekariyên referandûma serxwebûnê berdewam dikin û roj bi roj piştgişîya ji bo referandûma serxwebûna Kurdistanê zêde dibe. Ji bilî partiyên, rêxistinên navdewletî, partî, sazî û rêxistinên Bakûr jî piştgişîya xwe ya ji bo referandûma serxwebûnê tînin ziman. Yek ji van partiyên jî Partiya Maf û Azadiyan (Hak-Par) e. Cîgirê Serokê Giştî yê Hak-Parê Abdulmenaf Kiran di derbarê helwest û xebatên partiya wan ên di derbarê referandûma serxwebûnê de jî Heftenameya Basê re axivî.

“Divê hemu Kurd piştgişîyê bidin referandûmê”

Cîgirê Serokê Giştî yê Hak-Parê Abdulmenaf Kiran Helwesta partiya xwe ya li hember referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê wiha anî ziman: “Roja ku referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê hat rojevê, Partiya Maf û Azadiyan bi zelalî helwesta xwe anî ziman. Bêşik û bi bîrardar me got em piştgişîyê didin referandûmê. Kurd xwedî mafê diyarkirina çarenivîsa xwe ne. Îro derfet jî bo serxwebûna Herêma Kurdistanê çêbûye. Divê em hemû Kurd bi kêfxweşî û bi coş piştgişîyê bidin. Partiya Maf û Azadiyan hê di destpêkê de piştgişîyê dide vê referandûmê.”

“Sînorên niha, ne yê xwezayî ne”

Abdulmenaf Kiran di derbarê karigeriya Kurdistanê serbixwe ya li ser Rojhilata Navîn de wiha dibêje: “Wek tê zanîn, di şerê Cihanê yê yekem de li Rojhilata Navîn sînorên dewletan bi pênuşê hatin kifşkirin. Dewletên heyî ne li gor mîletên ser erd hatine avakirin. Li gor pêwîstiyên serkeftinê şer hatin avakirin. Serkeftiyên Şerê Cihanê yê yekem wek ku tê zanîn Britanya û Fransa bû. Lewra Urîs jî şer vekîşiyabû. Piştî şoreşa sosyalîst, Urîs jî parvekirina tîkîna şer vekîşiyay. DYAyê jî ji encamê şer par nedixwest. Britanya û Fransa li Rojhilata Navîn di nav xwe de parvekirin. Di vê parvekirinê de sînorên netewan nedan ber çavan. Ji ber vê yekê Kurdistan bu çar perçe. Sînorên niha, ne yê xwezayî ne. Ji ber vê yekê di Rojhilata Navîn de mileteki bê dewlet heye ew jî miletê Kurd e. Eger di encama referandûmê de “erê” derkeve, wê miletê Kurd jî li Rojhilata Navîn bibe xwedî dewlet û wê beşek Kurdistanê azad bibe. Neheqiyeyeke dîrokî jî wê hinekî ji holê rabe. Birayên me yê Başûr wê bigihêjin heqên xwe. Kevir wê ji nû ve bi cih bibin. Kurd bi azadiya xwe xisarê nadin tu neteweyan. Li ser axa xwe ya hezar salan dewleta xwe ava dikin. Dewleta Kurdistanê wê bandoreke erênî li Rojhilata Navîn bike.”

“Miletê Kurd dev ji mafên xwe yê netewî bernade”

Kiran di derbarê helwesta welatên cîran de wiha diaxive: “Gotineke pêşiyana heye dibêje, “Bêhtengî ji tengahiye ye”. Wek ku tê zanin,

perçeya herî mezin a Kurdistanê di bin hikûmranîya Tirkiyê de ye. Perçeyê düyem ê mezin ê Kurdistanê jî di bin hikûmranîya Îranê de ye. Ev her du dewlet jî Serxwebûna Kurdan ji bo ewlekariya xwe weke ‘talûke’ dibînin. Tîrsa wan a herî mezin ew e ku Kurdên hemwelatîyên wan doza mafên xwe yê netewî bikin. Bi nêrîna me ev tîrs, tîrsek bêfêde ye. Di sedsala bîst û yekem de mafên neteweyeke bi inkarkirinê jî holê ranabe. Miletê Kurd jî dev ji mafên xwe yê netewî bernade. Divê her du dewlet jî êdî demokratîze bibin. Mafên Kurdan ên siyasî û demokratîk hemû nas bikin. Dev ji sistemên yekgirtî (uniter) berdin. Bibin sistemên federal û Kurd di sistemên wan da xwe azad û wekhev bibînin. Sekna van dewletan li hember serxwebûna Herêma Kurdistanê nikare herika dîrokê bide sekinandin.

“Serxwebûn ji bo hemû Kurdan wek evîne ye”

Cîgirê Serokê Giştî yê Hak-Parê di derbarê bandora dewleta Kurdistanê li ser Kurdên perçeyên din û Kurdên li cihanê belavbûyî de wiha pê de diçe: “Piştî ku Herêma Kurdistanê bibe dewleteke serbixwe wê bandoreke erênî li ser Kurdên perçeyên din û yê cihanê bike. Serxwebûn ji bo hemû Kurdan wek evîne ye. Hêviya her Kurdekî dewleteke serbixwe ye. Ji bo tekoşîna Kurdên perçeyên din jî wê bibe mînak û sedema motivasyonê.”

“Divê hemû Kurd piştgişîyê bidin”

Abdulmenaf Kiran li ser piştgişîya ji bo referandûmê jî wiha dibêje “Di vê hewldana azadiyê de divê hemû Kurd piştgişîyê bidin referandûmê. Bi daxuyani û hemû çalakiyên demokratîk piştgişîya xwe binin ziman. Her Kurdek li gor derfetên xwe divê piştgişîyê bide. Hemû sazî û partiyên Kurdan jî bo piştgişîya referandûmê çalak bin. Bi dîtina min li gor derfetan piştgişîyeye gelek xurt di nav Kurdan da heye.”

Eger di encama referandûmê de “erê” derkeve, wê miletê Kurd jî li Rojhilata Navîn bibe xwedî dewlet û wê beşeke Kurdistanê azad bibe. Neheqiyeyeke dîrokî jî wê hinekî ji holê rabe.

Serokê PDK-T Mehmet Emin Kardeş: Kurd sedsalek din nikarin bêdewlet bimînin

MÎRA JÎN

Referandûma Herêma Kurdistanê ya ku dê 25 îlonê dê pêk were di nav Kurdên her çar perçeya û Kurdên dinyayê de kelecaneke mezin derxist holê. Bi diyarbûna roja referandûmê weke pêlên behrê piştgişîya bo referandûmê mezin bû. Ji aliyê din partî û aliyên ku neaktîf bûna parlamentoya Herêma Kurdistanê dikirin hêncet li hember derdiketin. Li ser vê Lijneya Bilind ya Referandûmê biryar da ku parlamentoya jî nû ve bêaktîf kirin. Tê çaverêkirin ku li Herêma Kurdistanê 6 milyon dengdêr dengê xwe bo referandûma serxwebûnê bikar bîne. Ji aliyê din berdevkê Serokkomariya Tirkiyê yê İbrahim Kalın helwesta Tirkiyê ya li hember referandûmê disa eşkere kir û di kanalek li Tirkiyeyê weşanê dike got, “Meseleya referandûmê dê ji bo yekparçebûna Iraqê gef be. Heger referandûm pêk were dê kî ve pesend bike? Divê Parlamentoya Bexdadê jî ve pesend neke? Ji bo ev yek fermî bibe divê parlamentoya jî pesend bike.” Her wiha İnsiyatîfa Piştgişîya Referandûma Serxwebûna Kurdistanê ya ku ji partiyên Bakûrê Kurdistanê pêk tê, ji bo piştgişîya referandûmê li Tirkiyê yê bîdest bixe dê hin çalaki û konferansan pêk bînin. Hevpeyvînen Heftenameya Basê li gel partiyên Bakûr jî berdewam dike we heftê Serokê Partiya Demokrat a Kurdistan Tirkiyê yê (PDK-T) Mehmet Emin Kardeş helwesta partiya xwe ya derbarê referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê vegot.

“Em bi dil û can piştgişîya referandûmê dikin”

Serokê PDK-T Mehmet Emin Kardeş derbarê helwesta partiya xwe bo referandûmê wiha axivî, “Wexta Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî di 7 Hezîranê de roja referandûma serxwebûna Kurdistanê diyar kir, ev biryar kelecaneke mezin xist nav Kurdên her çar parçeyan. Ji ber ku ev roj roja ku Kurd bêhtir nêzî serxwebûnê bûyî û

“Em ê ji bo referandûmê civîn û çalakiyan pêk bînin”

Abdulmenaf Kiran di dawîya axaftina xwe de piştgişîya partiya xwe bo referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê dubare dike û axaftina xwe wiha bidawî dike: “Partiya me ji bo piştgişîya referandûmê tim çalak e. Em di hemû nivîs û daxuyaniyên xwe de piştgişîya xwe tînin ziman. Em ji bo piştgişîya xwe bi Kurdên Başûr bidin hîs kirin wek ku tê zanîn serokê partiya me Refîk Karakoç û gelek rêvebirên partiyê, di 2yê Tîrmehê de serdana Başûr kirin. Biqasî heşt rojan li wir man. Piştgişîya Partiyê jî hikûmetê û hemû hevkarên referandûmê re diyar kirin. Di pêşerojê de jî wê daxuyaniyên me yê çapemeniyê ji bo piştgişîya referandûmê çêbibin. Em ê hinek civîn û çalakiyên din jî li darbixin. Em wek Partiya Maf û Azadiyan bi dil û can piştgişîyê didin referandûmê. Em serkeftinê jî bo serxwebûna Herêma Kurdistanê dixwazin.”

rojeke pir jî giring e, ev biryar bi vî awayî hat nixandin ji ber ku ev xewna ya hemû Kurda ye. Me wek Partiya Demokrat a Kurdistan Tirkiyê (PDK-T) diyar kiribû ku, biryara ku ji aliyê Serok Barzanî hatiye stendin ji dil û can piştgişîyê didin.”

“Serxwebûna Kurda dê li Rojhilata Navîn gelek tiştî bi erênî biguherîne”

Kardeş got, “Encama referandûma serxwebûnê her bi çî awayî be jî ev biryara milletê Kurd e divê her kes rêzê li vê biryarê bigre, ji ber ku ev biryarek meşrû û netewî ye û wiha berdewam kir “Piştî ku encamê referandûmê “Erê” encam bide û îradeya xwe ya serxwebûnê nişan bide divê kes li hember dernekeve. Hezar salan e ku mileteki nifûsa wê 50 milyon e û dewletek wan ya serbixwe tune ye, kansî daxwaza wan ya serxwebûnê tiştêkî meşrû û xwezayî tune ye. Daxwaza bikar anîna vî mafî encama jiyana civakî û siyasî ya xwezayî ye. Tu millet weke Kurdan di bin siya dewletên din jî serxwebûnê bêpar ne jiyayê û ji bo dewletek serbixwe jî ewqas can feda nekirine. Ji ber wê mileteki wiha bêyî ku xwîn birije bi rêyê meşru dixwaze vî mafî bi dest bixe, tiştêkî ku kansî ve daxwaza wan xwezayî jî tune ye. Heger Kurd serbixwe bibin dê li welatên cîran û li Rojhilata Navîn gelek tişt bi awayê erênî biguhere.”

Mehmet Emin Kardeş derbarê helwesta cîranên Herêma Kurdistanê jî fikrên xwe wiha anî ziman, “Pirsgirêkên Rêveberiya Herêma Kurdistanê û Hikûmeta Navendî ya Iraqê li ber çava ye û Rêveberiya Navendî dixwaze midaxaleyî tîkilyê Rêveberiya Herêma Kurdistanê û cîranê wê bikin. Heger em van tiştan li ber çava bigrin (Bazirganiya di navbera Rêveberiya Herêma Kurdistanê û Tirkiyê bo ve rewşê minak e) îlan kirina Kurdistanê serbixwe dê ji bo pirsgirêkên yê derve û hundir bo cîrana jî feydeyek mezin nişan bide. Ji ber ku Kurd ne tenê li Iraqê li her sê welatên cîran jî nifûsa Kurda zêde ye û mileteki ku bandorê li ser politikayên wan yê hundir jî dike.

Heger cîranekî van welatan serbixwe bibe li wan welatan dê hin pêvajoyên awayekî rehet birêve biçê û politikayên wan yê navxweyî û derve jî bandorek erênî lê bike.”

Serokê PDK-T jî bo aliyên ku li hember referandûmê derdikevin got, “Kes û aliyên hember serxwebûnê derdikevin yê ku ji çavkaniyên bînerdîkî Kurdistanê û ji cîhê çavpolitîkî yê Kurdistanê nikarin feydeyê bibînin, li hember derdikevin û ditirsin ku li derveyî ve rewşê bimînin. Kes û aliyê li hember biryara referandûma serxwebûna Kurdistanê derdikevin ve yekê jî bir dikin ku gelên Kurd hîn nasnekinin e.”

Li şûna ku li hember referandûmê derdikevin bila piştgişîya ku referandûma encama wê ji niha ve diyar e bikin û divê li kêleka ve dewleta ku li ve erdnigariyê dê bibe xwedî gotin bisekinin. Li gor ku mileteke nikare heta dawiyê bi din hegemonyaya serxwebûna Kurdistanê derdikevin ve yekê jî bir dikin ku gelên Kurd hîn nasnekinin e.”

“Ditirsin ku Kurdên li wî welatî dijîn doza serxwebûnê bikin”

Serokê PDK-T derbarê biryara referandûmê jî wiha amaje kir, “Kes û aliyê ku dibêjin biryara referandûmê biryarek zû ye, ditirsin ku Kurdên li wî welatî dijîn doza serxwebûnê bikin. Lê metirsiyê wan jî ne di cih de ye ji ber ku herdu welat (Îran û Tirkiyê) mafê mirovan yê bîngêhîn qedera tayîn kirin çarenûsê heger binasin, ew rewşa pêkve jiyana bi aşitî û aramiyê dê metirsiya parçebûnê jî holê rake.

Kardeş di dawîya axaftina xwe de wiha axivî, “Dewleta ku wê li Başûr ava bibe helbet dê hemû Kurda bextewar bike. Ev li erdnigariyê din jî be dê bandorek erênî li wan bike. Kurdê ku bizanibe li ve dinyê dewletek wan heye dê xwe bi qedr û qîmet his bike û dê wan jî bîndestiyê xelas bike wan bigihêjî aramiyê. Tiştêkî ku ji ve rewşa, Kurdên ku li Rojhilata Navîn dijîn û xwedî nifûsek 50 milyonî ne, xwezayîtir tune ye ku bibin xwedî dewlet. Ev mafê wan yê rewşa ye. Kurd bikar anîna vî mafî, mafê ti kesî bînpê nake.”

Ciwanên Netewî yê Kurdistanê:

Em ji bo pêkanîna xeyala sedsalî dimeşin

NÛJÎN ONEN

Ciwanên Netewî yê Kurdistanê (CNK) ji bo piştgişîya referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê ku dê 25ê Îlona 2017an de pêk were di nê Îlonê de jî deriyê sînorî yê Xabûrê ber bi Hewlêra paytexta Kurdistanê ve dimeşin. Ciwanên Kurd ku roj beriya referandûmê, 23ê Îlonê wê li ber Parlamentoya Kurdistanê daxuyaniyê bide.

Herêma Kurdistanê jî bo pêkanîna referandûmê amadekariyên xwe didomîne. Ji aliyê din çalakiyên ji bo piştgişîya referandûmê li Kurdistan, herêm û cihanê zêde dibin. Tayber jî bajarên Kurdan çalakiyên palpiştî bo referandûmê berdewam dikin. Ciwanên Netewî yê Kurdistanê (CNK) biryar wergirtin ku ji bo referandûma serxwebûna Kurdistanê jî Bakûr ber bi Hewlêra paytext

ve dimeşin. Endamên Ciwanên Netewî yê Kurdistanê jî Heftenameya Basê re axivî û destnîşan kirin ku dê nê Îlonê de dest bi meşê bikin. Meşê dê ji Şîrxemê destpê bike û li Hewlêrê bidawî bibe.

“Ev ne çalaki ye kompanya ye!”

Berdevkê Ciwanên Netewî yê Kurdistanê Jiyan Tîmûrtaş dibêje, “Em ne piştgirên ve referandûmê, lê raste rast xebatkarên ve proseyê ne” û axaftina xwe wiha didomîne: “Em weke Ciwanên Netewî yê Kurdistanê biryara referandûmê bi erênî dinirxînin û em ê li her qadê jî piştgişîya ve proseyê bikin. Em ciwanên Kurd amade ne berpirsariya xwe bicîh binin. Mafê her miletî heye çarenivîsa xwe bi destê xwe diyar bike. Ev maf, mafê Kurdan e rewşa ye. Em gel û hikûmeta xwe pîroz dikin ji ber vê biryara dîrokî.”

“Ji hemû aliyan piştgirî bidin kompaniyayê heye”

Tîmûrtaş di dirêjîya axaftina xwe de dibêje, “Dê çalakiya me di nê Îlonê li deriyê sînorî yê Xabûrê destpê bike û em ê sînoran bi meşê derbas bikin. Em ciwan, em ê starta meşê bidin. Car caran dê siyasemedar û hunermendên navdar ên herêmê jî tevli meşê bibin. Ev jî çalakiyekî bêtir kompaniyaya piştgişîya referandûmê ye. Dema em lê dinêrin Katalan her roj meş û kompaniyayan lidar dixin. Lê mixabin heta niha li herêma me jî bo piştgişîya referandûmê çalakiyek wiha ne hatiye pêk nehatiye.”

Armanca meşê bo piştgişîya serxwebûna herêma Kurdistanê ye

Yek jî damezrêner û endamê Ciwanên Netewî yê Kurdistanê Ahmet Kinay jî dibêje, “Armanca meşê piştgişîya ji bo referandûm û

serxwebûna Kurdistanê ye. Ji bo piştgişîya wê doza ku bi serpereştîya Serok Barzanî didome û biryara pêkanîna referandûmê li Herêma Kurdistanê em weke ciwanên Kurd yê beşên din, çalaki û kompaniyayan lidar dixin. Armanca vê meşa me jî ji bo piştgişîya biryara gelê Kurdistanê ye. Hêviya 500 salî yê gelê Kurd piştî çend mehê din dê vejîn bide. Em jî weke ciwanên Kurd bi meş û çalakiyên xwe piştgişîya xeyala sedsalî dikin. Em li benda tevlibûna gelê Kurd bo ve kompaniyayê ne. Tevlibûna gel çiqas xurt be dê tesîr jî ewqas mezin be.”

Li aliyê din siyasemedarên Kurd jî piştgişîya xwe ji bo ciwanên Kurdan nişan dan. Siyasemedar Sertaç Bucak li ser hesabê xwe yê medya civakî çend parvekirinan kir û piştgişîya xwe nişan da. Bucak dibêje: “Ciwan, dê ji bo piştgişîya referandûmê dimeşin. Em ê jî piştgişîya van ciwanan bikin.”

Berevan Hemdî:

Serxwebûn wê rê li ber jenosîdên nû bigire

■ MURAT ÖZDEMİR

Rêberê Giştî yê Wezaretê Şehîd û Enfalîkirîyan Berevan Hemdî li ser jenosîda Enfala Barzaniyan bersiva pirsên Heftenameya Basê da. Berevan Hemdî dibêje rabirdûya Kurdan bi jenosîdan derbas bûye û dewletbûna Kurdan wê rê li ber jenosîdên nû bigire.

Jenosîda Enfala Barzaniyan kengî û çawa dest pê kir?

Jenosîda Enfala Barzan 1983 dest pê kir. Li devera Barzan ji temenê 11 salî heta 70 salî hemû hatin vegûstastin û piştî wê hatin qetilkirin. Beşek li başûrê Iraqê hatin dîtin. Çarenivîsa beşeke mezin hê jî ne diyar e. Hemû hatin jenosîdkirin.

Jenosîd ji çend qonaxan pêk dihat?

Jenosîd bi Kurdên feyîlî des pê kir paşê bi jenosîdkirina Barzaniyan, li Germiyan, li devera Bahdînan berdeyam kir. 1988an bombebarana kimyewî li Helebçe pêk hat. Piştî ku 1988an hikûmeta Iraqê wextê ew komkujî pêk hat, piştî re jî heman komkujî bi serê Kurdên Êzîdî hat. Jenosîda li dijî xelkê Kurdistanê li dawîya 70'î piştî 75an destpêk û dawîya salên 80'î piştî wê jî di salên 2000'î de jî ev komkujî berdeyam in.

Hejmara şehîdên Enfalê?

Ew deverên ku Enfal lê hatiye encamdan, zêdetirî 8 hezar Barzanî ne, 12 hezar Kurdên Feylî ne, 180 hezar biçûk, jin û zarok û pîr ên salên 1988an û herî dawîn

Hikûmeta Herêma Kurdistanê bi hemû sazî û dezgehên xwe di xizmeta malbatên şehîdan de ye, lê belê ji bo jinavçûna hin tiştan pêwîstî bi demê heye. Di aliyê aborî, civakî, tendûristiyê de her kar tê kirin. Lê belê rewşa kesûkarên şehîdan di warê tendûristî, civakî û di warên din de xirab e.

niha jî zêdetirî 4 hezar Kurdên Êzîdî hatine qetilkirin.

Ji bo ev komkujî di qada navdewletî de ji weke jenosîd were naskirin, çi kar hatine kirin?

Du şewaz hene. Jenosîda beriya niha ya 1988an jenosîda Barzaniyan, bombarana Helebçe, jenosîda feyliyan ji bo vekolana van jenosîdan di 2003-2005an de Dadageheke Bilind hat damezirandin. Di 2007-2008an de piştî lêkolînan, vê Dadageha Bilind biryara xwe da ku Enfalê weke jenosîd nas bike û weke tawana şer binav

kir û qebûl kir. Herêma Kurdistanê ji ber ku ne serbixwe ye û hê jî bi ser Iraqê ve ye, ji bo ku di qada navdewletî de jî ev bê naskirin û xebat bîn kirin barê giran dikeve ser milên Iraqê. Iraq endamê Netewên Yekgirtî ye û ew di vî bareyê de berbirsar e. Lê belê Hikûmeta Herêma Kurdistanê her di hewl û xebatan de bû. Niha jenosîda Enfalê ji aliyê gelek dewlet, parlamento, sazî û rêxistinên navdewletî ve weke jenosîd hatiye qebûlkirin. Hikûmeta navendî ya Iraqê heta niha peywiya xwe di vî warî de jî bicih neaniye.

Hikûmeta Kurdistanê jî bo ku komkujîya

Rewşa kesûkarên şehîdên enfalê çawa ye?

Hikûmeta Herêma Kurdistanê bi hemû sazî û dezgehên xwe di xizmeta malbatên şehîdan de ye, lê belê ji bo jinavçûna hin tiştan pêwîstî bi demê heye. Di aliyê aborî, civakî, tendûristiyê de her kar tê kirin. Lê belê rewşa kesûkarên şehîdan di warê tendûristî, civakî û di warên din de xirab e. Ji ber ku kar û xebat berdeyam bikin jî heta niha çarenivîsa bi hezaran kesan ne diyar e û nehatine dîtin. Ev rewş zehmet e û dem lazim e ku rewşa wan baştir bibe. Jinavbirina birînên van jenosîdan ne hêsan e. Tiştê ku jî destê hikûmeta me, wezaretê me bêtê kirin.

Proseya referandûm û serxwebûna Kurdistanê...

Rabirdûya Kurdistanê û xelkê Kurdistanê bi jenosîdan tijî ye. Ev hemû encamên bêdewletiyê bûn. Niha Kurdistan ber bi referandûmê ve diçe û piştî referandûmê dema ku di encama qonaxekê de Kurdistanê serxwebûna xwe bi dest xist jî bo zelalkirina van jenosîdan jî bo naskirina van jenosîdên bi serê Kurdan û xelkên Kurdistanê yê ayînî û etnîkî hatî wê destê wê bihêz be û ne mecbûr e girêdayî wê hikûmetan bimîne. Serxwebûn wê parastinê, ewlehiyê, aramiyê bi xwe re bîne ji bo zelalkirina û eşkerekirina jenosîdên bi ser Kurdan hatine jî wê dewletbûn naskirina van jenosîdan bi xwe re bîne. Herwiha dewletbûn wê rê li ber jenosîdan bigire û wê Kurdistanî di nava ewlekariyê de bijîn û rastî jenosîdan nayên.

li dijî Kurdên Êzîdî qewimî jî weke jenosîd were nas kirin kar, xebat û hewlên xwe berdeyam dike. Bi rêka welatên endam di Netewên Yekgirtî de, bi riya Laheyê kar li ser dike ku ji bo jenosîdên bi serê Kurdan hatine dadgehên taybet werin avakirin û jenosîda dawîn a bi serê Kurdên me yê Êzîdî û yê beriya wê bi zelalî werin vekolan û weke jenosîd bîn naskirin. Hikûmeta Kurdistanê zext û gûvaşên xwe yê li ser Iraqê jî zêde dike ku pêngavan di vî warî de bavêje. Lê belê heta niha encameke baş derneketiye û Iraq barê dikeve ser milên wê bicih nayîne.

Çi kar û xebat ji bo kesûkarên enfalkirîyan hatine kirin?

Hikûmeta Herêma Kurdistanê taybet ji bo ku bi vî mijarê re mijûl bibe Wezaretekê ava kiriyê bi navê Wezaretê Şehîdên Enfalîkirîyan û herwiha bi hejmara 9an yasayek jî hatiye pêkanîn ji bo kesûkarên malbatên şehîdan. Niha mehane mûçe ji bo malbatên şehîdan tîn dayîn, di warên tendûristî, perwerde, civakî û hemû warên din de kar û xebat tîn kirin û pêwîstiyên wan tîn dabinkirin. Lêbelê di vî mijarê de jî Iraqê karê xwe nekiriye.

'Jenosîda Barzaniyan':

Mirovahî bi zindî binax kirin

■ DARA PORXELEK

Destpêka komkujîya Enfalê di belgêyên fermî de 1986 be jî di rastiyê de destpêk di sala 1983an de bi qetilkirina 8 hezar Barzaniyan dest pê dike. 8 Hezar Barzaniyan ku temenê wan di navbera 10-70 salî de bûn, li malên xwe hatin girtin û ji aliyê leşkerên Baasê ve li çolên Başûrê Iraqê bi zindî hatin binaxkirin. Ev jenosîd navê xwe ji sûreya Qurana Pîroz a bi navê 'Enfal' digire ku wateya wê parvekirinê di dema şer de ne. Her çiqas ev weke 'Operasyon' hatibe binavkirin jî biryara Sedam Husên ew bû ku di serî de Barzaniyan, hemû Kurdan jenosîd bike. Jenosîda di sala 1983an de bi qetilkirina 8 hezar Barzaniyan dest pê kir, bi bikaranîna kimyasalê cara yekem li Deştê Balisanê berdeyam kir. Li Balisanê nayê zanîn bê çend kes hatine kuştin. Êriş li Sergelî û Bergelî, Şanexşê, Helepeç, Karadağ, Germiyan û Gundê Ekserê berdeyam kir. Qetliama Enfalê piştî Holokosta di sedsala zoan de jenosîda ku li dijî Cihûyan pêk hat û vir ve ya herî mezin e. Di vî qetliamê de piraniya wan Kurd 185 hezar Kurdistanî hatin qetilkirin. Di vî çarçoveyê de Pisborê Karên Civakî û Nivîskar Abdulazîz Muhsen Barzanî ku malbata wî jî hatiye enfalkirin ji Heftenameya Basê re Jenosîda Enfalê û Barzaniyan vegot.

"Ne qetliam e, Jenosîd e!"

Abdulazîz Muhsen Barzanî, bikaranîna 'Qetliama Enfalê' xelet dibîne û dibêje "Ev Jenosîd e". Muhsen Barzanî dibêje: "Dema hûn dibêjin Qetliama Enfalê hûn qala qetilkirina jin, zarok û zilaman dikin. Lê di Jenosîd-

da Barzaniyan de ev yek nebû. Piştî Şoreşa Îlonê yê dikaribûn ber bi Iranê ve biçin filitîn. Yê mayî jî ku nikaribûn derbasî Îran û Tirkîyeyê bibin ji aliyê birayê Sedam ve ji malên xwe hatin girtin û ber bi çolan ve birin. Zilamên Barzaniyan li herêmê qet nemabûn. Di sala 1983an de zilamên Barzaniyan ku ji 9 salî ta 90 salî, hatin girtin û li çolan bi zindî hatin qetilkirin. Ji ber ku armanc tunekirina zilamên Barzaniyan bû, da ku careke din zarokên Barzaniyan çênebin, ev yek jenosîd e ne qetliam e."

"Bila dirok pakrewaniya jinên Barzaniyan tomar bike"

Muhsen Barzanî diyar dike ku piştî Jenosîda Barzaniyan li herêmê tenê jinên Barzaniyan mabûn û axaftina xwe wiha didomîne:

"Li Herêma Barzanê tenê jin mabûn. Karebeyê qut kiribûn, ambargoya xwarinê danîn ser herêmê. Belkî tenê kaniyê avê hebe li wir ew jî hatibû jehirkirin. Xelkên Hewlêrê bi dizî alîkarî digihandin herêmê. Jinên Barzaniyan li wir pakrewaniyê bêhempa nişan dan. Zarokên xwe perwerde kirin, di kar û barên giran de xebitîn. Di demeke dirêj de li Herêma Barzanê zarok çênebûn. Ji ber ku zilamên Barzaniyan hatibûn jenosîdkirin heta salên 91-92an zewac çênebûn. Divê dirok xwedidderketina jinên Barzaniyan û tekoşîna wan a birdozî binivîse. Ez bangî lêkolîner û diroknasên cihanê dikim bila werin Kurdistanê û bila bibînin bê ka jinên Barzaniyan piştî vî jenosîdê çawa xwe spartine jiyane û tekoşîna xwe li hember jiyane domandine. Ka bê çawa zarokên xwe perw-

erde kirine û tevli tekoşîna azadiyê kirine, bibînin û bigihînin hemû cihanê."

"Ji ber ku em Kurd in em di jenosîdan re derbas kirin"

Muhsen Barzanî axaftina xwe wiha didomîne: "Ji ber ku em Kurd û Kurdistanî ne ji aliyê Ereben Şovenîst ve di sala 1983an de di Jenosîdê re, di salên 1986-1989an de jî di Qetliama Enfalê re hatin derbas kirin." Mehsun Barzanî axaftina xwe wiha didomîne: "Me ji bo dewleta serbixwe ya Kurdistanê şehîd dan û em ê jî bo dewleta Kurdistanê şehîd bidin jî. Jenosîda Enfalê, ya Mihelmiyan, ya Helepeç û Şingal a di sala 2014an de ji ber em Kurd û Kurdistanî bûn hatin serê me. Bila baş bê zanîn ku em ê heta dewleta Kurdistanê ava bikin doza xwe bidomînin."

"Tekane dermanê jenosîdê serxwebûn e"

Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî di merasîma bîranîna şehîdên Enfalê yê Barzaniyan de axivî. Serok Barzanî di merasîma bîranîna jenosîda Barzaniyan de ragihand: "Tekane dermanê wan birînên kûr ên di dilê me de û dermanê kimyabaran û enfal û birîna birayên me yê Kurdên Êzîdî, tenê çûna ber bi serxwebûna Kurdistanê û rizgariyê ve ye." Barzanî di berdewamiya gotara xwe de got: "Me riyên din ceribandin lê bi kêr nehatin. Ez jî ve daxwaz dikim ku hûn Jenosîda Barzaniyan, Enfala 1988an, trajediyên jî Zaxo ta Xaneqînê bi ser me de hatine jibîr nekin û yekrêziyan ava bikin."

MURAD CIWAN

Kuşîna Husên Canpolatê mîrê kilîsê

'Ferman e, ferman e, fermana mirên kurdan e!'

Husên Canpolat li ser esasê irsî mîrê Kilîsê û jî ber tayinkirina jî paytextê, begêbeganê eyaleta Helebê bû. Loma hem mîr hem jî paşa bû.

Şerefname eslê Canpolatan digihîne Menteşayê (Mendê) Hekkarî ku gihîştibû Eyyubiyân, bûbû mîrêmîranê kurdên navbera Helebê, Antaqayê û Şamê, jî Meraşê heta Hemayê dever hemî xistibûn destê xwe.

Di dema osmaniyan de Yavuz Sultan Selim desthilata deverê da Şêx İzzeddîne mîrê Êzidiyan, Qasim Begê jî nesla Mendî û kurê wî Canpolat bir paytextê, jî bo pûçkirina hevrikiya li deverê Qasim Beg da kuştin û Canbolat di qesra Sultan de perwerde bû, postên heja girtin.

Di dema Qanûnî de, Canpolat derket pêş, di girtina Belgradê, Rodosê û Boxdanê de qehremanî nişan dan. Sultan Kilisa bavûkalanê legerand û ew hat bû mîrê Kilîsê.

Husên Beg kurê Canolat bû, ku Canpolat mir, piştî du birayên xwe ew bû mîr.

Husên Canpolat di seferên ser Iranê de xizmetên heja kirin ew bû begêbeganê Helebê, piştî re Helebê jî hat stendin ew wek mîrê Kilîsê ma.

Di 1012 (1603-1604)an de gava Nasuh Paşayê osmanî bû begêbeganê Helebê, yenîçeriyên Şamê êriş bir ser Helebê, Nasuh Paşa ket tengasiyê, alîkarî jî Husên Paşa xwest. Wî jî biraziyê xwe Ali Beg bi leşkerekî xurt şand hawara Nasuh Paşa û yenîçerî şikîyan.

Lê Nasuh Paşayê osmanî vî heza mezin a Canpolatan xeter dît û êriş bir ser Kilîsê.

Dostê Husên Paşa; Çaxalazade Sinan Paşayê esil itali ku wextekê tevî bavê xwe hatibû êşîrkirin, bûbû misilman û gelek post wergirtibûn, bûbû serdarê orduyên Anadoluyê û Kurdistanê; hem jî bo teşkîkandina Celalîyan li Anadoluyê, hem jî ji bo seferê ser iraniyan ku Tebrîz û Rewan jî destê osmaniyan derxistibûn derketibû

seferê.

Serdar ferman şand ji Nasuh Paşa re ku jî sefera ser Kilîsê vegere û dev ji begêbegantiya Helebê berde, wî meqamî teslîmî Husên Canolat bike. Nasuh Paşa her çendî îtiraz kir jî mecbûr ma Helebê jî Husên Paşa re bihêle.

Şah Abbas sefer anibû ser osmaniyan, ku wan erdên bi Peymana Amasyayê ya 1590î; Azerbaycanê, Gurcistanê, Ermenistanê û Şêrwanê paş de bistîne, Tebrîz û Rewan zefî kiribûn. Li ser vî, Sinan Paşa li deştê Mûşê 40 hezar esker kom kiribû û ferman şandibû ji eskerên Anadoluyê, Kurdistanê û Biladê Şamê re da li Mûşê bicivîn.

Husên Canolat çend yekine di pêşiyê de verêkirin û bi xwe jî bi orduyeka 30 hezar eskeran derket ser rê. Berî ku Canolat bigihê orduya osmanî, Çaxalazade li hember Şah Abbas şikesteke mezin xwar. Ji osmaniyan gelek esker hatin kuştin û girtin, yê mayî jî bêserûber paşde revîyan. Sinan Paşa bi xwe çek, xezîne, mal û milken xwe bicî hiştibûn û bazdabû.

Wî di vî seferê de xetayên mezin kiribûn. Nivê zivistanê derketibû seferê, yenîçeriyên serî hilda, mecbûr ma, dev jî seferê berda, vekîşîya Wanê,

tevî ku Wan nêzî serhedan bû li wir ket vehesana zivistanê. Şah Abbas bêyî hayê wî ew jî nêzîk ve şopand, hat dor li Kela Wanê girt. Sinan Paşa revîya alî Erzîromê. Orduya Şah jî vegeriya Tebrîzê.

Îcar Sinan Paşa esker xist pey orduya Şah Abbas, li derûdora Urmiyê şerêkî dijwar derket. Ji ber şaştiyên eskerî, orduya Caxala şikesteke mezin xwar.

Mîrên kurdan jî rewşê nerazî bûn, wan xwest ew Sinan Paşa bibînin, lê xulaman nehişt. Ji vî, mîrên kurdan ketin gumanê ku ew cardin revîyaye. Ew jî tevî eskerên xwe jî şer vekîşîyan. Roja din derket ku Sinan Paşa nereviyaye.

Li devera Taslucayê nêzî Urmiyê mîrên kurda rastî Husên Canolat hatin, gotin muhtemelen Sinan Paşa revîyaye. Mîr Husên jî li ser vî li Taslucayê eskerên osmanî ên ku jî şer bêserûber direviyan li hev cîvandin û bi vekîşîyaneka rêkûpêk a kêmtelefîn ew anîn gihandin Wanê. Husên Paşa çû ba Sinan Paşa.

Hezimetê dinya Sinan Paşa hilweşandibû, hemû hevîyên paşeroja wî têkçûbun. Êdi li paytextê tu cih û war jê ne mabû. Wî, şerefa xwe jî tê de, her tişt wenda kiribûn. Gava têgihîşt ku 30

hezar esker bi Husên Canpolat Paşa re hene, ew hêrs û har bû, şûr derxist, serê Husên Paşa firand. Her tişt jî nişka ve bêyî hevî û texmîneka tu kesî ev bûbû. Her kes matmayî ma, kurd şok bûn û orduya Canpolatan bêserî berê xwe da Helebê.

Gava xebera kuştina Husên Canolat hat, Ali Begê birazê û wekilê wî serî hilda, ku heta nêzî cudabûnê çû, seranserê Biladê Şamê, Misir û Erebanê jî bo osmaniyan xist bin xeterê.

Sinan Paşa bi hezimetê, seritewandî çû Diyarbekirê. Li wir jî kerban mir.

Encam bi serhildana Canpolatan nema. Mîrên kurda zerranê mezin dîtin, axa wan acizî û pêlên çûnûhatê ên şeran talan bûn. Ew bi acizî û xemgînî jî serdarê osmanî dût ketin.

Serhed, hema hema heta Wanê ket bin siya şûrê Şah Abbas. Li gor Îskender Begê Munşî, Mustefa Begê Mehmûdî, hakimê Kela Xoşabê Mehmûd Begê kurê Silêman Begê Mehmûdî, Emir Xanê Biradostî (yê ku piştî re bû lehengê serhildana Kela Dimdimê), Zekerîya Xanê mîrê Hekkarîyan û Hesen Begê mîrê Elbakê (Başkelê) hemî çûn diwana Şah Abbas û hukmê wî qebûl kirin.

Di berbanga sexwebûnê de temsîleke hevbeş a siyasî pêwîst û lezgin e - II

ZINAR SORAN

II) Referandûma serxwebûna Kurdistanê gaweke dîrokî ye

Tevgera rizgarxwaziya neteweyî ya Kurdistanê di gelek waran de, di rewşeke gelek taybet, dijwar û metirsiyeye mezîn re derbas dibe. Îro li seranserê Kurdistanê plan, listik û êrişên pîralî û hovane ji aliyê dagirkerên Kurdistanê û hevalbendên wan ve pêk tên. Di van plan û hevkarîyên dewletên kolonyalist de, rola dewleta Îran û Tirkiyeyê xwediyê cihêkî taybet û pîralî ye. Divê bi taybetî li ser van plan û hedefên dewleta Îran, Tirkiyê û hevalbendên wan bê rawestan, armanc û hedefên wan yê rastî bêtir bîrên eşkere kirin.

Bi awayekî giştî, xetere û metirsiya li ser Kurdistanê û bi taybetî metirsiya li ser Başûr û Rojavayê Kurdistanê berdemwêrê dike. Divê hemû hêz, partî, rêxistin û dezgehên Kurdistanê û gelê Kurd ji bona parastina destkeftiyên Herêma Kurdistanê û berêgirtina ji nû ve dagirkirina Başûrê Rojavayê Kurdistanê bi berpirsiyarî tevbigirin; bi hemû hêz û îmkânên xwe nehêlin ev êriş û armancên dewletên kolonyalist û hevalbendên wan serbikewin. Bi awayekî giştî, pêwendiyên hinek rêxistinên bi dewletên kolonyalist û bi taybetî siyaseta PKKê ya yekrengî, yekdengî, req, bêtolerans û lidijderketina dewleta Kurdistanê, ku bi rewş û siyaseta neteweyî û Kurdistanî nelihewkirî, bêtir keys û fersendê dide dewletên kolonyalist ku êriş û planên xwe yê li ser Kurdistanê berfirehtir û geştir bikin. Divê îro ji her demê bêtir parti, rêxistin û gelê Kurdistanê li gel bîr û baweriyên xwe yê cihê, di bin Ala Kurdistanê û bi siyaseteke hevbeş a neteweyî û Kurdistanî, mafê serxwebûna Kurdistanê derxînin pêş.

Di jiyana her miletî de demên dîrokî hene ku divê mirov li gor pêwîstiyên wan tevbigere. Miletê Kurd yek ji miletê kevnare yê Rohhilata Navîn e ku weke her miletî mafê wî ji heye ku qedera xwe bi destê xwe tayîn bike û dewleta xwe ya serbixwe ava bike. Rewşa cîhanê, Rohhilata Navîn û Kurdistanê ya îro, ji her demê bêtir lihevhatî ye ku li Herêma Kurdistanê miletê me, bi awayekî azad û demokratîk qedera xwe bi destên xwe tayîn bike û serxwebûna xwe îlan bike.

Wek tê zanîn, Serokê Herêma Kurdistanê Birêz Mesûd Barzanî, di 7ê Hezîrana 2017an de, bi partî û rêxistinên siyasî yê Kurdistanê re civînek çêkir û di wê civînê de biryareke dîrokî; biryara referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê girt. Referandûma serxwebûna Kurdistanê wê di 25ê îlona 2017an de pêk bê. Biryara referandûmê, biryareke rewya, mafekî xwezayî û di cih de ye.

II. Biryara Sexwebûna Kurdistanê, li gor

Deklarasyona Yekitiya Neteweyan ji meşrû ye

Biryara serxwebûna Kurdistanê, di heman demê de li gor xala duyem ya "Deklarasyona Neteweyên Yekbûyî" ya 1960an ji biryareke rewya û meşrû ye. Xala duyem ya vê deklarasyonê bi awayekî zelal diyar dike ku "mafê hemû miletan heye ku qedera xwe bi destê xwe tayîn bike; li gor wî mafê, bi awayekî azad statuya xwe ya siyasî destnîşan bike û bi awayekî azad pêşketina aborî, civakî û çandî taqîb bike."

Di xala şan ya vê deklarasyonê û di "hiqûqa navnetewî" de ji hatiye diyar kirin ku "welatên bindest û ne desthilatdar an ji hemû welatên ku serxwebûna xwe bi dest nexistine, ji bo ku bikaribin mafên xwe yê serxwebûnêke rasteqîn û azadiyê bikaribin, li gor daxwaz û îradeya wan a azad, bêyî ku di warê edet, bawerî an ji rengê wan de cihêtiyêkê bixînin nav wan, hemû desthilatdarî bê qeyd û sert teslimî gelên wan welatan bibin, wê tedbirên lezgin bêne girtin."

Eger Yekitiya Neteweyan li gorî van xalên Deklarasyona 1960an tevbigere, divê biryara "serxwebûna Kurdistanê" bi awayekî fermî meşrû bibîne û herweha ji bo gelê Kurdistanê, li Herêma Kurdistanê bi awayekî aştî û demokratîk îradeya xwe ya azad diyar bike, bi lezginî hemû tedbirên pêwîst bistîne!

Kurdistan ji aliyê dewletên dagirker û emperyalîstan ve, bêyî îradaya miletê Kurd û Kurdistanîyan hatiye dagirkirin û perçeykirin. Miletê Kurd ji bo serastkirina vê neheqîya dîrokî û weke her miletî, li ser axa bav û bapîrên xwe bi awayekî serbest û azad bijî, li hemberî dagirker, emperyalîst û kolonyalistan gelek caran serî hildaye, têkoşîn û berxwedaneke dîr û dirêj daye; îro ji ev xebat, têkoşîn û berxwedan li her çar perçeyên Kurdistanê berdemwêrê dike.

Miletê Kurd, miletekî aştxwaz e; welatê miletekî din dagir nekiriye, miletekî din bi darê zorê nexistiye bin desthilatdariya xwe; ew tenê mafên xwe yê neteweyî, demokratîk û însanî dixwaze; ew tenê dixwaze wek her miletî li ser axa xwe bi awayekî serbest û azad bijî. Lê miletê Kurd û gelên li Kurdistanê dijîn, bi dehan caran ji aliyê dewletên dagirker ve hatine qirkirin û sirgûn kirin. Herî dawî Kurdên Ezîdî, li Herêma Kurdistanê bi jenosîda DAİŞê re rûbirû man û bi hezaran jin û keçên Kurdên Ezîdî dîl hatin girtin.

Heta miletê Kurd ji qedera xwe bi destê xwe tayîn neke û nebe xwediyê dewleteke serbixwe, demokratîk û azad; mixabin tu garantî tune ku ev sirgûn, enfal, neheqî û qetlîamên ku hatine serê miletê Kurd û Kurdistanîyan, dubare û sêbare nebin. Di van şert û mercan de, tenê serxwebûn û dewlata Kurdistanê dikare miletê Kurd û Kurdistanîyan ji jenosîd, qetlîam û enfalên wiha biparêze. Serxwebûna Kurdistanê, wê ji bo pêşeroja jiyaneke hevbeş a netewe, kêmnetewe, ol û baweriyên cûda ji bibe bingeh

Miletê Kurd, miletekî aştxwaz e; welatê miletekî din dagir nekiriye, miletekî din bi darê zorê nexistiye bin desthilatdariya xwe; ew tenê mafên xwe yê neteweyî, demokratîk û însanî dixwaze; ew tenê dixwaze wek her miletî li ser axa xwe bi awayekî serbest û azad bijî.

û derfeteke girîng.

Pirsgirêka Kurdistanê, êdî ne tenê pîrsa miletê Kurd û Kurdistanîyan e; di heman demê de ew, pîrsa navçeya Rohhilata Navîn, dewletên Ewropayî û heta radeyekê ya cîhanê ye jî. Heta ev pirsgirêk bi awayekî dadwerî û rewya neyê çareser kirin; wê li heremê pirsgirêk, şer û tevlihevi her berdewam bikin; wê aramî, azadî û demokrasiyeye rastîn neyê heremê; wê encamên şer û aloziyên heremê tîn û tesîreke mezîn li ser civat û dewletên Ewropayê bikin; wê li heremê berberî û şerên wesayetî yê dewletên emperyalîst û mezîn bidomin û ev jî wê tesîrê li civata wan welatan jî bike.

Bi awayekî giştî, di wê xebat, têkoşîn û hewl-dana pêvajoya serxwebûna Kurdistanê de û bi taybetî ji bo beşdariyeye berfireh, demokratîk û bi aştî, pêknanîna referandûma serxwebûna Herêma Kurdistanê, gelek girîng e ku di serî de hemû hêz, partî, rêxistinên siyasî, civakî û olî, siyasatmedar û rewşenbîrên Herêma Kurdistanê bi siyasat û helwesteke hevbeş, hemaheng, neteweyî û Kurdistanî li dora Serokê Herêma Kurdistanê Birêz Mesûd Barzanî bicivin; piştgiriya referandûma Serxwebûna Herêma Kurdistanê bikin; gelê Kurd ji bo referandûmeke azad û demokratîk amade bikin; xebat, têkoşîn û hewl-danên ji bo pêvajoya serxwebûna Herêma Kurdistanê geştir bikin.

Herwiha divê hemû hêz, rêxistin, partî û kesên weletparêz ên beşên din ên Kurdistanê jî bê hesabên biçûk, bi her awayî alîkarî û piştgiriya vê referandûmê û pêvajoya serxwebûna Herêma Kurdistanê bikin. Ev referandûm, ne ya partiyekê û ne jî ya kesekî ye, ev mafekî meşrû û demokratîk yê miletê Kurd e. Ev gava pêşî ya sererastkirina neheqîya dîrokî ye.

Bi qasî ku tê dîtin, dewletên ku bi awayekî eşkere û tundî li dijî vê referandûmê derdikevin, di serî de dewleta Îran û Tirkiyê, dewletên kolonyalist in ku Kurdistan di nav wan de hatiye dabêşkirin. Lê mixabin, em dibînin ku hinek hêz, partî û kesên Kurd jî li dijî daxwaza referandûmê û avakirina dewleteke serbixwe ya Kurdistanê ne. Li gor wan "dewlet jî bo Ereban, Îraniyan û Tirkan ku Kurdistan di nav xwe de parve kirine û bi hêza dewletên xwe Kurdistan weke kolonî di bin destên xwe de digirin edet e,

III. Garantiya serketina referandûmê, bi beşdariyeye girseyî ya jinên Kurdistanê mimkun e!

Di xebat û şoreşên neteweyî û azadiyê de, fedekarî û piştgiriya jinên Kurdistanê xwedî cihêkî gelek girîng û taybet e. Di vê riyê de, zor, zehmetî, jar û azara herî mezîn jî dîsa wan kişandîye. Jinên Kurdistanê gelek caran zilm û zordariyeye mezîn ji hêzen dewletên kolonyalist dîtine; ji bo dilê dijmin şa nebe, rondikên çavên xwe di çavên xwe de veşartine; gelek caran li ber çavên wan zarokên wan hatine şehîd kirin; ew dayikên şehîdên Kurdistanê ne.

Ev referandûm jî hêlekê ve jî, wê bibe tohildana şehîdên Kurdistanê. Her kurdekî welatparêz û şoreşger deyndarê şehîdên Kurdistanê ye û divê di 25ê îlonê de, bi serketineke mezîn beşeke vî deynê xwe bide. Di vî warî de, temsîl û nûnerên şehîdên Kurdistanê, dayik û xwişkên şehîdan e. Lewma jî piştî encameke serkeftî ya referandûmê, wê xelat û pîroziya herî mezîn, pişk û para dayik û xwişkên şehîdan be!

Garantiya beşdariyeye berfireh û serketineke mezîn ya referandûma serxwebûnê jî, wê dîsa bi beşdariyeye girseyî ya jinên Kurdistanê mimkun be. Ger jinên Kurdistanê bi awayekî çalاک tevbigerin û mobilîze bibin, wê gavê bila tîrsa kesekî nemîne ku em dê serketineke mezîn nîşanî dinyayê, dost û dijminan bidin. Loma jî di vê roja dîrokî de, barekî mezîn û wezîfeyeke pîroz dikeve ser milên jinên Kurdistanê. Bi awayekî giştî jinên Kurdistanê û bi taybetî jî dayik û xwişkên şehîdan dikanin roleke gelek mezîn bilîzin. Divê ji niha de, jinên Kurdistanê xwe mobilîze bikin; kuçe bi kuçe, mal bi mal bigerin, xebat û têkoşîna ji bo referandûma serxwebûna Kurdistanê berfirehtir û geştir bikin!

Serxwebûna Herêma Kurdistanê, wê bibe destpêka serxwebûnê û azadiya perçeyên din ên Kurdistanê jî. Biryara serxwebûna Herêma Kurdistanê, wê tevgera rizgarxwaziya neteweyî û demokratîk, hest û baweriyên neteweyî û Kurdistanî yê perçeyên din jî xurttir û geştir bike. Teva hemû kil û kêmasî û rexneyên di cih de, parastina destkeftinên Herêma Kurdistanê û piştgiriya referandûma serxwebûna Kurdistanê wezîfeyeke welatparêzî, neteweyî û însanî ye!

Di vê roja dîrokî û pîroz de, divê em heta kal, pîr û nexweşên ku nikarin bimeşin jî li ser darbestan bikin û wan bibin ser sîndoqên referandûma serxwebûna Kurdistanê, da ku cîhan, dost û dijmin bibînin bê miletê Kurd çiqasî bi hesreta serxwebûnê û azadiya Kurdistanê dişewite!

lê ji bo Kurdan qebehet e!" Bêgûman kesên wê yekê diparêzin dibe ku Kurd bin, lê ne xwediyê siyaseteke Kurdistanî ne. Kîjan dewlet, kîjan rêxistin û kîjan kes dibin bila bibin, yê ku li dijî mafên xwezayî, meşrû, demokratîk û însanî yê miletê Kurd û Kurdistanîyan derkevin, ew dibin şîrkê siyasat û helwesta dewletên kolonyalist û hevalbendên wan. Divê em ji bîr nekin ku "Ti tiştêk jî bindestî û koletiyê xwelîsertir tune û herwiha ti tiştêk jî serxwebûn, azadî û demokrasiyê jî bi rûmettir tune!"

Ji bo welatêkî serbixwe, gelekî azad û civate-

ke demokratîk divê hemû partî, hêz, siyasatmedar û rewşenbîrên Kurdan hewl bidin ku xeta neteweyî, demokratîk û Kurdistanî xurtir bikin û piştgiriya referandûma serxwebûna Kurdistanê bikin. Di encama referandûmeke azad û demokratîk de, gelê Kurdistanê wê bikaribe helwesta xwe ya ji bo serxwebûnê diyar bike. Ev mafekî gelê Kurdistanê yê herî xwezayî û demokratîk e. Lewma jî, divê ti hêz, partî, siyasatmedar û rewşenbîrên Kurd li hemberî keys û fersendeke wiha dîrokî bédeng û bêhelwest nemînin.

Li Taxa Kurdî Tîrsa Serxwebûnê

CANO AMEDÎ

Piştî demnişankirina referandûma serxwebûna Kurdistanê, li taxa "Kurdî" ba û bahozek rabûye mirov pir caran ecêbmayî dimîne. Bi salan e ew kesên rêxistin avakirin, rêxistin belav kirine, bi xwe û hevalên xwe re, bi gelê xwe re xirabî kirine îro rabûne weke berdevkên dagirkeran bertekan astengiyên derdixin û dijitiya serxwebûna Kurdistanê dikin. Ew aktorên doh doza serxwebûna Kurdistanê dikirin îro rabûne dibêjin: "ne dema serxwebûnê ye, ne dema dewletbûnê ye, ji bo gelê Kurd dewletbûn pêwîst nake" û hwd. Çirokên dagirkeran weke benîştê pûç li ser zimanê xwe tevdigerînin. Heval û hogirên wan di nav qada têkoşîna rêxistinî de, di zindanan de, di nav germaya şer de, jiyana xwe ji bo doza serxwebûnê Kurdistanê dan, ew jî li gor berwejdîyên dagirkeran ketine tayê! Em dibînin îro li Kurdistanê hinek rêxistin û derûdorên pêşeroja xwe bi dagirkeran ve gire dane ev çend sal e li gor stratejiyeye kûr, plan û projeyên dagirkeran birêve dibin. Li gor daxwaza dagirkeran propagandayên rêş dimeşînin. Li dijî karwana serxwebûna Kurdistanê, zimanekî bi jehr û bi xwîn bikar tînin. Gava li Teheranê, li Enqere, Şam û Bexdayê qêrîn bi dagirkeran dikeve xulamokên wan dest davêjin şûr û êrişî daxwazên gelê Kurd dikin.

Têkilî û pêwendiyên xulamên dagirkeran li gor berwejdîyên rojane û kesayetî dimeşin. Gelek jê aktorên salên 1970î û yê 1980î ne. Çiroka jiyana wan bi rûreşî û gemariyê tê zanîn. Her dem keda hevalên xwe bin pê

kirine an firotine. Hinek jê di demên dijwar de, li ser kar û barên xwe yê şexsî de jiyaneke bê êş jiyane. Xwe û malbata xwe her dem parastine, li hemberî tofanan, li ber ba û bahozan her dem "bisiûd" bûn! Her dem "zîrek û jêhatî" hatine pesandin lê rojekê li pişt xwe pîrêzeyeke ber bi çav nehiştine. Hê jî bi xewn û xeyalên postên salên 1980î dijîn. Ji rastiye dîr ketine, rast e, wê demê serok bûn, sekreter bûn, endamê komîteya navendî bûn, endamê lîjnaya bilind bûn, lê îro rastî weke tîrêjên tavê li ber çavan e! Li holê ne erk maye ne jî nav û meqam maye! Tiştên hebûn we nift lê kir û şewitand!

Ev derûdorên îro li dijî serxwebûna Kurdistanê tevdigerînin û weke şûrê Ayet-tullahan jehrê diherikînin, xewn û xeyalên pûç dibînin. Em bixwazin an nexwazin gelê Kurdistanê ber bi azadî û desthilatdariya xwe ve dimeşe. Em bixwazin an nexwazin dewleta Kurdî, serxwebûna Kurdistanê îro ji hevî û daxwazan derketiye, weke rastiya rojê ketiye rojêva dinyayê. Ji ber wê yekê dijayeti, neyartî û hesûdiya li dijî serokê Kurdistanê Birêz Mesûd Barzanî nabe bersiv û dermanê têkçûnê û rolên we yê xirabiyê. Divê hûn rojek zûtirîn vegeerî ser rîya rastiye. Azadî û serxwebûn bi ked, bi bac, bi qelen, bi xwînê, bi êş û qewetê tê stendin. Tu hêz, tu dewlet wî mafî weke litûf nade kesî. Gelê Kurd li ser axa xwe doza welatê xwe û desthilatdariya xwe dike.

Belê mafê her Kurdekî û her rêxistinekê heye li ser pîvanên heq û hiqûqê siyasat û helwestên serokatîya Birêz Mesûd Barzanî rexne bike. Pêşniyar û projeyên çêkirî pêşkeş bike. Divê rexne û xwerexnekirin, li ser wezîrên wijdanê û li gor hiqûqa mirovahiyê bîr kirin. Bi dijayeti û neyartiya kesayetan siyaseteke demokratîk ne mimkûn e bi ser bikeve. Partî

û rêxistinên Başûr bi rîya hilbijartinan di parlamentoyê de xwedî temsîliyet û xwedî hêz in. Birêz Mesûd Barzanî bi dengê gelê Kurdistanê weke Serokê Kurdistanê hatiye hilbijartin û di parlamentoya Kurdistanê de sond xwarîye û dest bi kar kiriye. Erk û desthilatdariyeye meşrû û hiqûqî ye.

We çî kir? Îro hûn çî dikin û li ku ne? Ka hêza we ya doh? Hûn bi derûdorên xwe re çiqas lihevkiirî ne? Bersîveke we ya erênî heye li hemberî heval û hogirên we? Di rojên zor û tengasiyê de gelo we erkên xwe bi cîh anîn an na? Dest deynin ser wijdana xwe û bersiv bidin. Hûn bi xwe jî bersiva xwe bawer dikin an na? Hûn bi rewşa îroyîn qayil dibin an na? Ger hûn daxwaza berdemwamiya statû û bindestiya îroyîn dikin, eşkere derkevin hemberî gel û dîtînen xwe biparêzin. Li ser navê siyaseta Kurdî tu mafê we tune ye hûn desthilatdariya dagirkeran meşrû nîşan bidin! Êdî dev ji çirokên pûç û vala berdî, xulamtiya dagirkeran we nake hêz û qewet!

Gotinekê bapîran heye: "Kurmê şîrî heta pîrî" Ev kesên di jiyana xwe de bi ser neketine û her tim zirar dane derûdora xwe weke tacîrên têkçûyî, defterên kevin tevdidin û her tim yê

Kîjan çîn û tebaqeyên civata Kurd dibe bila bibe ger piştgiri û alîkariya referandûma serxwebûna Kurdistanê neke mafê wî tune bêje ez Kurd im. Azadkirina heremekê, bajarekî an jî ya gundekî ji bindestiya pergala dagirkeran çêtir e!

hemberî xwe tawanbar dikin. Di bin dadora derûniya têkçûnê de her dem dibêjin: Ez û ew... Tu carî nikarin realist bifikirin. Ji yana wan bi gilî û gazinan, bi rexneyên ne di cih de derbas dibe. Dixwazin herkes bi wan bawer bin, lê ji ber ku ew bi xwe ne bawer in bi şik li derûdora xwe dinêrin, lomekar in.

Li keda xwe, li keda hevalên xwe xwedî derketin karekî pîroz e, helwesteke paqij e! Li şehîd û hêjayên xwe xwedîderketin erkeke mirovahî û netewî ye, helwesteke civakî ye. Em baş dizanin li hevî û baweriyên xwe xwedîderneketin bêxîretî ye û her tim zirarê dide derûdora xwe. Ev kesên sî sal berê nikaribûn di nav mala xwe de, di taxa

xwe de bersiva demê bidin, rê li ber têkçûnê, belavbûnê bigirin pêwîst nake dijberiya serxwebûna Kurdistanê bikin û "aqil" bidin hinekan. Ew kes û hêzen ku xwe Kurd dibînin, li ser navê doza Kurdistanê, politîka an xebatekê dikin mafê hemûyan heye ku rexne û pêşniyaran bikin lêbelê di bin navê rexneyan de dijberiya doza serxwebûna Kurdistanê, tawanbariya herî mezîn e. Kîjan çîn û tebaqeyên civata Kurd dibe bila bibe ger piştgiri û alîkariya referandûma serxwebûna Kurdistanê neke mafê wî tune bêje ez Kurd im. Azadkirina heremekê, bajarekî an jî ya gundekî ji bindestiya pergala dagirkerî çêtir e!

Para Kurdan di kabîneya Rûhanî de wezîrek jî nîn e

■ ESKENDER CEIFERÎ

Ew Kurdên ku piştgirî didane Hesên Rûhanî, bi hêvî bûn ku ew ê herî kêm ve carê sê wezîrên Kurd pêşniyar bikin. Lê ve carê him Bijen Zengene take wezîrê Kurd yê şîe ji wezaretê Petrolê bêpar dibe û him jî ti Kurdekî din yê Kurd ku Sunnî be, ji aliyê serokkomar ve nayê pêşniyarkirin.

Ji bo cara yekemîn malpera Elî Xamîneyî rêberê Komara Îslamî, bi rengê cidî balê dikêşîne ser mijara destnîşankirina wezîrên kabîneya dewletê û dibêje qet Xamîneyî destwerdanê di ve mijarê de nake. Li gor daxuyaniya nivîsîngeha Xamîneyî jî, hemû endamên kabîneya duyem ya Rûhanî li gor biryara wî nayên hilbijartin.

Hesên Rûhanî di hilbijartinên ve gerê de jî bûye serokkomar û hewl dide baweriyê jî bo wezîrên pêşniyarkirî bi dest bixe.

Ji 1979an û vir ve ti Kurdekî nikarî bibe endam

Di 38 salên desthilatdariya Komara Îslamî de tenê wezîrê Kurd jî navçeyên sunnî yê bi bandor jî nehatiye danîn. Ji sala 1979an heya niha 12 gerên hilbijartinên serokkomariyê li Îranê hatine encamdan. Di ti yek jî wan de ti Kurdekî nikarî bibe berendam.

Serokkomarên aliyê reformxwazan weke Rûhanî û Xatemi jî ku gelek ji dengên Kurdan jî bi dest xistin, weke serokkomarên din qet Kurdekî sunnî nekirin wezîr.

Wezîrên ku di postên hestiyar de ne, bi şewra Sipaya Pasdaran, Civata Ewlehiya Bilind û Civata Destnîşankirina Berjewendiyên Hikûmetê têne hilbijartin. Ev şewr, qet nayê ragihandin û tê îdiakirin ku wezîr,

bê destwerdan têne pêşniyarkirin. Lê di rastî de endamên kabîneyê, baweriyê xwe ne ji parlementerên belkî ji sazîyên ewlehî distînin. Wezîrên weke Îstixbarat, Parastin, Navxweyî, Derveyî û Pêwendiyên di bin bandora biryara navendê girêdayî Xamîneyî de têne pêşniyarkirin.

Di yasaya bingehîn a Komara Îslamî de hatiye teqezkirin ku rêberê Komara Îslamî

Wezîrên pêşniyarkirî ji aliyê Xamîneyî ve tên erêkirin

Eger Rûhanî bixwaze jî, nikare Kurdekî bike wezîr. Nişanderê ve rastiyê ev e ku Hemîdrîza Hacîbabayî ku 8 sal beriya niha endamê seroktiya parlamentoya Îslamî bû, ragihandiyê ku hemû wezîrên pêşniyarkirî ji aliyê Xamîneyî ve tên erêkirin û nivîsîngeha wî, nixandinê jê re dike. Civata Ewlehiya Netewî jî, xeynî Civata Bilind ya Ewlehiya Niştîmanî di bin fermana rêberê 'Komara Îslamî' de kar dike. Wezîrê navxweyî ku ji aliyê wî ve hat destnîşankirin, seroktiya wê rêxistinê û çigirîya fermanê gîştî yê hêzên çekdar jî dike ku her tim pîrsa Kurdan weke pîrseke ewlehî û ne siyasî binav dike û li hemberderketina neyaran, ji planên wê yê herî bi bandor e.

di karûbarên siyaseta navxweyî, derveyî û parastinê de bi bandor e. Ji xeynî ku ew wezîr jî aliyê nivîsîngeha Xamîneyî ve tên pêşniyarkirin, serokkomarê divê bixwe jî rewatiyê ji wî bistîne.

Nivîsîngeha Xamîneyî, tevî redkirina destnîşankirina hemû wezîran ji aliyê wî ve, lê venaşere ku him ew postên ewlehî û him jî wezaretên Zanist, Perwerde û Çanda Îslamî jî hestiyar in û Xamîneyî biryara dawiyê distîne. Lê nivîsîngehê qet behsa wezîrê Navxweyî nekirîye ku hemû dijberên Komara Îslamî dibêjin bîyê ku Xamîneyî erê bike, ew nayê pêşniyarkirin.

Rexnegirên Komara Îslamî dibêjin ku desthilata serokkomar sînordar e û nikare

tiştêkî bibêje ku li gor hêza Elî Xamîneyî rêberê Komara Îslamî nebe. Gotara Xamîneyî jî lêvegera yasaya bingehîn e ku tê de teqez hatiye kirin ku zimanê fermî, Farsi yê û ola fermî jî ya şîeyan e.

Hin ji hêzên reformxwaz ku îdia dikin nerîneke nermtir li hemberî Kurdan heye, carinan nedêla siyasatên xwe di hevrikiya Sipaya Pasdaran de didin. Ebdulla Nûrî ku di dema desthilata seyîd Mihemed Xatemi de wezîrê navxweyî bû, ji ber ku ragihandibû nikare bi Mihemedrîza Neqdî rêveberê Îstixbarata Sipaya Pasdaran û Hidayet Lutfiyan rêveberê hêzên polis re kar bike, Xamîneyî ew nekir çigirê fermanê gîştî yê hêzên çekdar.

Civaka navdewletî ji lêkolînên fezanasiya Îranê nîgeran e

Komara Îslamî, hewl dide di warê zanistên esmanî û moşekan de pêş bikeve. Îranê, moşekê kêmîrî du heftiyên beriya niha şand ezman. Hat ragihandin ku lêkolînên fezanasiyê, karê sereke yê wê moşekê ye û wê satalaytan bi xwe re bibe. Piştî ku moşek ji parêzgeha Simnanê bi rê ket, karvedanên cuda di asta navdewletî de derketin.

Tevî ku moşekên Îranê yê fezanasiyê heya niha nekarîne bi rengê serkeftî bi moşekên welatên pêşketî re hevrikiyê bikin, lê Îsraîl û dewletên rojava ji van çalakiyan nîgeran in.

DYA ragihand ku ev çalakiyê, xalên biryarnamaya Neteweyên Yekgirtî di derbarê Rêkeftina Etomî de binpê dikin û hin dewletên Ewropî jî daxwaza sekinandina van çalakiyan dikin. Fransa û Almanya jî şandina moşekên fezanasiyê ji aliyê Îranê ve nerazî ne û Beritanyayê jî nerîneke hevşewê heye.

Li hember vê yekê Tehran îddîa dike ku bernamaya moşekî, tenê ji bo armancên lêkolînê û zanistî ye û ew dixwazin tevî pêşsaziya fezanasiyê bibin. Ew didin xuyakirin ku eger rê li ber wan neyê girtin, ew dikarin satalaytan bibin fezayê û mirovan ji bişînin û li wir bicih bikin. Hin kar jî ji bo şandina gazê ji bo valahiya ezman û vegeandina wê hatine kirin. Li hemû cîhanê, sîstema fezanasiyê, girêdayî wezaretên parastinê ye. Lê Îran dibêje ew karên fezanasiya xwe ji wezaretê Parastinê cuda dikin.

Eger materyalek bixwaze di xeta erdê de bicih bibe, divê kêmanî bi qasî 160 kilometran ji erdê dûr bibe. Moşeka ku nikare ve astê derbas bike, lezitiya xwe ji dest dide û nikare rîya xwe berdewam bike ji ber ku divê herî kêm bikare 200 kilometran dûrî erdê bisekine.

Tevî ku 'Komara Îslamî' nikariye di fezanasiyê de her sê planên derbaskirina asta 200 kilometran, birina sîstema moşekî û vegeandina sîstemê ji bo ezman, ku ji standartên fezanasiyê ne, bicî bike lê nîgeraniya wan dewletan ji Îranê zêde bûye.

Tîrsa DYA, Ewropa û hin dewletên din, tîrseke stratejî ye. Ew dizanin eger dewletek bikare wan moşekan berhem bîne ku dikarin rast 200 kilometran derbas bikin, dikare bi xwarkirina her du raste yan jî hokeyan, di çend hezar kilometriya xwe de êrişî bike ser armancên dijmin.

Moşekên fezanasiyê yê Îranê di asta moşekên balistik de ne

Koreya Bakur, moşekên dîrhavê dişîne medara erdê û di dema vegeerê de, laşeyên moşekan dikevin ser erdê Korya Bakur û demildest ew moşekên tene veşartin. Ev plan dikare di minakên biçûktir de li Îranê jî bê bikaranîn. Ji ber vê, Îsraîl û rojava dibêjin armanc ji van çalakiyan, bikaranîna moşekên

Îranê pêşketineke zêde bidest nexistiye

Eger ku behsa çalakiyên etomî nekin, Îranê pêşketineke zêde jî di warê fezanasiyê de bi dest nexistiye lê 5 salan beriya niha ragihand ku lêkolînê wan karîne meymûnekê bi satalaytê re bişînin valahiya ezman û zîndî vegeerînin. Lê wê moşekê tenê 120 kilometre derbas kiribû.

Îranê 9 sal beriya niha moşekê şand fezayê ku hatibû ragihandin temenê wê 3 meh in. 6 sal beriya niha moşekê şand ku 3 heftiyên piştî şandinê, ket xwarê. Heman salê moşekeke din jî şand fezayê ku temenê wê du meh bûn. 3 sal beriya niha jî moşekê şandibû lê tevî ku temenê wê salek û niv hatibû ragihandin, lê piştî 3 heftiyên ew jî ket xwarê.

Moşekên fezanasiyê yê Îranê di asta moşekên balistik de ne. Motorek û materyalên şer pê re ne û dikarin derbasî fezayê jî bibin yan jî du rasteyên wê bêne xwarkirin û di hemberî dewletên din de bêne bikaranîn.

dîrhavê e û pîrsa han, pîrseke ewlehî ye û gefê li hemû cîhanê dixwe. Moşekên fezanasiyê yê Îranê di asta moşekên balistik de ne. Motorek û materyalên şer pê re ne û dikarin derbasî fezayê jî bibin yan jî du rasteyên wê bêne xwarkirin û di hemberî dewletên din de bêne bikaranîn.

Sedema ku herî zêde tîrsê li cem civaka navdewletî çê dike ev e ku ew moşek dikare teqemenî û çekên etomî û yê kimyayî jî bi xwe re bibe. Eger Îsraîl û rojava, dev ji plana Îranê jî bo êrişê rasterast jî berdin, lê eger yek ji wan moşekan çeka etomî bi xwe re bibe û vegere ser erdê, gelo ew moşek û materyalên pê re wê li ku derê bikevin û ji kîjan navçeyê re bibin metirsî?

Deh salan piştî şerê cîhanî yê duyem, Almanya karî moşekên bi teknolojiya derbaskirina parzemînan ku materyalên etomî bi xwe re dibin, biciribûn û tê de serkeftî be. Piştî van ceribandinan, gelek pêşketin di warê fezanasiyê û şandina mirovan de ji bo stêrkên çêbûne lê metirsîya wan çekan qet nayê jibirkirin.

Heftiyek mafên mirovan li Rojhilatê Kurdistanê

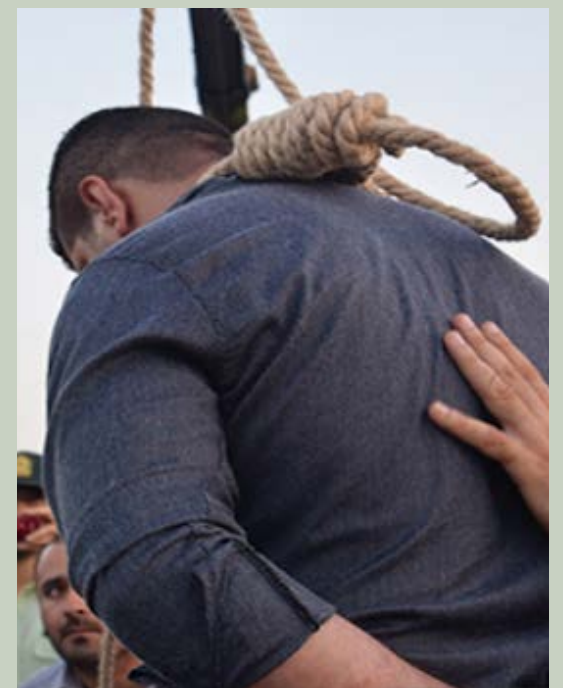
Li Seqizê kolberekî Kurd ê bi navê Hebib Muhîbî li nêzîkî gundê Duaw di encama teqeya rasterast ya hêzên ewlehî de birîndar bû. Kolberekî bi navê Celal Balan pênc rojan piştî ku li Pîranşarê hate birîndarkirin, li nexweşxaneyê Mehabadê jiyana xwe ji dest da. Li çiyayê Sûrkêw yê Bane, kolberekî bi navê Îbrahîm Xakî û yekî din bi navê Îbrahîm Mehmûdî jiyana xwe ji dest dan û 3 kolber jî birîndar bûn.

Li gundê sînorî yê Dollebî li Serdeştê, kolberekî bi navê Azad Mîne Ebdulî ji aliyê hêzên sersînor ve hate birîndarkirin. Dema ku kolberekî bi navê Mensûr Resûlî Azer li Pîranşarê jî ber hêzên Sipaya Pasdaran direviya, ket ser mayîneke serdema şerê di navbera Îran û Iraqê de û jiyana xwe ji dest da. Li nêzîkî gundê Bêtûşê yê Serdeştê, kolberekî bi navê Mihemed Ehmedîyan ji aliyê çekdarên Îranê ve hat birîndarkirin. Çekdarên sersînor ên Îranê li sînorê Sêro li Urmîyê welatiyekî Bakurê Kurdistanê yê bi navê Kamran Lezgin xelkê Geverê kuştin.

Wezaretê Îstixbarata Îranê rê nade dadgeha pêdeçûnê, hikma darvekirinê ya girtiyekî Kurd bi navê Hûşeng Rizayî biguherîne. Hûşeng Rizayî xelkê Nehawendê ye ku heft salan beriya niha bi tometa endamî di partiyeke Kurdî de li Tehranê hate girtin û bi darvekirinê hate cezakirin. Ebûbekir Molaniya piştî 70 rojan îşkenceyê ji aliyê Sipaya Pasdaran ve li Makûyê serbest hat berdan. Tometa wî pêwendî bi partiyeke Kurdî re bû.

Çalakovaneke jinan ê bi navê Fatma Elmasî li Seqizê bi danîna kefaleta 250 milyon Tumenî hat berdan. Tometa wê jina Kurd propagandada li dijî hikûmetê bû. Celîl Ahengernîjad rojnamevanê Kirmaşanî jî ber rexnegirtin jî berpirsekî dewletê ji aliyê dadgehê ve rastî lêpîrsinê hat. Şemsedîn Elîzade ku jî aliyê Sipaya Pasdaran ve li Urmîyê bi tometên siyasî hatibû girtin, bi danîna kefaletê, serbest hat berdan.

Çengîz Qedemxêrî xelkê Kamyaranê ku şeş salan beriya niha bi tometa endamî di partiyeke Kurdî de bi 40 salan girtîgehê hat cezakirin, ji ber rê nedan ji bo çareseriyê tendîrustî li girtîgeha Mescid Sulêman ket gireva birçîbûnê. Ew girtiyê Kurd, di dema lêpîrsinê de rastî îşkenceyê hatiye û di encamê de tendîrustiya wî têk çûye. Girtiyekî Kurd ê sirgûnkirî

Çekdarên sersînor ên Îranê li sînorê Sêro li Urmîyê welatiyekî Bakurê Kurdistanê yê bi navê Kamran Lezgin xelkê Geverê kuştin. Murteza Rehmanî, girtiyê siyasî yê Kurd li girtîgeha navendî ya bajarê Sine hate darvekirin. Tometa Murteza Rehmanî endamê di partiyeke Kurdî de bû.

Ji bo navçeya Cûybar li Mazenderanê bi navê Husên Sarûkî bi tometa kuştina kesekî hat darvekirin. Ew welatiyekî Kurd, sê salan beriya niha piştî pevçûnekê bi kesekî din re hat girtin û ji aliyê dadgeha Komara Îslamî ve bi tometa kuştinê, bi darvekirinê hatibû cezakirin.

Murteza Rehmanî, girtiyê siyasî yê Kurd li girtîgeha navendî ya bajarê Sine hat darvekirin. Tometa Murteza Rehmanî endamê di partiyeke Kurdî de û kuştina çekdarê Sipaya Pasdaran bû û ji aliyê dadgeha Sine ve bi sê caran darvekirinê hatibû cezakirin. Herwisa tometeke din ya wî, Şerê li dijî Xwedê bû ku ji bo endamên partiyeke Kurdî bi kar tê.

Rûreşiya sedsala 21an: Yemen

■ SARA PİRANIJ

Li Rojhilata Navin, navendeke din a ku şerê bi nûnertiye dimeşe Yemen e; welatê herî feqîr ê cîhana Ereban... Piştî Bihara Ereban tevlihevî li Yemenê jî çêbû. Qewimînên ku îro rû didin xwedî dîrokeke kevnar bin jî ji sala 2014an ve ji serhildan zêdetir bûne. Tevgera Şîe ya Hûsiyan di Îlona 2014an de serî hilda û hema bêje tevahiya Yemenê xist bin serweriya xwe. Li hember vê yeke, krîza di 2015an de berfireh bû û îro, li 2017an, dibe sedema felaketeke mezin. Kolera û şer nîfûsa Yemenê kêm dike.

Dema hûn li krîza Yemenê dinêrin, Hûsî û Serokkomar Hadî, El Qaîde û İran, Erebiştana Siûdî û serokê berê Alî Abdullah Salih dibînin. Gelek aktorên vî şerî hene. Bi piştigiriya DYA û seroktiya Erebiştana Siûdî koalîsyonek hat avakirin ku ji Misir, Bahreyn, Jordon, Kuveyt, Fas, Qatar, Senegal, Sûdan û Yekîtîya Emaretên Ereban pêk tê. Hikûmeta ku ji aliyê koalîsyonê ve piştigiriyê dibîne, serweriya Başûrê Yemenê dike. Hûsiyên îşyankar jî ji aliyê Îranê ve piştigiriyê dibînin û serweriya Bakur û paytextê dikin. Erebiştana Siûdî û İran jî ber şerê Yemenê hev sîcdar dikin.

Proseya rûdanên pevçûnan

Serokê Hûsiyên ku ji sedî 30ê nîfûsa Yemenê ku 25 milyon welatîyên wê hene serî li hember Serokkomarê Yemenê Alî

Hikûmeta Hûsiyan ji aliyê raya navnetewî ve nehatiye nasîn. Konseya Ewlekariyê ya Neteweyên Yekbûyî (KENY) destnîşan dike ku niha jî Serokê Dewletê yê meşrû tenê Abdurrabû Mansûr Hadî ye.

Abdullah Salih rakiribû. Di heman salê de di encama operasyoneke yekîneyên leşkerî yê Yemenê de Serokê Hûsiyan Huseyîn Bedrettin El Hûsî hat kuştin û birayê wî Abdûl Malik El Hûsî kete şûna wî. Tevgera Hûsiyan li hember desthilata di sala 2011an de ku piştî Bihara Ereban hatibû cihê Salih, Abdurrabû Mansûr Hadî jî derketibûn. Bi armanca standina zaftirîn maf û serweriyê, pêşnûmeya destûra bingehîn ku dixwest Yemen jî 6 herêman pêk were red kirin. Hûsiyan daxwaza serweriya zaftirîn dikir jî ber vê jî dixwestin Yemen jî du herêman pêk were. Hûsiyan di sala 2014an de serî hildan û di demeke kin de gihîştin Sanayê

ku paytexta Yemenê ye. Bi tometa alîgirbûna Rojava û DYAyê, Serokê Dewletê Hadî jî berpirsariyê xistin û parlemento jî ji holê rakirin û 'Komîteya Şoreşê' ava kirin.

Hikûmeta Hûsiyan di qada navdewletî de nehatiye nasîn. Konseya Ewlekariyê ya Neteweyên Yekbûyî (KENY) destnîşan dike ku niha jî Serokê Dewletê yê meşrû tenê Abdurrabû Mansûr Hadî ye. DYA û YE di serî de gelek dewletan konsolxane û balyozxaneyên xwe yê li Sanayê girtin.

“Di dîroke de 17 şer di navbera Siûdî û Yemenê de derketine”

Rojnameger Murat Nazlı, ji Heftenameya

Rûyê din ê Yemenê: Kolera, xela û birçîbûn

Li Yemenê wêrankariya şer û ambargoya hevpeymanan bi serokatiya Erebiştana Siûdî dibe sedema tunebûna xwarinê. Yemenî nikarin xizmeta tendûristiyê bistînin. Li welêt jî ber xela û kolerayê hejmar qurbanîyan her diçe zêde dibe. Li aliyekî êrişên koalîsyonê, li aliyê din şerê navxweyî. Heta niha 8 hezar û 160 kesî jiyana xwe ji dest daye, 46 hezar û 300 kes jî birîndar bûne. Ji ber nexweşiya kolerayê jî nêzîkî 2 hezar kes mirine. Her roj nêzîkî 5 hezar Yemenî, zarok, ciwan û pîr nexweş dibin. Li gor ragihandinan di 27ê Nîsana 2017an de heta niha 372 hezar û 900 kes jî ber nexweşiya kolerayê hatine tomar kirin. Ji van kesan 837 kes mirin. Rêjeya miriyan di bin 15 salî de ye. Nîfûsa Yemenê ber bi tunebûnê ve diçe.

Basê re şerê li Yemenê dinirxîne û dibêje; “Ev şerê li Yemenê ne yê du salên dawî ye. Erebiştana Siûdî piştî salên 1900î du eyaletên Yemenê dagir dike. Di navbera wan de di dîroke de 17 şer derketine. Berberiya di navbera herduyan de xwedî dîrokeke kevnar e. Beriya du salan jî Erebiştana Siûdî bi piştigiriya DYAyê, welatên Kendavê êrişî Yemenê kirin.”

“Rê li ber saziyên alikariyê yê navnetewî tê girtin”

Nazlı bersiva pîrsa ‘çima kêşeya Yemenê çareser nabe’ bi minaka kêşeya Îsraîl û Filistinê dide; “Eger kêşeya 50 salî ya Îsraîl–Filistinê çareser bibûya dê kêşeya 2 salî ya Erebiştana Siûdî û Yemenê jî çareser bibûya. Ji ber ku DYA piştigiriya Siûdê dike, kes dengê xwe dernaxe û mûeyîdeyan nişan nade. Herçiqas Erebiştana Siûdî tu normên hiqûqa navnetewî û mafên mirovan bicih neyîne jî li Neteweyên Yekbûyî li Komîsyo-

na Mafê Mirovan a NYyê xwedî kursî ye. Erebiştana Siûdî jî naxwaze Yemeneke bihêz hebe, ji ber wê jî daxilî kar û berên Yemenê bû û di encamê de jî şer derket. Piştî wan pevçûnan avahiye bingehîn hilweşiyên. Eger hûn avahiye bingehîn ên welatekî bombêran bikin, karebê avê rûxinin wê ew welat bê av bimîne û eger mirov bê av bimînin ew dever dê bibe cihê herî ne xweş. Bi tu halî alîkarî nagihîjin Yemenê. Ev şer nayê sekinandin. Rê li ber saziyên alikariyê yê navnetewî tê girtin. Ji ber vê jî mirin zêde dibin. Yemen welatekî feqîr e. Şer bidome wê mirin jî zêde bibin. Di serî de NY û cîhan midaxele neke dê ev şer bidome.”

Nazlı di derbarê îddiayên li ser rola Îranê de yê li Yemenê jî dibêje “Hûsiyên wir Zeydî ne. Sûnî, Zeydîyan jixwe qebûl dikin. Lê Şîa qebûl nakin. Herçiqas weke Şîayan xuya bikin jî ji ber ku 12 Eliman qebûl nakin Şîa wan qebûl nakin.”

Dabeşbûneke bêsinor û bidestxistina serxwebûna Ukraynayê

■ DERYA KILIÇ

Ukrayna yek ji dewletên ku piştî hilweşandina Yekîtîya Komarên Sosyalîst a Sowyetê serxwebûna xwe standiye ye. Dê îsal 26. salvegera serxwebûna xwe pîroz bike. Vê dewletê piştî hilweşina Yekîtîya Sowyetê di sala 1ê Berfanbara 1991an de referandûma serxwebûnê pêk ani. Encama vê referandûmê jî sedî %90 dengên ‘Erê’ derketin. Parlamentoya Komara Sosyalîst û Sowyet a Ukraynayê di 24ê Tebaxa 1992an de serxwebûna xwe îlan kir.

Dîrok û rabirdûya siyasî ya Ukraynayê

Li gor dîroke li Ukraynayê yekem gelê ku dewlet ava kiriyê Îskîtî ne. Gotiyên ku duyemîn gelê li Ukraynayê Beriya Mîladê bicih bûne û şaristaniya xwe ava kirine û di sala 375an de ji aliyê Hûnan ve hatine rûxandin. Piştî Hûnan di sedsala 5an de gelên Slavan li axa Ukraynayê bicih bûne.

Kiev paytexta Kiev Knezliyan (Kievskaya Rûs) ku weke pêşengê Belarûs, Rûsya û Ukraynayê tê qebûl kirin e.

Ukraynî yek ji gelên Slavan e ku li gel Rûs û Belarûsî jî sê gelên Slavan e. Ji wan re Slavên Rojhilatê gotin. Slavên Rojhilatî di bin sîwana Mîrekiya Kievê de, di sedsala 8an de ku ji Behra Reş heta Behra Baltîkê xistibûn bin hikûmranîya xwe civiyan û mezheba Ortodoks a Hirîstîyaniyê qebûl kirin. Di sedsala 13an de ji ber êrişên Moxoliyan Mîrekiya Kievê hilweşiya. Piştî hilweşina wê mîrekiyê, mîrekiyên herêmê derketin holê. Mîrekiya Moskovayê ku piştî hilweşandina Mîrekiya Kievê derket holê, dê di dahatûyê de xurt bibe û Împaratoriya Rûsyayê ava bike. Di sedsalên 12an û 13an de piştî hilweşandina Mîrekiya Kievê axa Ukraynayê dikeve bin serweriya Rûsya û Belarûsê. Neteweperwerên Rûsî, Mîrekiya Kievê weke mîrekiyeye Rûsî dibînin. Li gor wan zimanê Ukraynî di demên paşî de ji gundan û ji tesîra Polonîyan derketiye holê. Li gor neteweperwerên Ukraynî jî Mîrekiya Kievê, dewleta Ukraynayê ye. Ji ber êrişên Moxolan, Kievê gelek zirarê dît û serweriya xwe ya siyasî winda kir.

Destpêka serhildanên gundiyan

Di dema dagerkeriya Polonyayê de Ukraynî rastî zîlm û zordariya aborî û olî tî. Di sedsala 16–17an de li hember serweriya Polonyayê û Kîlîseye Katolîk, gundiyan her wextî serî hildida. Di vê demê de li berriyên Ukraynayê, komeke bi navê Kozak an jî Kazak derketiye holê. Kozakan piştigirî didan serhildanên gundiyan ên li hember Polonyayê. Serhildana herî mezin a Kozakan di sala 1648an de bi serokatiya Bogdan Hmelnitski rû da. Ukrayna bi sedan sal e li gel Polonya û Lîtwanyayê doza serxwebûnê didomîne. Bi pêşengiya Bogdan Hmelnitski di encama serhildana Kozakan a mezin de, di nexşeya Ewropa de, di warê leşkerî û îdarî de cihê xwe bi navê Zaporoye Seçî careke din girt.

Hmelnistki, li axa îro ya Ukraynayê bi giştî serxwebûna Kozakan stand. Ew dema kin ku Kozakan serweriya Ukraynayê dikirin, di dîroka Ukraynayê de demên kêm ên bi serxwebûnê derbas kirine ne. Hmelnistki dema dibîne ku nikare bi tena serê xwe li hember Polonyayê bisekine, di sala 1654an de dikeve bin serweriya Rûsyayê.

Piştî şerê di navbera Osmanî û Lehistanê de, Başûrêrojawa û Rojavayênavînê Ukraynayê dikeve bin kontrola Osmanîyan û Osmanî bi navê Eyaleta Podoloyayê eyaletekê ava dikin.

Di şerê Osmanî–Rûsî (1676 – 1681) de di navbera Osmanî, Xana Kirimê û Çarîtiya Rûsyayê de, li Kirimê Peymana Bahçesarayê îmzekirin. Li gor rêkeftina ku dê 20 sal derbasdar be; Hidûdê navbera Çarîtiya Rûsyayê û Osmanîyan de dê Çemê Dnyepre be. Li gor vê rêkeftinê Zaporoye ket bin serweriya Osmanîyan. Serweriya Osmanîyan li herêmê heta Rêkeftina Karlofçayê (1699) berdewam kir.

Dema Yekîtîya Sowyetê her du şerên mezin ên cîhanê û serxwebûn.

Piştî Rûsya di sala 1783an de Kirimê dixebitandin ku bi serweriya xwe, xweseriya Kozakan bi giştî radike. Navenda Ukrayna û Rojhilata wê dikeve bin serweriya Rûsyayê. Rojavayê Ukraynayê jî pêşî di bin serweriya Polonyayê paşî jî dikeve bin serweriya Împaratoriya Awusturya–Macarîstanê.

Piştî hilweşandina Împaratoriya Awusturya–Macarîstanê, di Şerê Yekem ê Cîhanê de Komara Netewî ya Ukrayna Rojava hat îlan kirin. Ev serxwebûn jî tenê çend salan berdewam kir. Piştî demeke kin Rojavayê Ukraynayê ket bin serweriya Polonya, Rojhilata Ukraynayê jî ket bin serweriya Yekîtîya Sowyetê.

Di Şerê duyem ê Cîhanê de, bi giştî axa Ukraynayê ket bin serweriya Naziyan. Di berdewamiya şer de, li welat şerên

Taybetmendiyên Ukraynayê:

Navê welêtê fermî Komara Ukraynayê ye, zimanê fermî Ukraynî û paytexta wê jî Kiev e. Cîranê rojhilat û bakûr rojhilat Rûsya, li bakur rojava Belarûs, li rojava Polonya, Slovakiya û Macarîstan, li başûrê rojava jî Romanya û Moldova hene. Hidûdê wê li Deryaya Reş û Deryaya Azakê heye. Li gor erdnîgariya xwe li cîhanê di rêjeya 46an de ye ku welatekî berfireh e. Welatê duyemîn berfireh ê Ewropayê ye. Gelheya wê nêzîkî 45 milyon e. Piraniya şênîyên wê bi rêjeya ji sedî 77 Ukraynî ne. Rêjeya Rûsan li Ukraynayê ji sedî 17 ye. Nêzîkî 300 hezar jî Tatarên Kirimê ku Tirk dihesibînin hene. Embara qût a Ewropayê ye. Dewlet xwedî erdên çandîniyê ye. Li Ukraynayê avakirina motorên balafir û trimbêlên din jî bi pêş ketine. Aboriya Ukraynayê herî zêde ji metalûrjî û kîmyewiyê kar dike.

partizanî rû dan. Ukrayna di sala 1944an de ji bin dagirkeriya Naziyan filitî. Di şer de 5 milyon Ukraynî jiyana xwe ji dest dan. Li welêt 700 bajar û 28 hezar gund hatin rûxandin.

Yekîtîya Sowyetê pêşî di 1939an de paşê jî di 1944an de axa Rojavayê Ukraynayê bi dest xist. Di sala 1954an de Nikita Kruşçevê serokê Sowyetê Kirimê jî Komara Rûsyayê veqetand û kir bin serweriya Komara Ukraynayê ku herdu welat jî di bin serweriya Sowyetê de bûn. Zakarpatya di sala 1945an de tevî Komara Sosyalîst a Ukraynayê bû, Kirim jî di sala 1954an de tevî bû û bi vî awayî cara yekem Ukraynaya îro derket holê.

Di destpêka salên 1990î de li Yekîtîya Sowyetê bi navê “Ji nû ve avakirin”, dabeşbûnê dest pê kir û Ukrayna jî weke hemû welatên Sowyetê di bin tesîra neteweperiyê de bû. Piştî hilweşandina Yekîtîya Sowyetê di sala 1ê Berfanbara 1991an de, referandûma serxwebûnê pêk ani. Di encama vê referandûmê de ji sedî 90 dengên ‘Erê’ derketin. Parlamentoya Ukraynayê di 24ê Tebaxa 1992an de serxwebûna xwe îlan kir. Yekem Serokê dewletê Leonid Krawçuk e.

Ukraynî yek ji gelên Slavan e ku li gel Rûs û Belarûsê jî sê gelên Slavan e. Ji wan re Slavên Rojhilatê gotin. Slavên Rojhilatî di bin sîwana Mîrekiya Kievê de, di sedsala 8an de ku ji Behra Reş heta Behra Baltîkê xistibûn bin hikûmranîya xwe civiyan û mezheba Ortodoks a Hirîstîyaniyê qebûl kirin.

Endamên LGBTÎ bo mafên xwe li kolanan e...

Serokê DYAyê Trump di 26ê Tirmehê de li dijî transan di hesabê xwe yê twitterê de çend twit parvekirin. Piştî wan twitan li DYAyê transan dest bi protestoyan kir. Li ser hesabê Trump hat ragihandin ku; “Hikûmeta DYAyê, wê qayil nebe ku di tu qadê de Trans di artêşa DYAyê de cih bigirin û ew ê nehêle jî. Divê artêşa me xwe ji bo serkeftinê biryardar amade bike. Kêmasiyên jî ber Transan û mesrefên wan ên tendûristiyê yê biha divê ne li ser milê artêşê be.” Bi van gotinan Trump dibêje dê hebûna Transan li artêşê wê bê qedexekirin.

Serokê berê yê DYA Barack Obama beriya ku dema wî ya serokatiyê bidawî bibe, tevlihbûna endamên Transan bi nasnameya vekirî bo artêşê pesend kiribû. Beriya ku ev biryar bê pêk anîn, wê salekê weke minak bihata ceribandin. Li gor îdareya Obama, wê artêş mesrafê endamên xwe yê ku dixwazin zayenda xwe biguherînin hilgire ser xwe.

Mijar, naverok, sedem û rewşa transên di artêşê de hîn ne diyar e lê di 27ê Tirmeha 2017an de endamên LGBTÎ yê DYAyê dest bi protestoyan kirin. Li aliyê din Pentagon hejmar endamên xwe yê trans nede jî, li gor The Guardianê jî 1 milyon û 300 hezar endamên artêşa DYAyê di navbera hezar û 320–6 hezar 630 kesî de trans hene. Em weke Heftenameya Basê bi endamên Sîwana Sor, Serkan û Beljim re axivîn.

“Qedexekirina vê mijarê li hember mirovahiyê sîcê herî mezin e”

“Xwezayê, ajalan her tiştî qetil dikin. Vê yekê qey trans dikin? Ew kesên em ji wan re dibêjin Hetero vê yekê dikin.” Beljim bi van gotinan dest bi axaftina xwe dike. Di berdewamiya axaftina xwe de Beljim: “Bi lixwekirina xincêkî diwar dibe ku kesek Trans an ne Trans e. Dibe hin kesên veşartî di bin cil û bergên heteroyan de jî hebin ku trans in. Wê vê yekê jî ku bizanin? Em ê li gor derveyî mirovêkî binirxînin? Em hê jî bi cil û bergan ve asê mane. Mina parka Maçkayê. Ji jinekê re dibêjin tu nikarî vî li xwe bikî, nikarî vêya bikî. Bi yek çavî li mijarê dinêrin. Di navbera gotina Trump ku digot ‘Nabe Trans di nav artêşê de hebin’ û ev gotin heman tişt in. Nêremoyek jî dikare leşkeriya xwe bike. Wisa be bila mafê dengdana endamên LGBTÎyan jî tune be. Wê demê dê gelek îktidar têk biçin. Em tev jî nav gel tî. Bi xêr û gunehan, bi başî û xirabîyan, bi trans û nêremoyan, bi hetero û lezbîyanan em tev jî nav vî gelî tî. Çawa em bi çavekî xweşbexsiyê li her tiştî dinerin, divê em li vê mijarê jî wisa binêrin. Lê li gor min kesek derkeve û vê qedexe bike li hember mirovahiyê ev sucê herî mezin e.”

“Ev biryar dê bandorê li hemû civakê bike” Serkanê xebatkarê Sîwana Sor jî mijarê di çarçoveya politikayê neolîberal de dinirxîne. Serkan, “Li seranserê cîhanê bizaveke wisa heye. Ev bi nêrina Trump li hember LGBTÎyan belkî neyê izahkirin. Trump di hundirê xwe de ne fenomenek e. Ew liberalîzma ku ji salên 90î ve ji aliyê Rojavayîyan ve hatiye meşandin îro berovajî dizivire. Di warê îdeolojiyê de berovajiyek li holê ye. Bi giştî

bandorê li mafê mirovan bike jî bi taybetî li jinê, li LGBTÎyan, ajal, pêkhatyên etnîkî, mafê zarokan û hwd. dike.”

Serkan diyar dike ku Trump hewl dide ku biryarên di serdema Obama de hatine dayîn berovajî bike û ji xwe re qadekê veke. Serkan axaftina xwe wiha didomîne: “Li DYAyê berê politîkaya ‘Don’t ask, don’t tell’ (Nepirse; neaxive) hebû. Dibe ku di artêşê de bi lê ev nayê pirsîn û ragihandin. Di dema Partiya Demokratatan de guherîn çêbûn. Ev guherîn hinek mafan bi xwe re tîne. Eger ev biryara Trump were sepanandin dê helwesteke ciyawaz derkeve holê ku ji ‘Don’t ask, don’t tell’ ê jî paşverûtir e. Ev yek jî jî perwedeyê bigirin ta civakê dê bandorê li her tiştî bike.”

Gelo li Rojava hêza LGBTÎyan hat avakirin?

Rojnameyên navdar ên Brîtanî Independent û Insurrection News di dawîya meha Tirmehê de ragihandibûn ku li Rojava hêzeke LGBTÎ hatiye avakirin lê berpirsaryên Rojava jî Basê re axivîn û ew îddîa derewandin.

Rewşa LGBTÎyan li cîhanê

Komeleya Lezbîyan, Gay, Bîseksûel, Trans û Înterseks (ILGA) raporteke lêkolînê weşand. Li gor raportê; li 8 welatan kesên ku xwedî têkiliyê hevzayendî ne tînin kuştin û li 72 welatan jî cezayên zindanîkirinê hene.

Di raportê de destnîşan dikin ku li Afrîkaya Başûr, Rojhilata Navîn û Asyayê rastî cezayên tûnd tînin lê li Ewropa û DYAyê rawestî asayitir e.

Li gor raportê li Îran, Erebiştana Siûdî, Sîdan û Yemenê jî ber ku hiqûqa şerî heye, cezayê kuştinê didin LGBTÎyan. Îro jî ev rawestî didome. Her wiha li Somali û Nîjeryaya Bakur jî mirov rastî heman cezayan tî. Li Sûriye û Iraqê ev ceza bi destê dewletê neyê dayîn jî bi destê hizbên tûndrew ên weke DAIŞê pêk tê. Li Misirê jî têkiliya hevzayendî ne qedexe be jî ji ber hikmên exlaqîyê gelek kes di zindanan de ye. Li welatên weke Belçika, Kenya, Zimbabve û Tunusê jî jî ber xebatên lobiye hinek pêşketin rû didin.

Nivîskarê raportê ILGAYê Aengus Carroll, rastiya di derheqê raportê de bi kurtasî wiha bi lêv dike: “Li cîhanê tu welatek tune ye ku LGBTÎ rastî êriş, deximandin (Damgalama) û ciyawaziye neyên.”

Şahberhemên Muzîka Kurdî

ROHAT ALAKOM

Ev pirtûka bi navê Şakarên Muzîka Kurdî ji aliyê lêkoler Zeyneb Yaş ve hatiye nivîsîn. Dema ez ji derketina ve çavkaniyê agahdar bûm, min xwest vê pirtûkê peyda bikim û bixwînim. Nivîskara pirtûkê berî çend mehan bi rêya hevalekê, wek dîyarî her du cild bi îmzekirî ji min re şandin. Ev xebata berfireh ji aliyê Şaredariya Bajarê Mezin a Amedê de hatiye weşandin (cildê I-2015, 447 rûpel, cildê II-2016, 598 rûpel). Di nav rûpelên pirtûkê de bi qasî 100 muzîsyen û hunermend tên nasandin. Agahiyên bîyografîk, berhemên hunermendan, tekstên hin stranên, notayên wan û wêneyên hunermendan li gorî pergalekê rêz bûne. Ev xebat, tenê hunermendên ku niha ne li jîyanê ne, yê ku çûne ser dilovaniya xwe dide nasandin. Xebat bi vî aliyê xwe ve sînorkirî ye.

Peyva şakar ku di navê pirtûkê de derbas dibe, di zaravayê Kurmançî de peyveke zêde nas û belavbûyî nîn e. Nivîskara pirtûkê bi wateya şahberhem, berhemên bijarte, şaheser bi kar aniyê. Herwiha şah û şahbanûyên muzîka Kurdî jî tên nasandin. Zeyneb Yaşê xwestiyê şahberhemên muzîka Kurdî derxe pêş. Nivîskar baş kiriye ku muzîk di nav sînorên teng ên dengbêjiyê de nefetisandiye. Mirov gelek caran di çavkaniyên cihê de rastî gotina dengbêjiyê tê ku wek sînônîma (hemwate) muzîkê hatiye bikaranîn. Mirov vê berhema Zeyneb Yaşê dikare wek destpêka dîroka muzîka kurdî ji binavîne. Bona lêkoler, dîrokhez û evîndarên folklorê Kurdî berhemeke gelek kêrhatî û balkêş e. Min bi evîneke mezin ev pirtûk xwend. Divê ez li vir diyar bikim ku her netewe bi ziman, edebiyat, folklor, muzîk, dans û bi dîrokekê dibe netewe. Di avakirina (însakirin) neteweyan de muzîk dikare roleke gelek mezin bilîze, neteweyan rake ser piyan, ji cihê xwe bilivîne û seferber bike. Mirov bi rehetî dikare bêje ku muzîk yek ji wan îcat û govên mirovahiyê yê herî kevn û herî mezin dikare bihesibîne!

Bi saya ve xebata Zeyneb Yaş, xwendevan di derbarê dîroka muzîka Kurdî de dikare gelek tişt û mijaran fêr bibe. Wek mînak mirov bersivên van pirsan dikare di pirtûkê de bibîne; Dengên hunermendan li ku derê hatine qeyd

kirin, wan di kîjan radyoyan de kar kirine, li ku derê konser dane? Dema mirov rûpelên pirtûkê rûpel bi rûpel diqulibîne, dibîne ku hin hunermendan berê xwe dane Başûrê Kurdistanê çûne Zaxo, ji wir bi rê ketine çûne Bexdayê. Komeke wan hunermend û muzîsyenên Kurd di beşa Kurdî ya Radyoya Bexdayê de kar kirine, wek Seîd Axayê Cizrawî, Mihemed Arîf Cizrawî, Hesên Cizrawî. Navê çend hunermendên jin jî em dikarin bidin wek Meyrem Xan, Elmas Mihemed, Fewiziyê Mihemed, Nesrîn Şerwan, Gulbihar (Faize, Fatîma Mihemed), Eyyşe Şan. Dengê hunermendên Kurd tevli pêlên radyoyên Mehabad, Teheran, Tewrêz, Kirmanşanê û Urmiyê bûne. Paşê gelek dengbêj û muzîsyen ji nav kurdên Sovyeta Kevn derketine, Radyoya Rewanê jî xwe re kirine star. Di dawiyê de ev hemû deng gihîştine hev, di çanda neteweyê Kurd de bi xurtî deng vedane, rengînî û dewlemendiyeke dengan a bêhempa pêk anîne. Civatê qime-teke mezin daye hunermendên xwe, ew jî nû ve hatine navandin, wek Ferzende (Teyrê ser

milê qiz û bûkan) û Reso (Mîrê dengbêjan).

Zeynep Taş bi pêşgotineke dirêj qala girîngiya xebata xwe û naveroke wê dike. Di destpêka pêşgotina xwe de bala me dikişîne ser mijarekê: “Di dinyayê de kême qewm hene ku şîn û sahiyên xwe tev bi strandîne pêk anîbin; yek ji wan gelê Kurd bixwe ye.” Bi rastî di folklorê Kurdî de hejmara stranên şîn û govendê bi hezaran in. Gotin û stran fonksiyonên din jî dilîzin. Min berî demekê romaneke piçûk xwend, di romanê de ez rastî mijareke gelek balkêş hatim. Li wir di cihêkê de hêza stranên, qiymetê ku civatê daye stranên wiha derketiye pêş: “Lê ûsuleke axayên wê dewrê hebû, ew jî ev bû; ku girtiyek bi mirinê bihata cezakirin kî dibû bila bibûya ku keçek bihata li ser kilam bigota, ew kilam jî bi taybetî ji bo wî girtiyê bûya, wê demê ew jî bo evîna wî dibexşandin. Ku wisa nebûya bi awayekî din xelasbûna wî tune bû” (Yakup Meşe, Perîşan û Xelîl Beg & Sindiyane Talo, 2016, rûp.15). Zeynep Yaşê bi zimanekî paqij, herîk, rûp.15). Zeynep Yaşê bi zimanekî paqij, herîk, rûp.15). Zeynep Yaşê bi zimanekî paqij, herîk, rûp.15).

Ji bo xwandevaran mizgîniyek...

Min bi sistematîkî ji serî heta binî rastnivîsîna teksta ve pirtûkê bi çavêkî edîtorî kontrol nekir. Lê belê dema min wiha çavêk li rûpela naveroke gerand, min nihêrî wek mînak navê bajarê Rewanê wek Yêrîvan û Êrîvan, navê bajarê Koyê wek Koy Sincex û Koy sancax du caran cihê hatine nivîsîn. Bêgûman ev kêmasiyên piçûk di xebatên wiha delal de xweş xuya nakin! Di nav rûpelên cildê yekem de carcaran hin wêne, îllustrasyon û gravûrên kevn jî çap bûne. Ev berhemên ku berî sedsalan hatine çêkirin cara yekem di çavkaniyên biyanî de hatine weşandin. Eger nivîskar û amadekara ve pirtûkê xwe bigihanda kaniya van çavkaniyan -agahiyên destê yekem- wê gelek di cih de bûya. Lê belê divê ez li vir diyar bikim ku kêmasiyên wiha piçûk di her xebateke fireh de bivê-nevê derdikevin pêşberî xwendevaran. Ev kêmasî di çapeke nû û tekstên dîjîtal de paşê dikarin bêtî serastkirin. Di dawiyê de bi kurtî ez dikarim bêjim ku min ev çavkaniya li ser mijara dîroka muzîka Kurdî bi kêfxweşî xwend, gelek tiştên ku min berê qet nebîstibûn jî ev pirtûkê fêr bûm. Hêvî dikim ku Zeynep Yaş di vî warê de berhemên nû di pêşerojê de pêşkêşî me bike. Em dikarin ji niha ve mizgîniyekê bigihînin xwendevaran; wek mînak di rûpela 4an de tê gotin ku lêkolîna wê ya bi navê Mihemed Şêxo li ber çapbûnê ye!

Ala Kurd – III

Ala hebûna gelê Kurd e

ABUZER BALI HAN

Di sala 1960î de Mîr Kamuran Bedîrxan ji Jemal Nebez re dibêje: “Ew Ala Kurdistanê di serdema peymanî Sewrê û vir ve li ser tî axaftin. General Şerîf Paşa (eslê xwe ji Silêmaniyê ye û li Stenbolê û Stockholmê jiyayê) di peymanî Sewrê de wî, Kurd bi wê alê temsîl kirine.

Mamoste Mehemed Qizilcî Turcanî heval û hevkarê Simko Axa bû. Wî li Urmiyê rojnâmeya “Rojî Kurd” weşandiye. Di salên 1950î de Mamosteyê Koleja Şerîetê Îslam li Bexda bû û tim dihatiyê dîkanê hostad Beşîr Muşîr. Ez jî carinan beşdarî waneyên wî dibûm û min jî guhdariya dersan dikir. Carekê mamoste got, ew al di serdema Simko de li Rojhilatê Kurdistanê hebû. Qizilcî direjî da gotinê xwe û wiha got: “Dr. Ezîz Zendî (Bokan) di sala 1937an de “Komelê Azadîx-wazî Kurdistan” li Rojhilatê çêkir. Ew komel piştî çend salan têt çû. Ala Kurdistanê li cem Ezîz Zendî bû. Piştî wê, Ala Kurdistanê ket destê komeleya bi navê (J.K.). Wenevê xort tenê li ser kovara wan a bi navê “Niştîman” hebû. Wan nedizanîn wê komara Kurdistan

bi zûyî çêbibe. Lê komar çêbû. Paşê ew xort û rengên sor û spî û şîn bûn bingeha Ala Kurdistanê. Li pêş çî sal bere, em li Ewropa dicivîn, di semîner û Newrozên de ew al her dem dadinan. Di wan demên borî de kesên Kurd ku xwe pêşverû, çepajo diditin dema me ew ala pîroz radikir û şanî wan dida, wan bi me henek û siqefên xwe dikirin. Lê herkes îro dibîne ku Ala Kurdistanê bi fermî û bi teybetî bûye ala xelkê Kurdistan. Dem hatiye ku êdî Kurd hevûdu hembêz bikin û li hemû serokên xwe xwedî derkevin! Ji bo wê jî yekîtiyeke netewî ji Kurdan re şert e ku Kurdistan jî wê demê ava bibe û ala Kurd li çiya û baniyên Kurdistanê pêl bide...

Hin gengeşî li ser Ala Kurd

Ala hebûna gelê Kurd e. Kurdnasê xoşewist Îsmail Beşikçî, wî jî bo pêkhatina yekîtiya Kurd û Kongreya Netewî gotibû: “Mercê yekemin ew e; Ala Kurdistanê ya dîrokî pêwîst e ku hemû partiyên Kurd wê bipejirînin û li wê xwedî derkevin!...” Berpirsiyarekî YNK Dr. Berhem Salih dibêje: “Ez hêvîdar im ku Kurdistan dê azad bibe û Ala Kurdistanê dê di nav alên BM (Netewên Yekgirtî) de pêl bide! Dîsa ez

hêvîdar im ku Kurdistan wê azad bibe! Ew ê wek dewleteke serbixwe bigihêje armanca xwe. Ji bo wî niştîmanî û wê alê li dijî terora dagirkeran şerên dijwar qewimin û kedên mezin hatin dayîn!”

Eli Qazî dibêje: “Tarîxa 17ê Berfenbara 1945 an jî bo Kurdan girîng e. Di rojêke wisa de komek xortên welatparêzên Kurd, Ala Kurdistanê li bajarê Mahabadê li ser banê dadgehê daçikandin. Parlemantoya Heremî ya Kurdistanê sala 2009an, 17ê Kanûnê, ew roj -Rojya Ala Kurdistanê- ragihandin.”

Cara yekem e ku Dewleta Kurd ya Federal, ew ala ku ji Komara Mahabadê diyarî mabû, ew rakirin banî û li pêş çavên hemû cihanê danîn! Gelo kîjan Kurdê dilsoz dikare bêje: “Ez wê alayê jî bo Kurdan napejirînim? Ma dem, ew dem e? Ma ew dibe sedem ku mirov xwe ji civîneke wisa şûn de vekişîne?! Bi zanîn, an jî bi nezannî karê neyaran hesantir kirin û dubendî di nav tevgera azadîxwaz de derxistin, ew ne karê mirovên çak e!..

Kurdan di nav xwe de şerê birakujî rakirin! Niha dor hatiye yekîtiyê. Yê dubendiyê dixwazin, pêwîst e ku ew jî xwe şerm bikin!..

Dewletên dagirker vala ranewestîne! Ew dixwazin, Kurdên aqilê xwe sivik, wan di nav

karên Kurdan yê girîng de bi kar binin! Lê ez bawer dikim ku Kurdên wisa hêdî di nav Kurdan de hindik mane. Tu kesê ku bibe maşeya dest neyaran, pêwîst e ku hêdî di nav Kurdan de nemîne!..

Roj hatiye ku Kurd bi yek dengî bi hev re bêjin: “Bes e bîndestî, bijî biratî! Em koletiyê naxwazin! Em azadiyê dixwazin! Gelo dema ku xwesteka hemû Kurdan ew be, kîjan Kurdên bê aqil dixwazin ku derveyî wan xwestekan bisekinin, an jî li dijî wan xwestekan Ala Kurdistanê bikin mijara gengeşiyê û xwe ji konferans û komcivînan vekişînin! Kurdan jî têkoşîna xwe ya hemdemî ezmunên baş girtine. Rojê dî hatiye ku ji wan dersan sût wergrin! Ew jî dikeve ser milê hemû rêxistin, sazî û mirovên niştîmanperwer...

Ji bo hemû Kurdan roj roja biratî û hevkarîyê ye! Kurd heyra roja roj tu caran wekî îro nêzîkî azadî û serxwebûnê nebûne. Ew jî bi

saya çênebûna şerê birakujî û navxweyî ye. Bi piştigirî û hevkarîyê, Kurd dikarin Kurdistanê azad bikin. Vê carê dem hatiye. Kurdistan dê çêbibe!..

Çavkanî:

- 1) Ala Kurdan û ya Medan, Karîm Zand, Ozgur politika, Elmanyay, 18.02.2004
- 2) National Flag of Kurdistan, by: Dr. B. A. Eliasi, and Prof. Mehrdad Izady
- 3) Hawar (1932-1943), No: 9, 30 Îlon 1932
- 4) Hawar, Kovara Kurdî-Revue Kurde, kurdiş Journal, Nos.24-57
- 5) Damascus (Şam)/Syria, 1975
- 6) Komara Kurd Ya Mahabadê, William Aegleton, Weşanên Koral, Stenbol, 1962
- 7) Dema Nû, 21 Tîrmeh 2005 / Diyarbakir (Amed) hejmara 111
- 7) Ala Kurdistanê, A. Balî, Pena Kurd

FIRAT CEWERÎ

Bîranînek min û Mehmed Uzun

Min û Mehmed Uzun di sala 1981ê de hevdu nas kir û em tavilê bûn heval. Hevaltiya me heta wefata wî dewam kir. Gava me hevdu nas kir, wî hê sih nekiribû, ez jî nû bi ser bîstî ketibûm. Bi zimanê îro em hê xort bûn, lê me barên giran hilgirtibûn. Di sala 1984an de min ji Stockholmê bar kir bajarekî bi navê Karlstad, lê Mehmed Uzun li Stockholmê ma. Têkiliyên me bêtî navbir berdewam bûn. Em bi hev re li ser her tiştî dipeyivîn, me her tiştî bi hev re par

ve dikir. Em carina li ser siyaseta, carina li ser edebiyatê, carina li ser evîne dipeyivîn. Carina jî me siyaseta, edebiyat û evîn di nav hev de distira û me nikaribû jî nav derketana. Di demekê weha de, Mehmed Uzun telefonî min kir. Hinekî aciz xuya bû. Ji ber evînekê dilê wî şikestibû. Dixwest em seriyekî ji Swêdê herin welatekî din. Digel ku karê min hebû jî, min dîsa ew neşikand. Min got em seriyekî biçin Qibrîsê. Kêfa wî hat. Me li hev kir û piştî hefteyekê me xwe li Qibrîsê danî. Min di ber dilê wî da. Hêdî hêdî bi ser xwe ve hat. Em bi rojan jî sibehê heta danê êvarê diketin behrê, me xwe li peravê li ser qûma hûr dirêj dikir, êvaran jî em vedigeriyar otelê, me serê xwe dişuşt, kincên xwe li xwe dikirin û me xwe berdida nav xwe û kolanên bajêr. Bi rojan bajar bêdeng û aram bû, lê êvaran geş dibû, bi dev re dibû. Bi gelek zimanan dihat peyivandin, mirovên gelek welatan têkel dibûn. Meyxane

û restorantên bajêr bi dev re mişt dibûn. Bajar radibû çargaviyê. Min û Mehmed Uzun ji xwe berdida nav wê çotiya bajêr, em diketin nav wê pêlê û li ber diçûn. Lê em tavilê li xwe vardiqilîn, me xwe diavêt quncikeke biraxaneyekê, me ew çotiya ku bajar dagir dikir jiber dikir û em li xwe vedigeriyar. Mîna ku me ew jiyana xweş û geş heq nekiribe em dagirgeriyar ser xwe û welatê xwe û me bi saetan li ser sohbet dikir. Me li her xwe jî piştî hefteyekê me xwe li Qibrîsê danî. Rojên me, li Qibrîsê Yunanistanê bi wî awayî dibuhirin.

Em rojêkê ji xwe re derketin tûra bajêr û paşê gava me dît perên me nemane, em dagirgeriyar bankê da ku em perena biguhêzin. Karmendê bankê jî bo guheztina perena paseporta me xwest, lê me herduyan jî paseportên xwe li otelê hiştibûn. Me kir û nekir wî bêtî paseport pere neguhistin. Em bi acizî jî bankê bi dîr ketin û

me di ber xwe de tîra xwe jê re çêr û sixêf kirin.

Me rast berê xwe da otelê da em jî bo guhastina perena paseportên xwe binin. Em zêde li otelê neman, hema me rahişt pasaportên xwe, em derketin û çûn evîna bankê. Em li evîna bankê ketin evîna dorê. Zû dora me hat. Me vî carê kronên swêdî digel pasaportên swêdî dirêjî mîrik kirin. Digel ku pasaportên me ên swêdî bûn jî dîsa wî pîrsî bêtî eslê me jî ku ye. Tu nemabû ez pê re hêrs bibûma û min bigota tu jî wek polisên tîrka li me diki. Lê min hêrsa xwe daqurtand û min got em kurd in. Mîrik bi dengê bilind kêfxweşiya xwe anî zimên û çend caran li ser hev uzra xwe jî me xwest ku wî bêtî paseport perên me neguhastine. Wî got, heke min zanibûya hûn kurd in, pasaport ne lazîm bû. Wî em keremî hundir kirin û ji me re çay û qahwe xwest. Mîna ku çav li xwediyên xwe ketibe, pir kêfxweş xuya bû. “Hûn kurd qenc in, hûn mirov in, lê hûn

ji wek me di bin zilma hovan de ne” got û her xwest dilê me xweş bike. Em tibabekî li ba wî rûniştin û me tîra xwe sohbet kir.

Êvarî, min û Mehmed Uzun li balkona otelê maseya xwe raxist, uzoya xwe vekir û hinek çerez danîn kêlekê. Em ê roja piştî wê vegeyriyana Swêdê. Em di hefteyekê de tîra xwe qemer bûbûn. Mehmed Uzun dîsa wek hertim dosyaya xwe ya romana Siya Evîne anî û danî ser qorziyeke masê. Ew bi wê romanê radîza, bi wê radibû. Wî xwe carina dixist dilê Memduh Selîm beg. Carina jî digot, em jî wek Memduh Selîm, Celadet Ali Bedîr-Xan û Îhsan Nûrî Paşa ne. Lê berî em derbasî ser romana wî bibin û ew di deng jî min re bixwîne û ez jî fikrên xwe jê re bibêjim, em li ser helwesta karmendê bankê ketin sohbetê. Me li ser gotina “dijmînê dijminê mirov dostê mirov e” demekê dirêj sohbet û analizên sosyolojîk û psikolojîk kirin.

Çend Rojnameyê Xeta Başûrî û Kirmanckî

MUTLU CAN

Bêguman nuştîşê kirmanckî de cayê kovaran û rojnameyanê kurdî ke welat, Tirkîya û Ewropa de vejîyayê, muhim o. Nê weşanî biyê zemînê nusîyayîş û pawitîşê lehçeyanê kurmanckî û kirmanckî. Ma ke ewnenê vînenê ke serranê 2000î ra pey averşîyayîşê weşangerîya perîyodîk yê kurdî aver şîyo, tena hûmarê kovaran û rojnameyan zêde nêbiyê hetê muhtewewa, zeftewirî û teknîkî ra zî mesafeyêko pîl ameyo qetkerdîş. Nê averşîyayîşî ra girêdayê cayê lehçeya kirmanckî biyo gird, hûmarê nuştuxan û tewirê nuştexanê kirmanckî vêsî biyê. Şima do cêr ra çend rojnameyê ke 2000î ra pey Ewropa û Tirkîya de ameyê weşanayîş û xeta Kurdîstanê Başûrî de weşanê kerdê binîne. Amancê ma oyo ke şima derheqê nê rojnameyan de tayê agahîyan bigîrîn; muhtewaya înan de çiqas ca diyayo kirmanckî?, berpirsiyarê înanê beşê kirmanckî kam ê? Tede kam-kamî nûştî? ... xulasa cewabanê persanê winasîyan bimusin.

Peyama Kurd

Hûmara yewine ya Peyama Kurdî 17.09.2004 de weşanîyaya. Rojnameyêko hewteyane yo. Bi zîwanê kurdî (kurmanckî-kirmanckî-sorankî) weşanê kerdo. Manaya çekuya peyamî mesaj o û merkezê rojnameyî Bonn (Almanya) o. Hema-hema her hûmara rojnameyî de di rîpelî bi kirmanckî vejîyayê. Nuştuxê ke tede hîna zaf nuştexê înan ameyê weşanayene nê yê:

C. Zerdestî Piraniyî, Ehmedê Dirihî. Gawanê Welatî, Hespî Aydın, İrfan Kaya, M. Selîm Mûrad, Mahmut Arif Ayçîçek, Munzur Çem, Orhan Zuexpayij, Roşan Lezgîn,

Ma ke ewnenê vînenê ke serranê 2000î ra pey averşîyayîşê weşangerîya perîyodîk yê kurdî aver şîyo, tena hûmarê kovaran û rojnameyan zêde nêbiyê hetê muhtewewa, zeftewirî û teknîkî ra zî mesafeyêko pîl ameyo qetkerdîş. Nê averşîyayîşî ra girêdayê cayê lehçeya kirmanckî biyo gird.

Selîm Çürükçaya, Seyîdxan Kurij

Rojnameyê Peyama Kurd ke editorê beşê kirmanckî Seyîdxan Kurij biyo de tewir bi tewir nuştexê weşanîyayê. Rojnameyê kurdî ke Ewropa de vejîyayê, înan miyan de êyê ke bi hawayo biîstîqrar û sewîyeya muhim de ca dayo lehçeya kirmanckî, înan ra yew o. Pêro-pîya 96 hûmarê Peyama Kurd vejîyayê. Çend taybetîyê muhimî yê rojnameyî wina

yê:

Rîpelanê kirmanckî de ge-ge bi hawayo kilmî qewimîyayîşê aktuelî û xeberî diyayê. Çend nuştexê Mahmut Arif Ayçîçek, Orhan Zuexpayij û M. Selîm Mûradî ke derheqê tarîxê ma yê nêzî de yê û tede portreye muhimî diyenê şinasnayîş muhim ê. Ancîya roportajê ke hetê Seyîdxan Kurijî ra ameyê kerdene bale ancenê.

Rûdaw

Rojnameyê Rûdaw ke hûmara ey a tewr verêne temmuza 2009î de ameyê weşanayîş. merkezê ey şarîstanê Koln (Almanya) o. Herçiqas tay bo zî hema-hema her hûmare de ca dayo lehçeya kirmanckî. Goreyê zanayîşê ma tewr tay 218 hûmarê nê rojnameyî vejîyayê. Nuştuxê ke Rûdaw de nuşte, nameyê çendê înan nê yê: Malmîsanij, İsmail Beşikçi, İsmet Siverekli, Roşan Lezgîn, Hudai Morsûmbül, Hespê Bele, Hesen Çakır, Xezala Şarîkî, Sidqî Hirovî (kurmanckî), Weh-det Siwanij, Murad Canşad.

Rojnameyê ke tede kunciknuştexê (kêşe yazısı) kirmanckî bi hawayo sistematîk weşanîyayê zaf tay ê. Rûdaw yewê înan a. Eke ma bi hawayo spesîfik biewnê rojnameyî ra di çî bala ma anceno; înan ra o verên nuştexê Dr. İsmail Beşikçi yê. Rûdaw rojnameyê verên o ke nuştexê birêz Beşikçiyî çarnîyayê kirmanckî ser û tede weşanîyayê. (Hûm. 20, 21, 22, 55) O diyin yew nuştexê Sidqî Hirovî (kurmanckî) yo ke sernuştexê ci Sultan Şehak (1272-1388) o. Herçiqas kurmanckî ra ameyo açarnayîş zî kirmanckî de nuştexê yewin o ke babeta xo bawerîya Yaresanizm o. (Hûm.: 34)

BasNûçe

No rojnameyê ke bi zîwanê tirkî û kurdî (kurmanckî-kirmanckî) weşanê kerdo, hûmara ey a yewine gulana 2014î de vejîyaya. Weşanê ey hetanî hûmara 125. a ke teşîra peyene ya 2016 de vejîyaya dewam kerdo. Da-vîst hûmaran ra teber hema hûmaranê BasNûçeyî de ge-ge yew ge-ge zî di rîpelî bi kirmanckî vejîyayê. Muhtewaya nê rojnameyî de 150î ra vêşêr nuştexî ke tewiranê çîya-çîyayan de ameyê nuştîş ca gênê. Ro-

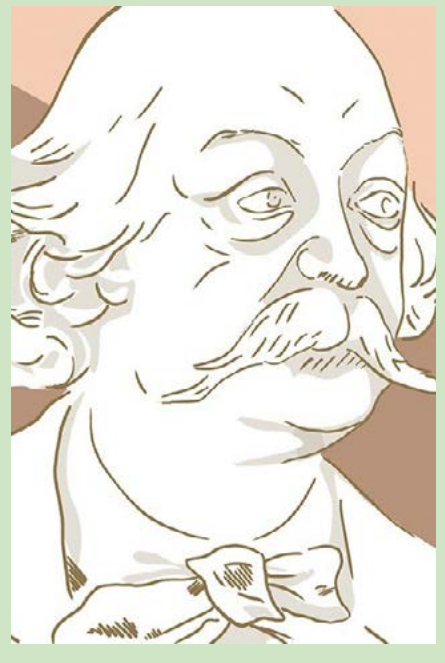
jnameyê ke serra 2000î ra pey dest bi weşanê xo kerdê, înan miyan de çend rojnameyê ke bi hawayo sistematîk ca dayo lehçeya kirmanckî ra yew o.

Rojname de nuştexê nê kesan ameyê weşanayene: Abdulhemîd Yûsif, Akman Gedîk, Ali Aydın Çîçek, Aydın Batur, Bedriye Topaç, Bilal Zilan, Çeko Kocadağ, Ehmedê Dirihî (Ahmet Kasimoglu), Hebûn Okçu, İlhamî Sertkaya, İsmet Siverekli, Kazım Çetinkaya, Lerzan Jandil, M. Emîn Kaçan, Miraz Babij, Muhamed Batur, Murad Aygun, Murad Canşad, Mutlu Can, Mûjdat Gîzîlgöl, Nadire Guntaş Aldatmaz, Necibe Kirmizigül, Pêşar Bextewar (Mutlu Can), Qefîr Bêkes, Rinde Becerikî, Roşan Lezgîn, Serdar Bedîrxan, Şeyda Asmîn, Welat Amedî, Welat J.Miyanroyan, Welat R. Raminazad, Wisif Zozanî, Yado Kirdone, Zelal Gündüz, Zelal Mevlutoglu

Ma reya verêne nê rojnameyî de vînenê ke yew nuştuxa cinîye wextêkê derg de û bi hawayo biîstîqrar kunciknuştexî nuştê. Na nuştuxê Nadîre Guntaş Aldatmaz a ke eynî wext de kirmanckî de tezê masterî yo tewr verên nuştî. Ancîya manaya yew roportajî ke BasNûçeyî de ameyo weşanayîş pîl a. No roportaj hetê Mutlu Canî ra fermandarê pêşmergeyan Saît Çurukkaya reyde ameyo kerdene. (hûm. 123) Seke yeno zanayîş Çurukkaya bi xo kirmancanê/zazayanê Çewlîgî ra bi û nê roportajî ra demekê kilmî dima; demo ke operasyonê raxelîsnayîşê Mûsilî de wezîfe kerdene teqayîşê bombayêk ver şehîd kewtî. Kirmanckî de roportajê ke babetê xo xeberê/qewimîyayîşê aktuel ê zaf-zaf tay ê. Hem no hem zî bêguman roportajo tewr peyên o ke şehîd Saît Çurukkaya reyde virazîyayo, nê di xususî ehemîyetê nê roportajî zêdnênê.

Tarîx, Seyahat û Edebîyat

Gustave Flauberto ke bi romanê xo Madame Bovary romannuştuxanê girdan yê dinya miyan de ca girewtî mahênê 1849-1851 de Rojhelatî ra gêraybî. Doğu'ya Yolculuk (Raywanîya Ver bi Rojhelatî) seba wendoxanê ewroyinan hem belgeyêko tarîxî hem zî seyahatnameyêko zengîn o. Flaubert Çemê Nîlî ra çar û nem aşmî de vîyarto û Fransa ra vejîyo rayîr. Uca ra şîyo Misir, Sûriye û Filistin ser ra derbazê Anadoluyî biyo, İzmîr û İstanbul ser ro vîyarto Yunanistan û axir resayo İtalya. Claudine Gothot-Mersch ile Stéphanie Dord-Crouslé ke pisporê Flaubertî yê, eser bi notan û edîsyonê înan tirkî de reya verêne vejîyo û hetê Sel Yayıncılıkî (Weşangerîya Selî) ra ameyo çapkerdîş.

Kemerê Tebîî û Faydeyê înan

İyolît: Na minerale zêde nêna şinasnayîş. Halkerdişê problemanê psikolojik û cefayan de, aktîfkerdişê fonksiyonanê mezgî, halkerdişê problemanê metabolizma de, zêdîniyayîşê hêzê fizikî û ruhî de faydeyê na minerale estê.

Hematît: Na kemere bîr û bawerîya (özgüven) merdimî xurt kena. Seba merdiman bena wesîleyê bextewerî, enerjîyê pozîtîfî, cesaret û performansê cinsî. Nizamê herîkiyayîşê gonî tayîn kena û naye ra girêdaye tansiyonê zî faydeyê aye esto. Vernîya rijîyayîşê porî gêna.

Peridot: Wucudî ra eştîşê toksinan de faydeyê na kemere esto. Leş û hişê (vîre) merdimî notralize kena. Hetê psikolojikî ra tesîrê ayê pozîtîfî benê. Vernîgirewtîşê hisanê sey poşmaniye, xosucdarvîniyayîş û obsesîfyan de ardimkar a.

Alkîk: Sey "Kemera/Kerraya bêmerg" û Kerraya Yemenî zî yena şinasnayîş. Kemere şifayinan ra yew a. Pozîtîfî enerjî dana merdimî. Nêweşîyanê cildî rê faydeyê xo zaf o, Damaran kena bi-hêz, hêzê cinsî zêdnena. Vernîgirewtîşê nezer û stresî de rolê aye pîl o. Cesaret, bîr û bawerî û senkronîzasyonê merdiman aver bena. Esteyan, didanan, dejanê leşe rê rind yena.

Ametîst: Na kemere êyê ke nêrehetîya cildî ancenê înan rê rind yena. Enerjîyê negatîfî merdiman ra dûrî finena. Nêweşîyanê qelbî rê faydeyê ci esto. Atmosfero ke tede ya rê enerjîyê pozîtîfî vila kena û merdiman ser o hisê rehetîye peyda kena.

Akumarîn: Vera krîzanê psikolojik û depresyonî zaf faydeyî o. Balansê tansiyonî temîn kenê. Sistemê muafîyetî (bağışıklık) kenê hêzdar. Kesane agresîfan ser o hisê rehetî û sakîniye peyda kenê.

Sitrîn: Organanê sistemê hemilnayîşî ser o tesîrê aye yo pozîtîfî esto. Bitaybetî zî nêretîyanê made, cigere (qesaba şîyaye), velke,

roqîla rê rind yeno.

Sodalît: Muhtewaya xo de sewîyeya berz de soda û kalsîyum estê. Damaran, hucreyan û organizmayan ser o tesîrê xo pîl o. Aktîvasyonê lenfî, sistemê hemilnayîşî û hormonan xurt kenê. Tazyîqê gonî dano waro û desteg dano fealiyetanê qelb û aqilî. Vera nezer û fikranê negatîfan faydeyê xo esto. Merdimî keno sakîn û dejê sereyî rê baş o.

Kombîyayîşê Grûba Xebate ya Vateyî yo 30. Virazîya

Kombîyayîşê Grûba Xebate ya Vateyî yo 30. 27.07.2017 de saete 9 de, Dihok de Hotel Jiyân de dest pêkerd. Kombîyayîşî 5 rojî dewam kerd, 31.07.2017 de qedîya. Grûbe na reye termanê şaredariye ser o gurîya.

Nê 16 kesî beşdar bîy:

1. Ehmedê Dirihî (Çewlîg)
2. Ehmed Kirkan (Sêwregî)
3. Şukrî Urgan (Hêni)
4. Nureddîn Celalî (Çewlîg)
5. Heyder Diljen (Sêwregî)
6. Serdar Bedîrxan (Pîran)
7. Huseyn Kulu (Dêrsim)
8. Cemal Polat (Çermûge)
9. Deniz Gunduz (Gimgim)
10. M. Selîm Uzun (Pali)
11. İhsan Eşpar (Pîran)
12. M. Malmîsanij (Pîran)
13. Nadîre Guntaş Aldatmaz (Dêrsim)
14. Pinar Yıldız (Licê)
15. Zulkuf Demîrtaş (Pali)
16. Seyîdxan Kurij (Çewlîg)

Seke yeno zanayîş Grûba Xebate ya Vateyî 1996 de Swêd ronîyaya û a serre ra nata warê standardîzekerdişê lehçeya kirmanckî de xebata xo domnena. Grûbe naye ra ver 2006 de şîye Kurdîstanê Başûr, kurdanê hewramîyan piya yew konferans viraşt û derbazê mintiqaya Hewraman biye. (Seba ke derheqê nê konferansî de melumat bigîrîn biewnîn Eşpar, J. İhsan; "Konferansê Kirmanckî û

Hewramkî", Vate: kovara kulturî, dewreyê diyine, hûmare: 7 (27), İstanbul, Payîz 2006, r. 4-9)

Heyderê Keça ra Di Şîirî

Erê Gule

Erê Gule ti nata be
To ra hes kena ti înan be
Dûrî meşo ti nêzî be
Bipersê halê mi hîn be.

To ra dot nêvînen kora
Meke mi binê sonda ra
Hes kena ez zaf to ra
Ti çîla zere çîman a.

Bejna to zê serno sem a
Hunerê to hecayê dinya
Rindîya to ez her roj vana
Eslê to hewl cawo xas ra.

Bê to ez cêrana zere de
To ez caverda wertê sere de
Non û hesira mi tewartê de
Rew racêre Heyderî ser de

Erê Rinde To ra Vana

Erê rindê to ra vana
Pîla endî ti azeb a
Maya mi nêzana ti kam a
Vace ez veyva çê şîma na.

Rindê êna hurdî hurdî
Çim şîyaye burî qelemî
Por munito bijangî derge
To de estê zaf hunerî

Şîrina mi ama zerê
Xelîya ma eşta xo sare
Rindê êna aşmo sere
Veng çin o biya kerre

Heyderê Keça

Mesajê Referandumê Xoserîye -III-

Referandumê Xoserîya Başûrî, tarîxê sîyasî yê dinya rê mesajê tarîxî yo. Çar parçe de kurdî, bi seserran marûze qetliyaman, surgûnan mendî. Zaf dejî diyê. La reyna zî heme prosê nê qetliyaman de mucadeleyê xo terk nêkerd. Xoverrodâyîş baqî mend. Coka no referandumê do bibo cewabê Enfal. Bibo cewabê Helebece, qetliyamê Geliyê Zilan. Wa bibo cewabê Newala Qesaba û Roboski...

Ez zerrî ra hevî kena ke kurdî başûrî bi nîsbeto gird 'YA' vanê û rayîrê azadî akenê..

Kerem Sevînc
(Muzîsyen)

Dûhok de Kombîyayîşê Grûba Vateyî

SEYÎDXAN KURIJ

Ma sey Grûba Xebate ya Vateyî kombîyayîşê 30. Kurdîstana Başûrî de bajarê Dûhokî de viraşt. Kombîyayîş 27.07.2017 saete 09.00 de dest pêkerd û 31.07.2017 saete 17.00 de qedîya.

Tayê embazî ke welat de û êyê ke Ewropa de manenê cuwa ver bi teyara şiyî Hewlêr û uca ra şiy Dûhok. Ez û çend embazî zî ma bi otobuse berê İbrahim Xelîlî ra şiyî. Seke ma tersayene o qayde zehmetî çin biye. Ma berê gumrikî T.C ra zî yê Kurdîstanî ra zî zaf rehet, bê problem derbaz bîyî.

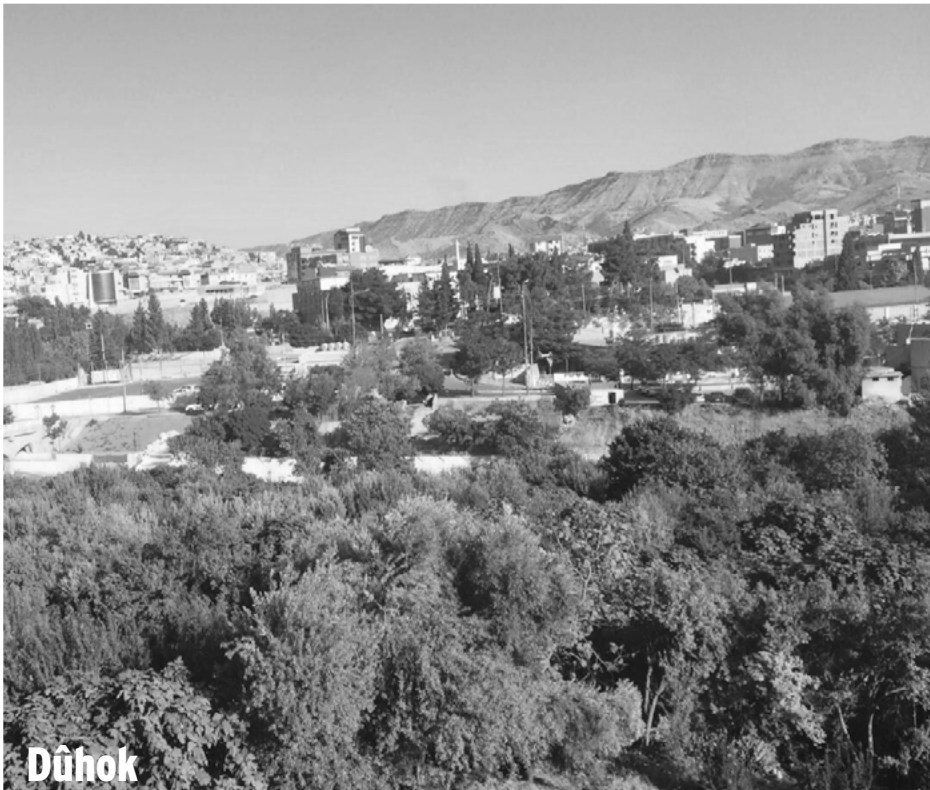
Embazê ke cuwa ver şibîy, ê yew roje şiy Laleş ziyaret kerd, yew roj zî şiy Barzan, qebrê Mistefa Barzanîyê bêmergî ser. Mi zaf waştênî ke ez şêrî Barzan, xusûsî qebrê Barzanîyê bêmergî ziyaret bikerî. La çi gune na rey ez nêşkaya. İnşalah hîna rey.

Ma Dûhok de Hotel Jîyan de mendî. Hotel Jîyan standardanê Ewropa de yew Hotel a. Ez 1994 de zî na hotel de mendîbîya, la o wext hema inşaat bî. Ma wayîrê keyeyî rê zaf-zaf spas kenî. Ma 17 kesî bîy. Her kesî rê yew Swît Oda abimîyayî. Werd, xizmet û luks rê yew vateyê ma çin o. Hewza Hotel zî biye, ma serê sibayî/şewdirî kewtênî awe, no germ de sere sibayî ajna kerdene zaf hol ameyênî.

Rojê ma yê Dûhokî

Taye embazî 7 rojî, tayê embazî zî 5 rojî mendî Dûhok de. Ez 5 rojî menda. Ma hema-hema her şan şiyenî suka Dûhokî, ma suk ra gêraynî, ma kafeyan de ronîştênî, embazan çî-mî herinayênî. Mi zî kenaya xo rê kincê kurdan û embazanê xo rê xelatî girewtî. Çiyo ke bala mi ante, suk zaf qelabalix bî, her wext yew hereket estbî, yew candareyî bî, keyfê dikandaran hol/baş/rind asayênî. Ma hîna zaf suka kehene ra gêrayî. La Dûhok çend rey suka kehene ra biya gird.

Ez reya verêne 1994 de pa 3 cîniyan şiya Dûhok. İnan ra 2 cîni alman bîy. O wext Kurdîstan newe azad bibî. Iraq ser o amborgoyê yewbiyayê neteweyan (UNO), Kurdîstan ser o zî amborgoyê İraqî estbîy. Pero bîn ra zî Tirkîya cereyan birnaybî. Kurdîstan, bi taybetî zî Dûhok miyanê tarî de bî. Bey çarşî tena suka kehene estbî. Ez reyna 2005 de Dûhok ra vîyarta şiya Silêmanîyê û Hewlêr ra Dûhok ser ro agêraya, ameya berê İbrahim Halîlî. Ez bajar miyan ra vîyarta. Sey hema bajarane

Dûhok

Derheqê Xebata Grûba Vateyî de

Êyê ke nas nêkenî, ez semedê nê wendoxan bi kilmî behsê xebata Grûba Vateyî bikerî. Grûba Xebate ya Vateyî reya verên 1996 de ameye pêser, la 1997 de qerarê dewam kerdîşê na xebate û vetîşê kovara "VATE" gîrîya. O wext ra nat ma her serre de yew rey yan zî di rey yenî pêser û semedê lehçeya kurdî ya kirmancî xebate kenî. Ma serranê verênan de Ewropa de hîna zaf Swêd de kombîyayîşî xo viraştênî, la nê serranê peyênan kombîyayîşê Grûba Vateyî welat de, hîna zaf Dîyarbekîr de bîyênî.

No kombîyayîşo 30. bi. Nika Dîyarbekîr de û Bakur de şertê viraştîşê kombîyayîşê Grûba Vateyî nêmendî, naye ra bi ardimê dezgeyanê Kurdîstanê Azadî, ma no kombîyayîş Dûhok de viraşt.

Ez wazena bi kilmî xebata Grûba Vateyî ser o melumat bidî wendoxan. Na grûbe seke awan biya o wext ra biyo tena ziwani ser o kar kena. Hedefê na xebata standardîzêkerdîşê kirmancî yo. Ma wazenî yew ziwane nuştîşî, ziwano ke bi ey merdim biesko yew edebiyato modern biyaro orte, awan bikerî. Naye ra ma verê cû hîna zaf rastnuştîş, gramer û tayê nameyanê xusûsiyan ser o vindertî. Nika ma hîna zaf tesbîtkerdîşê terman, yanî termînolojî û hedrekerdîşê ferhengî ser o xebitîyênî. Grûbe heta nika zaf wareyan de termî tesbîtkerdî. Sey mîsal termê edebîyat, huqûq, cografya, nameyê nêweşîyan, çîçekan, heywanan uêb. No kombîyayîş de ma termanê şaredarî/beledîya ser o xebitîyayî. Yanî termê ke şaredarîye de yenî şuxulnayîş, ma goreyê yew lîsteyê tirkî, kirmancîya nê terman tesbîtkerdî.

Grûba Xebate ya Vateyî heta nika 52 hûmarê kovara Vateyî weşanayî û weşanxaneyê Vate her ware de (roman, hikaye, şîr, sanike, fiqra, folklor) kitabî çap kerdî. Na grûbe emser yew musabeqaya şîr û hikayeyan viraştê û xelatî dayî kesanê serkewteyan.

Kurdîstanî Dûhok zî ne 20 serran de çend qat biyo gird. Dûhokê 1994î Dûhokê ewroyin het de sey yew dewe bî. Bajarîbiyayîş û verdeşîyayîşo ke neteweyanê bînan 50 serran de ardo ca, kurdan 10-15 serran de ardo ca. Ê parkî ke, ê merkezê rotiş- hêrînayîşî ke Dûhok de

estî, zafê bajarane Ewropa de çin î. Çiyo ke zaf bale mi ante, zafaneyê parkan de semedê qicana/domanan cayê kaykerdîş estî, şar pa cîniyan û domananê xo ya şino seyrangehan. Wina yew cûya bihereket, bişenayî bitaybetî semedê ma yê ke Ewropa ra yenî, zaf weş

ameye. Çarşîyanê modernan de hîna zaf erebî estbîy, yanî ereban çî-mî hêrînayênî. Wina aseno ke erebî Kurdîstan sey yew cayo emniyetin vînenî, o rid ra yenî Kurdîstan de çî-mî hêrînenî.

La merdim ganî vajo ke Dûhokê kehene

No kombîyayîş de ma termanê şaredarî/beledîya ser o xebitîyayî. Yanî termê ke şaredarîye de yenî şuxulnayîş, ma goreyê yew lîsteyê tirkî, kirmancîya nê terman tesbîtkerdî.

de problemê binawanî (infrastruktur) sey kanalizasyon uêb. estî. Ganî şaredarî nê problemnan çareser bikero.

Referandumê 25 Êlule

Ez wexto ke hama nêşîbiya Kurdîstan zî, mi referandumê 25 Êlule yê semedê dewlet-biyayîşê kurdan, yê xoserîya Kurdîstanî taqîb kerdênî. Goreyê tehmînê mi gereka vengê belê (erê) zaf bivejî. Çi heyf ke Kurdîstan de şirketê çîpersayîşê fikrêpêroyî çin î, eke estê zî mi bi xo nêşnawitî. O rid ra merdim nêşkeno yew tehmîno objektîf bikero. Mi ne 4 rojan miyan de wina yew minî perskerdîş (anket) viraşt. Ez ge-ge esnafan ra, ge-ge cadeyan ser o xortan ra, merdimanê pîlan ra, şoforanê taksiyan ra persaya. Ez raştê kesî nêameya ke vajo "na/ney". Zafê kurdan hema ca de vanê reya ma "erê/ya". Taye insanî ecêb manenî ke senî merdim eşkeno wina çî pers bikero. Sey mîsal ez cadeyî ser o çend xortan ra persaya, inan ca de va, "Tabî ma vanî erê, erebî dişmenê kurdan î, ma senî vajî na?". Reyna mi cadeyî ser o çend merdiman ra pers kerd, inan ca de va, "kam vajo "na", o kafir o". Yew taksîramîtoxi va, "serek vano, ma her rayîr ceribna, bê xoserîye yewna rayîr nêmend".

Mi şûbeyê Dûhokî yê Sendîqaya hûnermendî ziyaret kerd. Mi uca de çend hûnermendî de sohbet kerd. İnan zî hemeyan tê fekra va, helbet reya ma "erê" ya.

Ganî merdim nayê zî vajo ke tayê insanî idare ra memnûn niyî. Tayê karmendan û pêşmergeyanê teqawutan çend aşmî yo ke meaş nêgirewto. No demo pêyan de tayê problemê aborî estî. Helbet şar nê problemnan ra Hukmatê Kurdîstanî berpîrsîyar vîneno. La ancî zî nê merdimî zî nêvanî "na". Nê insanî idare ra lomeyî xo kenî, la dima zî "ma vera xoserîya Kurdîstanî, vera dewletbiyayîşê Kurdîstan niyî" vanî.

Derheqê Tradîsyonê Fekkî, Kultur û Edebîyatê Şarî de Çend Mûlahazayî

NEWZAD VALÊRÎ

Verê cû qal/vate bibi, dima nuştîş peyda bi. Merdimî (insaniyet), kamcayê dinya de beno wa bibo reya verêne bi qal/vatiş xo ifade kerdo û tarîxê zaf xorî ra heta nikayî zî yew tradîsyono fekkî (oral, şifahî) awan biyo. No tradîsyon verê îcadbiyayîşê nuştîşî de yew hewceyîyê mecbûrî bî, heto bîn ra zî kulturê nuştîyî rê bingeyêk awan kerdibî.

Tradîsyonê Fekkî

Tradîsyonê fekkî miyanê tarîxê insanîyetî de hetêk ra awankerdîşê edebîyatê fekkî de rol gêno hetêk ra zî zereyê kulturo fekkî de mabênê demo vîyarteyî û demo ameyoxî de sey yew pirdî wezîfe îfa kenî. Coka tarîxê insanîyetî verê bi vatiş dest pêkerdo û dima ra bi nuştîşî, seranserê dinya de xorîniya zamanî ra heta nika hîna dewlemend û hîna payîdar berdewam kenî.

Sey miletanê bînan, edebîyat û şîra kurdan zî xora bi tradîsyonê fekkî, sey şaxê kulturo fekkî dest pêkerdo û ewro zî kîştê edebîyatê nuşteki de bi nameyê xo yo bîni; "anonîm" cuyenî. Ma nê nuştîyê de miyanê edebîyatê kirmancî de wayîrê damarêka qewetin/zixmin edebîyatê anonîmî ser o vindenê, tayê malumatî danê.

Miyanê komelanê kurdan ra yew komel zî kirmanc ê û kirmancî xorîniya tarîxî ra heta nê demî sey komelê kurdanê bînan bi ziwane xo yew edebîyatê şarî awan kerdo ke awanbiyayîş, averşîyayîş û esasê nê edebîyatî, tena seba folklor û edebîyatî ney, warê tarîx, antropolojî, sosyolojî de, bi ifadeyo pêroyî seba kulturî zî wayîrê zaf ercî yo, qiymetin o. Coka ma çendin nê kulturê fekkî û edebîyatê şarî nas bikerî ma hende kamiya kulturê xo zî hîna baş fehm kênî.

Tradîsyonê Fekkî û Kultur

Gama ke edebîyatê dinya bêro tehlîkerdîş ma vînenê ke edebîyatê pêro miletan bi vateyê Walter J. Ongî demê teşekûlê "kulturo fekkî yê yewine (birincil)/eslî" ke verê kulturê nuşteki de bîngeyê ziwane qiseykerdîşî ser o ronîyayî destpêkeno. Bade cû sey prosesane "ezberkerdene", "hiş/vîr de nimiteyîne", "bedîlnayene", "qalîbkerdene" û "vîrardene" bîngeyê kulturê nuşteki rê zemînek awan beno. (1) Kulturo fekkî verê kulturê nuşteki, bi hezaran serrî verê cû destpêkerdo û heta nika

ciwîyayo û nika zî bi taybetî bajaran ra dûrî cayanê sey dewan, mezrayan de estbiyayîşê xo domnenî. No kultur ewil bi fekkî destpêkerd, cuwa pey zerêyê zamanî de averşîyayîşê naturalê xo de beno wayîrê yew tradîsyon û bi nê tradîsyonî demê verênan ra heta demo nikayin ciwîyeno.

Edebîyatê şarî ke çaxê kulturê fekkî de awan biyo hem kulturê nuşteki rê beno çime hem zî rolê rayîr-akerdaxê/amadekerdaxê edebîyatê klasîk û modernî kay kenî. Kurdan de zî wazena wa lehçeya sorankî û kurmanckî wazena wa hewramankî û kirmancî de bo seruvên vîyartîşê edebîyatê fekkî ver bi edebîyatê nuşteki çarçewaya tayê prosesan de muşaxas beno (viraziyeno). Edebîyatê şarî kîştê hedrekerdenê edebîyatê klasîk û modernî de ancî xeylêk deman sey yew demara arterî yê esasî (ana arter damar) estbiyayîşê xo domnenî.

Gama ke ma bizanî miyanê kurdan de, yê ke destpêkerdîşê edebîyatê nuşteki de tewr ereymendeyî kirmancî, estbiyayîşê edebîyatê şarî seba kurdan hîna sey yew çimeyêko eslî û cidî ca gêno. Seke yeno zanayîş edebîyatê nuşteki de estbiyayîşê metnê verênî encax heta serranê 1850î şino (2) û reyna tarîxê edebîyatê klasîk seserra cuwa ver nêşino. (3) Destpêkerdîşê edebîyatê modernî zî serranê 1970î de roniyeno. (4)

Edebîyatê Fekkî / Şarî

Edebîyatê fekkî yan şarî, hetê awanbiyayîş,

averşîyayîş û şekîl girewtîşê wayîrê yew tarîxê xorîni yo û sewbîna bi tesîrê dewiran û şertanê çîyayan demo vîyarteyî ra heta nika ameyo. "Bi awayê pêroyî kurdan de edebîyatê fekkî zaf dewlemend o. Yew komel dewrê zext û zordarîya ke bi seserran dewam kerdo de semedê faktorane sey hêrîşanê teberî ra xo pawitîş, koçberî, cûya feodalî, çînbîyayîşê perwerdeyê fermî ûsn. mîsyonê çimeyo eslî dano nê edebîyatî. (5)

Sey komelanê bînan yê kurdan (kurmanç, kird) kirmancan de zî erjê kulturî, edetî û bawerî, tecrubeyê cuye, his û fikirîyayîşê ferdî û neteweyî bi sayeyê tradîsyonê fekkî dem bi dem û nesil bi nesil hewilyayê (transfer biyê) û ciwîyayê. Herçiqas bi hemparîye îcadkerdîşê nuştîşî no transferkerdîş û vilakerdîş bi unsuranê nuşteki û vînayeyî (image) viraziyayo zî, hema zî miyanê cûya şarî de xo îfadekerdîşê fekkî û mehsulê ey edebîyatê fekkî/şarî ganî yo û zaf wareyan de bi awayo aktif ciwîyeno.

Edebîyatê kirmancî yê şarî/anonîmî ke çarçewaya tradîsyonê fekkî de awan biyo wazena wa kirmancanê ke ferdê cematê Rayê Heqî (Elewî-Oizilbaşan) bê wazena wa yê cematê şaftîyan (sunnîyan) bê her di komel/ware de kêmi yan zêde, kesanê cîya-cîyayan seba awankerdene û ciwîyayena nê edebîyatî kede sarf kerd. Bi yewna îfade; ne tena dengbêjî û hozanî, inan ra teber extîyaran ra heta xortan, camerdan ra heta cîniyan

zaf kesî seba averşîyayîşê nê edebîyatê şarî/anonîmîyî wayîrê kede û rolî yê. Bitaybetî mîsyonê cîniyan ke edebîyatî ser biyo/beno nêno înkâr kerdene. Sey "sanîk", "lawîk", "lorî", "şîn" (şiware) zafê tewîrê anonîmî fekkî cîniyan ra ameyê vatene û tutî/domanî cara ewil pê sayeyê mayê xo inan dir biyê şinasî.

Edebîyatê şarî yê kirmancî de, sere de "deyîrî bi nameyanê xo yê bînan "lawîk", "klam/kelûm" û "manî", "şîn" û sey "lorî" tewrê (çeşid) çîyayîyan de cûya şarî, his û fikrê şarî sey babetanê eşq, merg, cuye, xerîbî, çîyabîyayîşî, şer, afat, koç usb. yeno îfadekerdene. Bi yew ziwano zelal û bi retorikê naturalî nê babetî şîra anonîm de cayê xo girewtî.

Şîra anonîm de çîyêko balkêş, nînan de estbiyayîşê ritim, aheng û muzîkalîte o. No meyan de Fuad Kõprülü vano ke şîra anonîm û muzîk piyabesteyê yewbînan ê, yewbîn reyde eleqedar ê. Gama ke merdim biewno cûya hozanan, aşqan û ma kurdî de vajîme dengbêjan eserê inan ra bigîre heta îcrakerdîşa inan û tradîsyona dengbêjî de ser ra heta cêrî tesîrê muzîki xo eşkera kenî. (6) Birastî lorî, şîn, manî ra heta deyîran her yew tewîrê şîra anonîm de piyayî û hemahengê vate/qisey û ritim/melodî têtêh de ca genî.

Netice

Kulturo fekkî, hetêk ra çiyê ke hezar serran verî ra yadigar ê inan zerê xo de muhafize

Miyanê komelanê kurdan ra yew komel zî kirmanc ê û kirmancî xorîniya tarîxî ra heta nê demî sey komelê kurdanê bînan bi ziwane xo yew edebîyatê şarî awan kerdo ke awanbiyayîş, averşîyayîş û esasê nê edebîyatî, tena seba folklor û edebîyatî ney, warê tarîx, antropolojî, sosyolojî de, bi ifadeyo pêroyî seba kulturî zî wayîrê zaf ercî yo, qiymetin o.

keno û heto bîn ra zî bi sayeyê nînan kulturo nuşteki rê yew bîngeyo dewlemend awan kenî. Ewro her çiqas kulturo nuşteki hakîm bo zî, miyanê şarê ma de rol û mîsyonê kulturê fekkî û edebîyatê anonîm hema zî hîna erjaye yî yo û sey yew gencîyê (hazîneyê) nêkêşfîyaye vinderte yo. Eke şarî û nuştexê kurdan nê mîrasê kulturî yê dewlemendî ra hîna baş îstîfade bikerî; no, seba edebîyatê nuşteki yê kurdî çîyêko zaf qiymetin o. Edebîyatê nuşteki nê mîrasê xorîni ser o zaf beno hêzdar û baldar.

Çimeyî-Notî:

1. Walter J. Ong, Orality and Literacy: The Technologizing of the Word, Methuen, Londra-New York, 1982, s.13-14.
2. Peter Ivanowîç Lerch, Forschungen über die Kurden und die Iranischen Nord-Chalder, St. Petersburg, 1858.
3. Biewn.; Ehmedê Xasî, Mewlid, Litoğrafya Matbaası, Dîyarbekîr Vîlayetî, 1899, r. 28 (Esero ke telif a û bi destê kurdan nuştîyî ya verên; "Newlidê Kirdî" (Mewlidê Nêbî) bi destê Mela Ehmedê Xasî, serra 1899î de weşaniyayo. Cara ewil Malmîsanîj 1985î de transkrîbe biyo û newera weşaniyayo.)
4. Tirêj dergîsi modern edebiyata geçîşin ilk örneklerine yer vermiştir. (Tirêj, İzmir, 1979, Sayı: 1)
5. Joyce Blau, Contes Kurdes, ed. Fleuve et Flamme, Paris, 1986, s.19-20.
6. M. Fuad Kõprülü, Edebîyat Araştırmaları, Ötüken Yayınları, İstanbul, 1989, s.12.

Weşanxaneyaya MORÎ:

MORÎ dê her dem bo perwerdeya zarokan bixebite

GÖNÛL GÛN

Edebiyata Zarokan û materyalên perwerdeya zarokan, di tégêhiştin û pêşveçûna zarokan de girîng û taybet e. Ji bo edebiyata zarokan û materyalên perwerdeya zarokên Kurd ji hin xebatên tén meşandin. Yek ji wan ên ku xebatan dimeşîne ji weşanxaneyaya Morî ye. Morî di 22ê Hezîrana 2016an de li Amedê hatiye avakirin û ji bo zarokên ku temenê wan ji 3 û heta 14an e pirtûkan çap dike. Her çiqas Morî di demeke nêz de ava bûbe ji pirtûkên cur bi cur çap kirine. Edîtoriya weşanxaneyaya Morî derbarê xebatên xwe de ji Heftenameya Basê re axivî.

Morî yek salî ye

Edîtoriya weşanxaneyê dest nîşan dike ku, Morî, bi dilxwaziyeke zarokane û bi evindariya zimanê xwe di 22ê Hezîrana 2016an de li Amedê ava bûye û van agahiyan dide, “Morî bi tenê ji bo zarokan, pirtûkên perwerdeyê amade dike. Armanca me ew e ku bi riya pirtûkan xewn û xeyalên zarokan pêş bikevin û ev materyal di perwerdeya Kurdî de bîn bikaranîn. Weşanxaneyaya Morî bi hişyariya ku zimanê zikmakî herî baş di zarokatiyê de tê hinkirin dixebite û ji bo ku zimanê Kurdî bi riya materyalên cuda bê hezkirin û li gorî derûniya zarokan pirtûkên zanistî, heştiyarî, civakî û psîkomotor tén amadekirin. Naveroka pirtûk û materyalên me, bi hişyariya zayenda civakî, ekoloji, pêşveçûna çand û hunerê, ziman

Weşanxaneyaya Morî ku salek berê li Amedê ava bûbû, ji bo zarokan pirtûkên perwerdeyê yê bi Kurdî çap dike. Armanca Morîyê ew e ku xewn û xeyalên zarokan pêş bixe û materyal di perwerdeya Kurdî de bîn bikaranîn.

û zanîne, civakî û takekesiyê, bîrkarî û pêşveçûna tenduristî û fizîkî bi baldarî tén amadekirin.”

Ji bo pirtûkên zarokan bi qasî mijaran, hêsaniya ziman û xêzkirina pirtûkan ji girîng tê qebûlkirin. Edîtoriya weşanxaneyê

li ser vê mijarê wiha dibêje, “Di saziya Morîyê de pirtûk ji destê nivîskarekî dermave. Dema em pirtûkê ji bo çapê amade dikin, em 4-5 hevalên nivîskar re dişînin. Piştî ku ew li ser tekstê û li ser serastkirina ziman disekin, em wê tekstê ji pedagoga xwe re

“Di vê Îlonê de em ê gelek pirtûkên hêja çap bikin”

Edîtoriya Morî diyar dike ku Morî bi tenê çirokên folklorîk çap nake û wiha pê diçe, “Wek me li jor jî qal kir armanca me ew e ku em ji temenê 3an bigire heta temenê 14 salî bo hemû zarokan pirtûkan çap bikin. Em pirtûkên xwe dikin sê beş; ya yekem çirokên zarokan, ya duyem pirtûkên perwerdeyê, ya sisyay bo zarokên nûciyan ji pirtûk û romanên fantastîk. Em niha 2 romanên bo xortan amade dikin. ‘Bendar û Kevirê Xelatê’ her du roman ji fantastîk in.” Edîtoriya weşanxaneyê di derbarê eleqeya ji bo pirtûkên zarokan ên bi Kurdî de wiha dibêje “Dê û bav pirtûkên me bo zarokên xwe bi dilxwazi dikirin. Zarok ji hem ji hêla wêne ve hem ji hêla navokê ve ji pirtûkên me hez dikin. Di zarokîstanê de, zarok çirokên me yê folklorîk ji ber dikirin.”

Edîtoriya Weşanxaneyaya Morî di dawiya gotinên xwe de van tiştan dibêje, “Di vê Îlonê de em ê gelek pirtûkên hêja çap bikin. Morî dê her dem bo perwerdeya zarokan bixebite. Morî her diçe mezin dibe. Malbatên me li ser malpera me û her wiha li ser înternetê jî dikarin pirtûkên me siparîş bikin û peyda bikin.

dişînin. Paşê ji wekî pirtûk çap dikin. Em bi gelek wênesazan re dixebitin ji ber ku formata her pirtûkeke me cuda ye. Carinan ji em pirtûkên xwe wekî mînak çap dikin û beriya çapê di dibistanan de bo perwerdeya zarokan bikar tînin. Li gorî nêrîn û rexneyên mamosteyan em pirtûkên xwe ji nû ve dizayne dikin.”

“Armanca me ew e ku hemû zaravayên me pêş bikevin”

Edîtoriya weşanxaneyê li ser cure û zimanên pirtûkên Morîyê van agahiyan dide, “Piştî avakirinê me 2 setên perwerdeyê û 4 pirtûkên folklorîk û 2 pirtûkên Kurdî Xorasanê çap kirin. Di nava salekê

de 4 set 13 pirtûkên zarokan hatin çap kirin. Em bi hemû zaravayan pirtûkên xwe çap dikin. Armanca me ew e ku hemû zaravayên me pêş bikevin. Heta niha me pirtûkên çirok ên zarokan bi Kurmançî çap kirin û setên perwerdeyê ji pirtûka Bîrkariyê ya pêşdibistanê bi Kurmançî û Kirmançî çap kir. Pirtûkên Morîyê; Torî Morî (destpeka xwendinê 6 pirtûk) Kundê Zana (seta xwendinê 8 pirtûk), Tûtî (3 pirtûk), Şengê û Pengê, Pîrê û Dîko, Mam Rovî, Çirokên Kûndirîkê, Pîrê û Çûçê, Şahmaran, Rovî û Legleg, Nûtiya Xweşik, Kêzaxatûnê, Bendar (2 pirtûk), Kevirê Xelatê, Baxçeyê Kulîlkan, Hitokê û Papuşko (10 pirtûk), Yaro û Pînekê ne.”

Ilhamî Sertkaya:

Bêyî edebiyat, pêşeroja ku em xweziya xwe pê tînin nayê

BERFO GILÎDAX

Ji ber gelek sedeman hin nivîskar û helbestvanên Kurd bi salan e li derveyî welêt dijîn. Yek ji wan jî nivîskar û helbestvanê Kurd İlhamî Sertkaya ye. Sertkayayê ku bi salan e li derveyî welêt dijîyî, heta niha 8 pirtûkên helbest û romanên bi Tirkî, pirtûkeke helbestan a bi Kurmançî, 5 pirtûkên helbest û romanên bi Zazakî (Kirmançkî) û broşûreke Yunanî, bi tevahî 15 pirtûk nivîsîne. İlhamî Sertkaya li ser jiyana û berhemên xwe ji Heftenameya Basê re axivî.

Ilhamî Sertkaya di sala 1957an de li navçeyaya Kanîreşa Çewlîgê hatiye dinyayê û zaroktiya wî li Kanîreşê derbas bûye. Ji Enstîtûtiya Perwerdeyê ya Çewlîgê di sala 1979-1980an de mezûn bûye û ji ber rewşa wê demê bi tenê salekê mamostetî kiriye. Sertkaya ji ber sedemên wê demê neçar maye ku berê xwe bide xerîbiyê û nêzî 30 sal e li derveyî welêt dijîyî. Sertkaya ji ber têkiliya xwe ya siyasetê û hezkirina xwe ya edebiyatê dibêje ku ew nikare dest ji van her du tiştan berde û ji bo jiyana xwe, van her du tiştan jêvener dibîne.

“Zimanê zikmakî cîhana esil a herkesî ye”

Nivîskar Sertkaya di derbarê nivîsandina bi çend zimanan û xweşî û zehmetiyên wê de wiha diaxive: “Cîhana her zimanekî ji hev cuda ye. Ger hûn ketibin vê cîhanê, wê demê hûn dikarin li vê cîhanê jî bigerin lê belê zimanê zikmakî yê herkesî cîhana wî ya esil e. Min zaravayên Kurmançî û Kirdkî yê Kurdî baş nizanibûn. Min hînbûna baş a van zaravayan wek deyneki hesaband û ez hîn bûm. Piştî pirtûkên helbestê yê bi Kurmançî, min demildest berê xwe da Kirdkî ya ku halê wê hê xirabtir e. Ger hûn zimanekî û mentiq û hemû hûrgiliyên wê baş bizanibin, wê demê dikarin bi rehetî binivîsin û hûn zehmetiyê nakîşînin. Ji aliyekî ve helbet nivîsandin di xwe zehmet e, ev ne bi zimên re eleqedar e. Çimkî gava ku hûn bi kîjan zimanî dinivîsin wê demê hûn bi tenê bi wî zimanî difikirin. Tu carî hûn bi zimanê ku pê dinivîsin bi zimanekî din nikarin bifikirin. Roman, bi taybet ji helbest, tu carî di zimanekî din de heman mane û hestê nade. Ji xwe cîhana her zimanekî ji hev cuda ye.”

Li xerîbiyê 30 sal...

Sertkaya, li ser pîrsa me ya “30 sal e ji welatê xwe dûr î, gelo ev rewş him wek şexs him jî wek nivîskar û helbestvanekî çawa bandor li ser jiyana û pênuşa te kir?” wiha bersiva me dide, “Rewşa welatê ku yeman e siyaseta vê jî yeman e. Ez bi vê hîsmendiyê ketim nav siyaseta. Herçiqas mirov bizanibe tiştê ku neyê hiş mirov tê serê mirov, dîsa ji mirov nîzane wê çi were serê mirov. Helbet min qet texmîn nedikir ku ez ê 30 salan ji welatê xwe dûr bikevim û nikaribim biçim welatê xwe. Rastiya ku jê re dibêjin ‘hesret’ e. Di hesretê de welat, dever, bûyer û rojev û çandên ji hev cuda hene... Mirov di nav jiyaneke tevlihev de ye. Helbet mirov tişteki dijîyî ev tişt li ser mirov bandor dike û li ser tecrûbeyên mirovan bi bandor e. Mirov pey bersivên pîrsên nû dikeve. Di xerîbiyê de, ger bikaribî rewşa

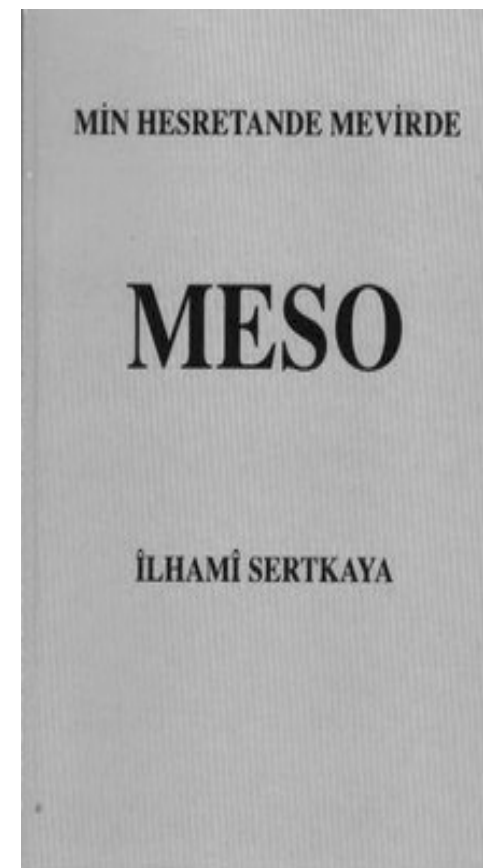
neyînî bikî erênî û digel lê li xerîbiyê ziman, çand, edebiyat û nivîskarên cuda dibînin û wan nas dikî û muqayeseyan dikî. Herçiqas hesret hebe û ev yek di berhemên mirovan de cî bigire jî dîsa mirov dibêje divê ez xwe radestî hesretê nekim. Bi kurtî vê bibêjim ku divê ne bi tenê hesret, herwiha tiştên ku min dîtine, jiyame û hîn bûme jî di berhemên min de cî bigirin.” Sertkaya heta niha 8 pirtûkên helbest û romanên Tirkî, pirtûkeke helbestan a Kurmançî, 5 pirtûkên pêkenok, helbest û romanên Zazakî/Kirmançkî û broşûreke Yunanî, bi tevahî 15 pirtûk nivîsîne. Kilama Şilanê, Bîrîna Bêar û Çewlîk Bir Şiirdir Şimdi, navê hin pirtûkên wî ne. Her wisa bi senaryoya şanoyên Zazakî ya ku Sertkaya bi xwe nivîsîne bi navê ‘Hesrete’ û ‘Doktor Laser’ wê berhemên şanoyê di berhemên wî de cî digirin. Sertkaya, diyar dike ku niha di dest wî

de du romanên xilasbûyî hene. Piştî xebata du salan romanekê Zazakî xilas bûye û herwiha romana wî ya Tirkî jî piştî xebata salekê amade ye.

“Qedera civakan bi du tiştan digûhere”

Sertkaya di dirêjîya axaftina xwe de dibêje, “Nivîsandin bi daxwazê nabe. Dibe ku we gelek tişt jiyabin, ev nayê wê wateyê ku hûnê binivîsin” û wiha pê de diçe: “Eger nivîsandin hêsan bûya wê demê herkes wê bibûya ‘nivîskar’. Herkes dikare binivîse lê herkes nikare bibe nivîskar. Divê ji bo edebiyatê daxwazê we hebe. Divê qebiliyeta we hebe da ku hevokan di şikl û maneyên cuda de bikaribî bikarbin. Ji aliyekî ve divê hûn gelek xwendê û zana bin. Ji bo ku ji xwîneran re vebêjin, divê hûn zana bin. Ne bi tenê tiştê ku min jiyane, eleqeya min a edebiyatê yanî bi awayekî din bînin ziman, evîna min, min motive dike. Ji wir şûn de êdî nivîsandin her di jiyana we de ye. Bêyî edebiyat, pêşeroja ku em xweziya xwe pê tînin nayê. Edebiyat ji bo civakekê hinek derûnî ye, hinek civakî ye û hinek çandî ye lê di eslê xwe de, nasname û ziman e. Qedera civakekê bi du tiştan; gotin û nivîsê digûhere. Ev jî edebiyat e. Edebiyat abadin e.”

Nivîskar û helbestvanê Kurd İlhamî Sertkaya heta niha bi zaravayên Kirmançkî, Kurmançî û Tirkî bi tevahî 15 pirtûk nivîsîne. Sertkaya dibêje, edebiyat ji bo civakekê hinek derûnî ye, hinek jî çandî ye lê di eslê xwe de nasname û ziman e.

CIWANMERD KULEK

Dewlet

6ê Hezîrana 2011an Devlet Bahçeli, serokê Mhpê, li Meydana Stesyone a Diyarbekirê wiha bang li Kurda dikir: “Hûn dibêjin ‘perwerdehiya bi zimanê dayikê’, gava hûn perwerdehiya bi zimanê dayikê wergirin ma wê zikê we têr bibe?” Bahçeli ji bo kampanyaya partiya xwe a hilbijartinan hatibû Diyarbekirê. Partiya wî Mhp di 1999an de, bi bilindbûna pêla netewperestî li Tirkîyê piştî girtina serokê Pkkê Abdullah Öcalan, di tarîxa xwe de dengên herî zêde wergirtibûn û ketibû meclîsê. Du sal şûn de, 2001, gava krîza aborî a herî mezin a di tarîxa Tirkîyeyê de rû da Bahçeli di hikûmeta koalîsyonê de di pileya herî bilind a siyasî a jiyana xwe de, alîkarê serokwezîrtiyê, kar dikir. Di wê pêvajoyê de ku ji bo derbas kirina vê qeyranê her tişt hat niqas kirin û heta ji derveyî meclîsê û ji derveyî welêt wezir hatin anîn bo rast kirina aborîyê, ji bo têrkirina zikê welatiyan û baştir kirina piyaseyan tenê

rêyek nehat ceribandin: Sûcdar kirina zimanê Tirkî. Bahçeliyê serokê partiya herî netewperest a Tirkîyeyê ji her kesî bêtir dizanibû ku ziman ji faktoreke aborîyê bêtir meseleyeke kulturê, netewbûnê û nasnameyê ye. Ji ber vê yekê ye ku em îro ro dibînin ku Venezuelaya ku bi duyemîn zimanê herî mezin ê cîhanê (a ne gorî hejmara axêverên wî), Spanyolî, diaxive ne dewleteke herî zikêr e lê tew resmen ji “ji birçîna” dimire.

Dem a Bahçeli wiha digot, serokê Pkkê jî ji çaxa ku hatibû girtin de bi riya parêzerên xwe misêwa ev peyaman dişand derve û bang li Kurda dikir: “Hin dibêjin ‘dewlet’, 22 dewletên Ereba hene ti xêr jê ne dîtîn, a Kurda hebe wê çi xêrê jê bibînin?” Meseleya ku îro ro ev dewlet xwe ji Ereba bûnê bêtir bi mezhebên xwe dixin rêzekê û bi vî rengî hem li navçeyaya xwe û hem li siyaseta navnetewî tevdişînin li aliyekî, tiştê seyr ew e ku Öcalan ji 200 dewletên cîhanê çû evên hanê ji Kurda re kire mînak. Pirsgerêkên ku ev dewlet dijîn çiqas ji ber dewletbûna wan e, çiqas ji ber rejîma wan e, çiqas ji ber erdnîgariya wan e, çiqas ji ber baweriyên wan e, çiqas ji ber têkîlî, civak û aborîzaniya wan e?.. Eger dewletbûna wan birastî ji çavkaniya pirsgerêkên wan be, naxwe ne lazîm e ku çareserî ji hilweşandin yan tasfiyê kirina wan dewletan be ji bo ji navbirina pirsgerêkan? Gelo çima yekane tişt a ku Kurda neceribandîye û bi

dest nexistiye ji wan re wek rizgarî tê nîşandan? Em bibêjin bi rastî jî bi alavên zanistî hate isbat kirin ku pirsgerêkên wan dewletan ji ber dewletbûna wan e, gelo em ê karibin pirsgerêkên hemû dewletên cîhanê bisperin dewletbûnê? Wê çaxê em ê çî bikin ji dewletên halê wan xweş, nisbeten bê pirsgerêk û her kes dilê xwe dibijîne wan? Gelo çawa Swêdiyekî, Frensiyekî yan Amerîkîyekî ku ez bawer nakim ku Kurdekî ewşaq êş û derdê tinebûnê kişandî nexwaze dewleteke wî ya wek a wan hebe, fahm nake ku derdê wan î herî mezin bêderdî ye û ew ji jî ber wê ye ku dewleteke wan heye?

Dewletek dikare biçewsîne, zext û zor û zilmê jî bike, û dikare xweşî, pêşdeçûn, ewlehî û zengîniyê jî ava bike û belav bike. Cudahiya di navbera wan herdu bijartekên de tişteki basit e: Birêvebirin. Pergala birêvebirinê ye, rejîma wê dewletê ye ya ku dewletan baş û xerab dike, ne dewlet bi xwe. Ji xwe re bifikirin: Eger dibistanek perwerdehiyê baş nade, ew jî rûyê hebûna dibistanê ye yan jî rûyê pergala wê ye? Kî jî ber qezayên trafîqê û kuştinê pêşniyaz dike ku seyre ji dinyayê bîn rakirin? K. Marx, rêberê îdeolojiya ku Pkkê dabû pey, iddia dikir ku pergala sosyalist wê li nav dewletên ku alavên wan ên hilberandinê pîrr pêş de ketine û kapitalîzm li cem wan gîhaştîye lûtkeyê pêk bê. Vêca gelo çima buhartin

û ji navçûna dewletê ne li bal dewletên tîrr tirre û xwedan tarîx û raboriyêke dirêj lê li nav me Kurdên Tirkîyê ên ku hîne ne dewletek di xewnê şevan de dîtine ne xud muxtariyê nas kirine pêk were? Dewletên Yekbûyî ên Amerîkayê jî 50 dewletan pêktê, bifikirin ku rojekê Amerîkî hişyarbûn û gotin em ê tenê dewleteke xwe, yekê herî piçûk, tasfiyê bikin û bibin ser idareyêke di a ji 49 dewletên mayî.

Gelek mirovên dilxwaz bi salan angaşt kirin ku mebesta Pkkê û serokê wê jî van gotinan tén xapandina dewleta Tirk bû, lewra ev tenê taqtiq û taqiye bû. Lê digel ku taqiye ji bo xapandina kesê li hember tê kirin xuya ye ên ku bi vê taqiye-yê xapiyan ji Tirkan bêtir Kurd bûn ji ber ku Tirk ya cuda li dijî Kurda in û Kurd ji li berbayê wan taqtiqan bûn bawermendîni hişk ên ku ji Tirkî pirtir li dijî dewletbûna Kurda derdikevin. Bülent Ecevitê helbestkar, serokwezîrê hikûmeta wê demê a ku D. Bahçeli şîrikê wê bû, li meclîsa Tirkîyê sê dengyan wiha digot û dibiland: “Ne tenê li Tirkîyê û li navçeyê, Kurd li Arjantînê jî dewletekê ava bikin em ê li dijî wê bin.” Gelek kesên ku heta demeke nêzik bi navê taqtiq û taqiye-yê li daxuyaniyên Öcalan û Pkkê ên li hember dewletbûnê (ew jî tenê dewletbûna Kurda!) ne digirtin û tê dibihurîn, gelo çî his kirin dema bihistin ku pile bilindên Pkkê heta bi ên li

Ewropa eşkere ragihandin ku ew ne tenê li Tirkîyê lê li parçeyên dijî li dijî dewletbûna Kurda in, nexasim li parçeyekî wek Başûr ku êdî meseleya dewletbûnê ne hewceyî ti taqtiq û taqiyeyan e?

Dizanim hin jê bi dileki rast û dilxwaz mesele û arîşeyên li ber dewletbûna Kurda tinin bîra xwe di vir de. Rast e, zehmetî gelek in. Lê gelo heq û pêwîstiya mafan li gor hêsaniyên û dijwarbûnê tê diyar kirin? Bo nimûne, eger D. Bahçeli bigota “ez ji bi we re, kerem bikin perwerdehiyê bi zimanê xwe bikin”, me yê karibûya di çend salan de û bi çî zehmetiyan ev yek têxistaya pratîkê? Gelo îro li Bakur referandûmek li ser perwerdehiya bi kurdi bêkirin, ew ê ji sedî cendê Kurda bibêjin “Erê”? Ihtimal e ku Kurd bi xwe jê re bibêjin “na”, gelo wê çaxê divê em bibêjin perwerdehiya bi kurdi ne mafekî rewaye, divê em dev jê berdin, xêrekê nagihîne me?

Maf ne tenê ji ber wê yekê tén parastin ku dikarin bibin realite. Tenê ji ber ku heq in. Dibe ku ti carî nebin rastî û nebin nesibê me jî, lê divê –û em dikarin – bibêjin û bixwazin ku ev heqê me ye. Dema nehiyeyek dibe wilayet hezar tişt diguherin, Kurd bibin dewlet çawa wê tiştê neguhere û pêşde neçe? Dewlet ji bo hêz û quwetê, perwerdehiya bi kurdi ji bo ronahî û geşedanê!

Zebeşên Diyarbekirê li ber tunebûnê ne

BENGÎ BAWÊŞAN

Hin mexsul, ji bo hin bajarên bûne nasname. Dema dibêjin zebeş hema Diyarbekirê tê bira meriv. Bi salan e cotkariya zebeşan li Diyarbekirê tê kirin û cotkariya zebeşan di folklor û aboriya vî bajarî de cî girtiye. Her wisa zebeşên Diyarbekirê bi mezinahî û tama xwe jî bal dikişandin. Lê belê cotkarên Diyarbekirê dibêjin ev deh salên dawîn e her ku diçe ji ber gelek sedeman zebeşên Diyarbekirê ber bi tunebûnê ve diçin û ji ber vê heta gelek cotkar berê xwe dane cotkariya mexsulên din. Cotkarê Kurd Zeki İlhan ku 30 salan cotkariya zebeşan kiriye, li ser rewşa zebeşên Diyarbekirê ji Heftenameya Basê re axivî.

“Niha zebeşên Diyarbekirê wek sembol tî çandîn”

Cotkarê Kurd Zeki İlhan dibêje cotkariya zebeşan di heman demê de karê malbata wî bûye. Hê zarokê biçûk bûye di nav zevi-yên zebeşan de mezin bûye û heta 30 salan karê zebeşan kiriye. Lê belê İlhan, ji ber gelek sedeman mecbûr maye ku dest ji karê xwe ye 30 salî berde. İlhan niha çandiniya sewzeyan dike.

İlhan wiha behsa rewşa cotkariya zebeşên Diyarbekirê dike, “Me bi qasî 30 salan zebeş diçandîn û debreke baş jî bi dest dixist. Lê belê ev deh salên dawîn e cotkariya zebeşên Diyarbekirê kêmbûye û zebeş jî mîna berê ne mezin in. Ji ber gelek sedeman ev yek

Bajarê Diyarbekirê ku bi zebeşên xwe tî zanîn, niha cotkarên Kurd dibêjin zebeşên Diyarbekirê ber tunebûnê ne. Ger lê xwedî derkevin û xebatên rêkûpêk bikin wê mîna berê ji zebeşan debreke baş bê bi dest xistin.

çêbûye. Niha erd ji bo cotkariyê biha ne. Yanî cotkarên ku zebeşan diçandin, hema bîje piraniya wan ne xwedî erd in. Dema erd biha be, nikarin erd îcar bikin, çimkî tevî bihayê îcarê, mesrefên din jî hene. Wê demê ev yek ji bo cotkaran zehmet e

û nikarin heqê keda xwe jî hildin. Ji bilî vî, erdên Diyarbekirê westiyane û meriv nikare zebeşan biçîne. Ev jî dibe sedem ku hilberîn û qelîteya zebeşan ne baş be û êdî mîna berê zebeşên mezin ên wek 80-90 kîlo jî bi dest nekevin. Berê festîvala zebeşan

“Xebateke rêkûpêk pêwîst e”

Cotkarê Kurd İlhan dibêje rewşa cotkariya zebeşan ne qeder e, ger xwedî lê derkevin û xebatên rêkûpêk jî bo zebeşan bînin meşandin, wê cotkariya zebeşan mîna berê baş û zêde bê kirin û wiha pê de diçe, “Zebeşên Diyarbekirê hene û xilas nebûne û wînda jî nebûne. Lê pirsgirê jî ber sedemên beşerî ne. Ger pêkan bûya ez ê biçûma gundekî ku hê erdê wê xav e û li vir erdekî min î sabît bi qasî 50-100 donim û motora min hebûya minê cotkariya zebeşan bikira. Ger cotkariya zebeşan bi awayekî baş û bi pisporî bê kirin, wek berê wê debreke baş jî zebeşên Diyarbekirê bê girtin. Cotkariya zebeşan ne zehmet e, pir hêsan e.”

İlhan dibêje ger erdê cotkar bi xwe hebe, dikare ji zebeşan debara xwe bike lê ger erdê wî tune be niha debara ji zebeşan gelek zehmet e. İlhan amaje pê dike ku di nava mehên 4 û 5an de zebeş tî çandîn û piştî 40 rojan jî tî berhevkirin û firotin. İlhan tîne ziman ku zebeş, di axa hinekî reş û hinekî jî bi qûm de baş çêdibe. Her wisa zebeş li ber çeman baş çêdibin. Erdên wekî benîşt bo zebeşan ne baş in û zebeş jî germê jî gelek hez dike.

jî bi awayekî rengîn dihat kirin. Her wisa jî ber ku zevi-yên zebeşan bi dermanên kimyewî tî dermankirin, ev dermanên kîmyewî dikeve nav axê û zirarê dide erd. Her wisa bi nezanî zevi-yên zebeşan zêde tî avdan û ew jî dibe sedem ku erd çorax bibe. Ew hemû bûne sedem ku cotkariya zebeşên Diyarbekirê her ku biçê ber tunebûnê ve here. Li şûna zebeşan niha jî ber karê zêdetir, garis tî çandîn. Niha zebeşên Diyarbekirê wek sembol tî çandîn.”

“Ji bo zebeşan xwedî derketineke xurt lazîm e”

İlhan diyar dike ku kesên xwedî erd, tevî ku erd û derfetên wan hene, dîna xwe baş nadin erdên zebeşan. İlhan dibêje dewlet

alîkariyê nade cotkarên nexwedî erd û yê xwediyê erdên biçûk lê dide kesên xweyî erd ku jîwex rewşa wan baş e. Wekî din İlhan destnîşan dike erdê ku du an sê salan li ser hev garis lê bê çandîn, sala din eger zebeş lê bê çandîn, debreke baş nayê bi dest xistin û wiha pê de diçe; “Çimkî wê çaxê erd xira dibe. Ger du û sê salan li ser hev genim bê çandîn û paşê zebeş bê çandîn debreke baş jê derdikeve.

İlhan balê dikişîne ser şiklê hin cotkariyan û dibêje cihên ku cotkariya gelek mexsulên dikin ên wekî bajarên Antalya, Edene û Mersinê, bi riya dilopandinê (sistema ku erd bi dilopên avê tî avdan) erd tî avdan û bi vî awayî erd zêde nayê avdan, mexsul jî bi vî awayî zirarê nabîne...

Bazirganên Kurd:

Bila bazirgan li welatê xwe kargehan vekin

BİLAL ADLİĞ

Pêşketina derfetên çûnûhatinê, internet û şiyarûna bazirganên Kurd ên bi normên cihanê re, bazirgan dest bi hilberandinê din ên bazirganiyê dikin. Piştî salên 2010an Kurdên Bakur ku bi taybetî jî di salên 90î de terka welatê xwe kiribûn, berê xwe careke din dan welatê û dest bi karkirin û bazirganiyê cuda dikin. Yek ji wan bazirgan jî Weysi Dermirhanê jî Batmanê ye ku piştî 15 salên xebata di tekstîl û dikanên li Stenbolê de, berê xwe daye axa bav û kalên xwe. Weysi, di sala 2016an de tekstîla xwe li gundê Dirbêsa ku girêdayî Batmanê ye ava dike. Weysi, li gundê xwe tekstîla xwe vedike û dest bi pakêt û ûtîkirina markayên navdar ên Tirkiyeyê dike. Em weke Heftenameya Basê bi bazirganê tekstîlê Weysi Demirhan re di derbarê karê tekstîlê û tekstîlvaniyê de axivîn.

“Xebatkarên me yê xwedî diploma zanîngê jî hene”

Weysi, çiroka vekirina tekstîla xwe ji me re vedibêje û wiha didomîne: “Di sala 2016an de me tekstîla xwe vekir û niha 30 xebatkarên me hene. Dema me dest pê kir tenê endamên malbata me hosteyên vî karî bûn. Ji bilî me hemû xebatkar ne xwedî tecrûbe bûn. Me bi dilekî fireh ew fêrî karê ûtîkirin û pakêtîkirinê kirin. Îro hemû xebatkarên me jî bûne hoste. Qend xebatkarên me yê ku zanîngê qedandine jî hene. Zanîngê xwe bidawî kirine û li benda bicîhbûna di karê xwe de ne. Naxwazî betal bimînin û em jî li gund in, ji bo van ciwanan dibin derfeteke baş. Piraniya xebatkarên me jî jin in.” Demirhan ji me re qala armançên xwe di vî karî de dike. Demirhan, “Em niha jî markayên mezin re dixebitin. Em niha tenê ûtî û pakêtê dikin. Armanca me ew e ku em dest bi hilberandina cil û bergan bikin. Hedef û daxwaza me ew e ku em di demê kin de dest bi hilberandinê bikin. Eger em dest bi hilberandinê bikin dê hejmarê xebatkarên me bigihîje 70-75an. Wê demê dê karê me berfêhtir bibe û em ê him hilberînin him jî ûtî û pakêtê bikin û bifiroşin. Eger em dest bi hilberandinê bikin, ev, dê tesîreke gelek erênî li gund û gundiyan bike.”

“Xebatkarên me bi giştî jin in”

Tekstîla Baran Groupê di 19ê Nîsana 2012an de li gundê Kaniya Henê ya girêdayî navçeya Hezoya Batmanê hatiye ava kirin. Cîoyê Baran Groupê Seyfettîn Kılıç jî Basê re qala karê xwe, bazirganî û rewşa xebata tekstîlvaniyê dike. Kılıç dibêje, “Me di sala 2012an de tekstîla xwe vekir. Beriya em vegerin welatê me li bajarên Tirkiyeyê heman kar dikir. Me

“Îro li Batmanê bingeha karê tekstîl û bazirganiyê gelek baş e. Ew Kurdên ku li bajarên Tirkiyeyê dixebitin jî giştî bi vî karî re mijûl in. Ez bangî wan dikim da ku vegerin welatê û li vir kargeh û tesîsên hilberandinê vekin.”

biryar da ku em li welatê xwe karê xwe bikin, da ku fêdeya me bigihîje welatiyên me. Niha 280 xebatkarên me hene û piraniya xebatkarên me jin in. Zaftirîn xebatkarên me li Stenbolê du salane (Önlisans) qedandine. Bi rastî jî vegera me bo welatê me kêfxweşiyek çêkir. Em li vir dirûtina kot û penyan dikin.”

“Em kincan didirûn û dişînin Stenbolê”

Kılıç di derbarê karê xwe de ji me re wiha diaxive: “Em ji firmayên mezin ên Stenbolê kar digirin û karê wan li vir, li Batmanê amade dikin û dîsa dişînin Stenbolê. Li gor zehmetî û hêsaniya cil û bergan mehane karkirîya me diguhere lê em dikarin bibêjin bi giştî mehane 45 hezar kar jî tekstîla me derdikeve. Niha em karê dirûtin, şuştin, ûtî û pakêtîkirinê dikin.” Kılıç dema ji me re qala xeyalên xwe dike dibêje, em dixwazî bi marqaya xwe, bi navê xwe û karê xwe derkevin bazarê û wiha didomîne; “Di dahatûyê de em ê hejmarê xebatkarên xwe bikin 500-600 û dest bi afirandina marqaya xwe bikin. Wê demê ez bawer im ku dê kar û fêdeya me zaftir bigihîje welatê me.”

“Werin bila Kurd jî kar bikin”

Kılıç jî weke Weysi Demirhan bangî karsazên Kurd ku li derveyî welat kar dikin, dike û wiha pê de diçe: “Ez bangî hemû bazirganên Kurd dikim, bila werin li welatê xwe kargehan vekin û welatiyên xwe bixebitînin. Him xebatkar dê neçar nemînin ji welatê xwe dûr nekevin û him jî hûn wê li ser axa xwe karê xwe bikin. Piştigirîya dewletê jî, teşwîqên aborî jî hene ji bo ku hûn vegerin welatê xwe. Yek kargeha ku li welatê tî ava kirin ji bo 40-50 malbatî dibe cihê zar û xebatê. Niha Batman jî bo karsazên bi tekstîlê re mijûl in gelekî guncaw e.”

“Ez bangî Bazirganên Kurd dikim; vegerin!”

Eger bazirganên Kurd berê xwe bidin welatê xwe dê Batman jî bikeve nav rêjeya sereke. Weysi di derheqê xebata xwe ku bi salan li Stenbolê û bajarên Tirkiyeyê kiriye dike û dibêje: “Îro li Batmanê bingeha karê tekstîl û bazirganiyê gelek baş e. Ew Kurdên ku li bajarên Tirkiyeyê dixebitin jî giştî bi vî karî mijûl in. Ez bangî wan dikim da ku vegerin welatê û li vir karsaz û tesîsên hilberandinê vekin. Bila werin di nav mirovên xwe de van karan bikin. Herêma me gelek paşdamayî ye. Divê em hemû berpirsariya xwe bicîh bikin. Eger ew karsaz jî vegerin welatê û karê xwe li vir bikin, dê tesîreke baş li welatê bikin. Îro li Batmanê bingeha tekstîlê heye. Bila werin û biyaniyan jî bi xwe re bînin û werin. Karê tekstîl û bazirganiya hilberîneriyê li Batmanê gelek pêşketîye. Eger em li vî gundî, li serê van çiyayan dikarin karê xwe bimeşînin, ev tî wê wateyê ku Batman û herêma me jî bo tekstîlê gelek baş e. Ez di wê baweriyê de me ku wê Batman di warê tekstîlê de bibe mînyatûrê Stenbolê.”

Hosteyên Cîgeran; Li Diyarbekirê rojê 8 ton cîger tî xwarin

ROZAN ATEŞ

Hinek bajar hene ku, bi navê xwe dernakevin pêş. Ew bajar bi taybetî an bi navê xwarin an bi navê vexwarin an jî bi tiştêkî din tî bira mirovan. Diyarbekir çiqas bi navê zebeş û sûran derketibe pêş jî, kibabên cîgeran jî bûye sembola Diyarbekirê. Mirov nikare cîgeran jî ji wan cuda bifikire. Cihê cîgeran di nav çanda xwarinê Diyarbekirê de gelekî girîng e. Gelê Diyarbekirê cîgerên biraştî bes di şivê naxwîn, serê sibehan li şûna taştayê jî cîger tî xwarin. Cîgerê Diyarbekirê bala geştyarên dimatî û xerîban jî dikişîne. Cîger berê di nav kuçeyên kevin de, binê sûran û li ser erebeyan dihat firotin. Niha Cîger di nav bajêr de gelekî populêr bûye. Cihên kevin, şûna xwe dane cihên lûks. Berê li Diyarbekirê rojê tonek cîger dihat xwarin lê niha ev rêje rabûye 7-8 tonan. Cîger ji bo aboriya bajêr jî gelekî taybet û girîng e. Osman Hoste li Diyarbekirê karê Cîgeran dike û ji Basê re behsa karê xwe dike û wiha dibêje: “Cîger li cihê lûks be jî li cihê ne lûks be jî ji bo gelê Diyarbekirê ti girîngiya vî yekê tune ye ji ber ku ev xwarin li her derê tî xwarin. Ji ber ku gelê Diyarbekirê dizane ku cîger li nav kuçeyên kevin tî xwarin û tama wê jî li wan deran xweştir e.”

“Em li ser daxwaza gel hatin van deran”

Hostayê cîgeran İlhan, niha li navenda nûh karê xwe ye cîgeran dimeşîne û dibêje: “Em li ser daxwaza gel hatin van deran. Kesên ku li cihê kevin cîgeran dixwînin ji me re dibêjin, “Em dixwazî êdî cîgeran li cihên lûks jî bixwînin û tama wê cîgerê wînda nekin.” Wek mînak hûn herin jiyana kibabfiroşan mêze bikin hemûyan li cihên biçûk dest bi vî karî kirine û hêdî hêdî cihên mezin vekirine. Em li ser daxwaz û pirsgirêkan hatin cihêyê nû.”

“Sala 2016an gelekî xerab derbas bû”

Hosta İlhan dibêje : “Jixwe mirovên Diyarbekirê bi cîgerê şiyar dibin û bi cîgerê radikevin.” û gotina xwe wiha berdewam dike: “Niha rewac gelekî zêde ye, berê ne

wiha bû. Bûyerên Diyarbekirê bandoreke mezin li karê me kir, bi taybetî jî ji aliyê geştyaran ve. Lê niha raweş hêdî hêdî ber bi başiyê ve diçe.” İlhan diyar dike, “Sala 2016an ji aliyê me ve gelekî xerab derbas bû lê em bawer in ku sala 2017-2018 jî bo me dê baş bibe.”

“Cihê cîgeran li nav herêmê gelekî girîng e.”

Demê behsa cîgeran tî kirin, ewil Diyarbekirê tî bira mirov. Hosta İlhan behsa çanda cîgerê dike û dibêje: “Çanda cîgerê gelekî kevn e. Diçe heta sala 1970î û di wê salê de populêr dibe, heta niha tama xwe diparêze û heta îro tî Hosta İlhan Mînakekê dide û dibêje “Bajarê Rihayê dibêje cîger a me ye, Diyarbekir jî dibêje ya me ye. Lê cîger jî destpêkê jixwe ya Diyarbekirê ye.” Cihê cîgeran li nav herêmê gelekî girîng e.” Hosta İlhan behsa xwarina cîgeran dike û dibêje: “Cîger li Diyarbekirê rojê nezikî 5-7 ton tî xwarin. Gelê Diyarbekirê sibê, navroj û bişev cîgeran dixwe, em jî daxwaza wan bicîh dikin.” Hosta İlhan diyar dike ku nifûsa Diyarbekirê jî xwe nezikî 2 milyonan e. Em bîjin nezikî milyonek mirov her roj cîger bixwînin, daxwaz û pêşkeşî hevdu temam dikin.

“Cîger li ku be jî ji bo Diyarbekiriyayan ne girîng e”

Hostayê cîgeran Osman jî wiha behsa cîgeran û karê xwe dike: “Hûn jî dizanin ku berê cîger li nav kolanên kevin, binê sûran û an jî li ser erebeyan dihat firotin. Lê belê ew der jî ber ewlehiyê cihên bi talûke bûn û geştyar jî gava diçûn wan deran hinekî bitirs diçûn. Lê ew der jî bo me cûda bûn, ew der xweşkahiya me bûn.” Hosta Osman axaftina wiha didomîne, “Gava geştyar tînin, dixwazî herin cihên lûks, ji bo wê jî cihên lûks jî bo Diyarbekirê tiştêkî gelekî baş e.” Osman li ser bajarê Diyarbekirê jî dibêje: “Vekirina cihên lûks jî aliyekî ve jî ji bo bajêr baş e. Lewra şênî tî bajêr. Ev guherîn jî bo gelê Diyarbekirê nayê tu maneyê lewra Diyarbekirê dizanin ku cîger li nav kuçeyên kevin jî di binê sûran de an jî li ser erebeyan jî tî xwarin. Diyarbekirê êdî bajarekî mezin e. Biçûkîtiya wî nemaye. Ew tişt jî daxwaz in.”

“Berê rojane tonek cîger dihat xwarin, niha 7-8 ton tî xwarin”

Hosta Osman derbarê eleqeya xelkê bo cîgerê jî wiha diaxive: “Berê her kes, ji bo ku cîgeran bixwînin berê xwe didan sûkê, lê îro cihên cîgeran li nav bajêr jî gelekî zêde bûne. Êdî hûn dikarin li her derê cihên cîgeran bibînin û bixwînin. Hûn taxa Diclekentê ne, hûn dikarin cîgeran bixwînin an jî hûn dikarin li cihên cuda bixwînin. Berê em bîjin toneke cîger dihat xwarin lê niha ew rêje bûye nezikî 7-8 tonan. Eleqe û rewac jî îro gelekî zêde bûye.”

Hostayê cîgeran Osman wiha behsa girîngiya cîgerê dike, “Herçiqas qeydeke nivîskî tune be jî, rewşên bîr û siyasatmedar jî dizanin ku cihê cîgerên Diyarbekirê cuda ye. Tama cîgerên Diyarbekirê gelekî cuda ye. Tama cîgerên xweş ên Diyarbekirê jî biharat û rûnê dût tî. Ji bo aboriya bajêr jî gelekî girîng e ji ber ku em qala 8 tonan dikin û kîloya cîgerê jî bi 40 lîreyî tî firotin.”

Navçeyên Diyarbekirê:

Gêl, Hênê, Çêrmûg, Çingûş

■ NÛJÎN ONEN

Bajarên kurojbirojbidwiranbiavahiyan tê dorpêçkirin, nahêle kumirov bêhnê bistîne, li her cîhekî guncaw hew tu dibînavahiyekehatiyêçêkirin. Her ku diçe darûberên li bajarên ji kêma dibinçî tiştên ku nêzî xwezayê ne roj bi roj bi destê mirovan ji holê radibin. Gerrewşwihaberdedam bike wê rojekê darekî dest me nekeve da ku em piştî xwe bispêrin û bêhna xwe vedînin. Li dengê çivîkên li ser daran guhdar bikin. Em hatine wextek wiha ku êdî mirov ji bo bêhna xwe veke û xwe biavêje bextê xwezayê berê xwe bi navçe û gundan vedikin. Ji ber ku hîn dor nehatiye ser navçeyan ji ber ku hîn xwezaya navçe û gundan bi destê mirovan nehatiye xerakirin. Êdî ev der wek cîhê bêhnvedanê tê dîtin. Heftaya Borî me berê xwe dabû navçeyênDiyarbekirê. Vê hefteyê jî emê geştaxwebinavçeyêndinberdedambikin. Vê carê jî emê danasînanavçeyên; Gêl, Hênê, Çêrmûg û Çingûşêbikin. Belkî rojekê rêya webi van navçeyanbikave, belkî bêhnawe ji bajarên tengbibe da ku hîn biçin bêhnawe li wir vekin.

Gêl (Eğil)

Gêl yek ji navçeyên Diyarbekirêye kubixwezaû dîroka xwe weke bihûştekebiçûk li kêlekaçemê Dicleyê ye, 50 km dûrîDiyarbekirêye. Hetaniha ji bo vê navçeyê geleknavhatinebikaranîn; Gêl (Kurmancî), Aşipalis (Asûrî), Welareseko (Ermenî), Encil-Enigelenê (Sûryanî), Eagla-Artagigara (Romayî), Basilo (Bîzansî) û Eğil (Tirkî). Gêl him ji aliyê geşta xwezayê, him ji aliyê dîrokê, him jî ji aliyê geşta baweriyê ve yek ji navçeyên girîng ê Diyarbekirêye. Ji navên ku min rêzkirine jî diyar dibe ku gelek şaristaniyanli vir hikûm kirine. Li gor lêkolînên arkeolojîk dîroka navçeyê digihêje Serdema Paleolîtîka Navîn (Berî Zayînê 20000-15000) hîn berî hezar salan li vir jîyan hebûye. Şaristaniyên kuli navçeyê hikûm kirineemdikarinwihabîni-vîsînin; Hûrî-Mîtanîyên kuêdîweke pêşiyên Kurdan têngbûlîkirin. Herwiha Urartu, Med, Pers, Îskenderê Mezin, Asûrî, Roma-Bîzansî, Ebbasî, Selçukî, Tîmûr, Akkoyunî, Safevî û Osmanîyan hikûm li vir kiriye. Şerefxanê Bîdlîsîjîdi pirtûkaxwe ya Şerefxanemeyê de wihabehsa dîroka Gêlê dike; "EşîraMirdasiyan di sala 1029an ji Helebê hatineû Keleha Gêlê bidestxistine. Li navçeyê bêhtir Kirmancî dijîn û axaftin jî bêhtir bi zaravayê Kirmancî ye. Navçe him bixwezayaxwe him jî bi dîroka xwe demên dawiyê bûye cîhekî girîng. Herwiha ji berku li navçeyê qor û qebrên nebî û ewliyayan yênek Hz. Elyasa û Hz. Zulkîf, Nebî Harûn, Nebî Alak, Zunnûn û Danyalhene, weke bajarê Pêxemberan jî tê naskirin. Piştî zanyariyên dîrokî, ger rojekê rêya we bi vê navçeyê ket hûn dikarin çî bikin, li ku bigerin ezê ji we re vebêjim.

GeştaCurnê

Li Gêlê dema bi erebeyê hûn berjêrî qeraxa bendava keça qral dibin dê çavê we li curnê li ser avê bikeve, ewcurn jî bokesêkudixwazin li ser bendavê derkevegeşta xwezaû dîrokê firsendekegelekîbaş e. Hercurnek 10 kesîradigire, li wir xizmetekeekstra jî didin geştiyaran ew jî muzîk e. Geştiyaran jî govendê hez dikin, dikarin li ser bendavê govendê jîbigerînin. Dema we geşta ser bendavê xelas kir îjar dema xwarinê ye. Masiyên ku ji bendavê tînin girtin li restorantê, li kêleka bendavê tîncêkirin, kesên jî masiyan heznakin dikarin xwarinêngostê jî bixwin.

Keleha Gêlê

Evkelehakudî demaAsûriyan dehatiyeçêkirin ji bo wê demê cîhekî stratejîk bûye. Li her sê aliyên-kelehe newalên kûr hene. Li ser kelehe gelek bîr hene, di zinaran de hatine qewartin û bi avayî baranê hatine tijekirin. Bi vî awayî pêdiviya avê hatiyeabînkirin. Her wiha 4 tûnelên veşartîjîdi vê kelehe hene û ev tûnel jî bo ku biçin hemaman û ji bo ku di dema şer de dijîmin kesên ku di kelehe re derbasî cîhênwê dibin nebîne, hatine çêkirin. Li aliyê rojavayê kelehe li pêş, figûrê qralê Asûriyanbinî-vîsamîxanhatiyeçêkirin. Li aliyê kelehe yê din jî stela, Qralê Asûra Salmanasarê III. Bi awayekîku milê wî yê çepê bistû ve daliqandiye, di destê çepê de şûr, di destê rastê de bivirê du serî, li serewî jîserpoşekheyebiwîawayî hatiyeswirkirin.

Şikeftên Dêranê

Piraniya van şikeftan li aliyê Dêranê ne. Ev der jî di bin Gola BendavaDicleyê de maye. Hin şikeftên ku ji avê xelas bûne di bin avê de nemane niha jî tînin dîtin. Ji sedî zêdetir şikeft hene li herêma Dêran. Li qeraxabendavêweke tabloyeke dîrokîdixuye.

Gorên Qralên Asûriyan

Ev gorên Qralên Asûriyan ku di zinaran de hatine qewartin, di şiklê piramidên de ne. Gorên Qralê Asûriyan li qeraxabendavaDicleyê ne. Ev avahiyên hezar salî ên li kêleka bendavê rûyekîcîhêdîde wê derê kumirov jî temaşekirina wê tîr nabe. Li aliyê rojhilataGoraQralê Asûriyan tûnel jî hene lê ji berkuew tûnelbikevirû qirşikantije bûye hatiyeqir-tin.

Hemamênli navçeyê

Li navçeyê sê hemamên dîrokî hene; yek li aliyê Dêranê, yek li taxa Tekya û ya din jî li taxa keleha kevn e. Ji bo hemama li devera dêranê, di bin erdê de tûneleke veşartî hatiye çêkirin. Lê devê tûnelê bikeviranhatiyeqirtin. Hemamên li taxa tekya û dêranê jî di bin avayî bendavê de mane. Dema av nîzm dibe, ji jor ve hemama dêranê xuya dibe.

Qebrên Nebî û Pêxemberan

Me behsa van nebî û pêxemberan kiribû ku didu jê ji ber ku dikira di bin bendavê de bimana li gorên Hz. Zulkîf û Hz. Elyesa barkirin ser girê Nebî Harûn. Ger hûn bixwazinhûndikarinserdanaqebre nebî û pêxemberan jî bikin.

Weke navê gelek bajar û navçeyên Kurdistanê, navê Çêrmûgê jî bi demê re hatiye guhertin. Germav, Germik, Cermik û herî dawî jî navê wê bûye Çêrmik. Ev navçeya ku 90 km dûrî Diyarbekirê ye bi xweza û germavên xwe, ji bo geşta tendûristiyê jî bo navçeyê gelekî girîng e.

Dêrên Suryaniyan

Li navçeyê li binê kelehe, dêra Suryaniyan. Qubeya li ser mîhraba dêrê bi awayekî taybet hatiye çêkirin ji bo akustîka deng pêk bîne. Bi awayekî hatiye çêkirin ku boriyên seramîk tînin de hatiye çêkirin û bicîhkirin. Ji kitabeya avahiyê jê hinek xerabûye bi suryanî hatiye nivisandin, ji wir tînin fahmkirin ku Piştî Zayînê di sedsala 3yan hatiye çêkirin. Li hêla kelê yê dêrê, li cîhekî bilind, di nav şikeftê de gorên pênc ezîzên xiristiyanan hene ev gor jî aliyê Suryaniyan pîroz tînin qebûl kirin.

Hênê (Hani)

Yek ji navçeyên din a Diyarbekirê li rojhilatê Diyarbekirê dikeve û 97 km dûrî bajêr e. Gelên li navçeyê dijîn bêhtir zaravayê Kirmancî diaxivin lê Kurmancî hene. Navê navçeyê bi zaravayê Kirmancî tînin wateya kaniyê. Ev navçe jî xwedî dîrokeke gelekî kevn e. Li navçeyê şopên Hûrî-Mîtanî û Nairiyan tînin dîtin. Yek ji cîhên dîrokî yê navçeyê, Mizgefta Mezin a Hênê ye. Mizgeft li navçeyê, li kêleka şaredariyê ye. Li gor texmînan di sedsala 13. û 14. de ji aliyê Artûqîyan ve hatiye çêkirin. Yek ji cîhê din Medreseya Xatûnî ye. Ev medrese jî ji Artûqîyan maye û di sedsala 12-13an de hatiye çêkirin.

Ava Eyn Kebîr

Li navçeya Hênê yek ji balkêştîrîn cîh ew e ku li kêleka Medreseya Xatuniye çavkaniya avdaniyê

Çiyayê Bûkê û Efsaneyê wê

Ev çiyayê ku dema mirov ji dûr ve temaşî dîke dîşibe koma mirovan, bi awayekî xwezayî jî ber maşandina av û bayê çêbûye. Sedema ku ji vî çiyayî re dibêjin Çiyayê Bûkê jî ev; Li gor rîwayetan du bûkên ku bûne berdêl, dema ji ber wan çiyayan re derbas dibin rastî hev tînin û di wê navberê de nîfiran li hevdu dîkin. Piştî wan nîfiran him herdu bûk û him jî berbûyên wan li wir dibin kevir û silûetên wiha derdikevin holê.

Li Çêrmûgê cîhên seyranê

Li Çêrmûgê jî xeynî germav û cîhên dîrokî alternatîf e din heye ew jî cîhê seyranê ye. Sûlav û çemê li Çêrmûgê jî bo geştiyaran herêmê û bajar û navçeyên derdorê bûye cîhê bêhnvedanê. Çem û Sûlava Sînağê jî bo demsala havînî gelekî hênîk e, kesên jî him û gîma bajarên aciz in bi malbatê xwe re berê bi wan seyranan vedikin. Li ber çem gelek cafe û cîhên xwarinê jî hene kesên bixwazî dikarin xwarinên xwe bi xwe re bibin li wir goşt bibirêjin û tînekin avê.

ya navçeyê jî wir tînin. Ava ku ji heft çavan derdikeve li hewza dîrokî ya medreseyê digewim e ji wir jî diçe ser zeviyên navçeyê. Herwiha çîroka vê hewzê jî heye; Rojekê şivanek dema pezê xwe li cîhekî bêav diçêrin e, dibîne ku bizineke wî li cîhekî av vewxariye û riyê wê şil e. Şivan dide pêyê bîzîne û çavkaniya avê dibîne. Piştê jî bilûra xwe diavêje nav avê û dibîne ku av jî ku tînin. Şivan dibîne ku bilûra wî li ava Eyn Kebîr derdikeve.

Çingûş (Çengüş)

Navê berê yê navçeyê Çingûş e, bi zaravayê Kirmancî tînin wateya çavê şil. Li gor hin çavkaniyan Çingûş di 1040îde ava bûye. Navçeya Çingûşê 117 km dûrî Diyarbekirêye. Yek ji cîhên navçeyê yê dîrokî Tek Beden e. Keleha Tek li navenda Çengûşê, li Taxa Camiya Kebîr e. Ev keleha li ser girekî 150 metreyî bilind hatiye çêkirin. Ev keleha li kêleka çemê Çengûşê bi pireke hilawistî mirov dikare xwe bigihîne. Yek ji cîhê dîrokî yê navçeyê Dêra Ermenîyan a Surp Asdvadzîn e. Ev dêr di sedsala 15an de hatiye çêkirin. Dêreke din jî li navçeyê heye û ew jî Dêra Ermenîyan, Surp Garabed e, ev jî di sedsala 15an de hatiye çêkirin lê gelek cîhên wê hilweşiyane. Berê bêhtir li navçeyê Ermenîyên Kurmancî dijîyan lê dewletê Tirkmenên jî Kafkasyayê anîne li vir bicîh kirine da ku demografiyê biguherînin.

Çêrmûg (Çermik)

Weke navê gelek bajar û navçeyên Kurdistanê, navê Çêrmûgê jî bi demê re hatiye guhertin. Germav, Germik, Cermik û herî dawî jî navê wê bûye Çêrmik. Ev navçeya ku 90 km dûrî Diyarbekirê ye bi xweza û germavên xwe, ji bo geşta tendûristiyê jî bo navçeyê gelekî girîng e.

Germava Çêrmûgê

Ev germavli gor lêkolînan ji bo gelek nexweşiyên baş e, hin jî wan ev in; Nexweşiyên Jinan, Êşa piştê, nexweşiyên çermî, ba û felca zarokan û hwd. Dîsa jî kesên ku bi biryarînan ku biçin vir, divê ewil biçin bijîşkan piştê biçin germavê. Pileya germahiya avê 48 e. Di hundirê avê de sodyûm, biokarbonat, klor, sulfat, bromur û kukurd hene. Ji xeynî germav û xwezaya xwe navçe bi cîhên xwe yê dîrokî jî girîng e. Yek ji balkêştîrîn cîhê dîrokî yê navçeyê Sînağogê cîhûyan e. Ev avahî weke mal tînin bikaranîn. Tevahiya sînağogê bi kevirên reş û spî yê bazalt hatiye çêkirin. Li ser deriyê sînağogê kitabeya İbraniî hene. Li gor salnameya wan, ev der di 5176an de hatiye çêkirin. Ji bo geştiyaran li navçeyê gelek otel jî hatine çêkirin. Kesên ku dixwazin li wir tedawî bibin dikarin li wan otelan bimînin.

Pira Haburmanê

Ev pira nêzîkî gundê Haburmanê di wexta xwe de pireke stratejîk bûye. Pireyê rêya Çêrmûg, Sêwreg û Helebê bi hev vegirê dida. Pira ku 3 çavê wê hene, bi keviran hatiye çêkirin. Li gor kîtabeya li ser pîrê, pîr di sala 1179an hatiye çêkirin. Her çar aliyên pîrê bi çiya ye.

